

URHEILUAMPUJA

WWW.AMPUMAUURHEILULIITTO.FI

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI

NUMERO
4/2014

SATU MÄKELÄ-NUMMELALLA
HUIPPUAMMUNTA: 75!

LAURI LESKINEN

&

TÄYDELLINEN PÄIVÄ

95
1919-2014

SEURAESITTELYSSÄ: SODANKYLÄN AMPUJAT, OSH JA OMAS

TOMMI TAKANEN JA MATKA KOHTI VIITTÄ RENGASTA

GUERINI INVICTUS – HAULIKKOA ELINIÄKSI?

LAPUA® **NATURALIS**

**PUHTAUS ON
PUOLI RUOKAA**

Passion for Precision

www.lapua.com

Perustettu vuonna 1927
86. vuosikerta. 6 numeroa/vuosi
ISSN 0789-516X

JULKAISUJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekiivi puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maila Pynnönen puh. (09) 3481 2481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYYNTI

OS-Media Oy puh. +358(0)40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOPAikka

Forssa Print 2014

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mieltä
pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tietoja

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteista voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMISAIKATAULU 2014

Urheiluampuja	Aineisto	Ilmestyy
1/2014	3.2.	26.2.
2/2014	14.4.	8.5.
3/2014	16.6.	9.7.
4/2014	20.8.	12.9.
5/2014	24.11.	17.12.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY.

Postiosoite 00093 VALO

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 6. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09)147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:n HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi

Taluspäällikkö Pirjo Manninen

Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki

Toimistos sihteeri Maila Pynnönen

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutus päällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI

Skeetin SE-mies Lauri Leskinen kuvattuna
Sipoon ampumaradalla elokuussa.

KUVA

Lassi Palo

- 4 Pääkirjoitus: Kohti SAL:n satavuotisjuhlavuotta.
- 5 Sisäampumaurheilukeskus otti askeleen eteenpäin.
- 6 Luodinkeräyskontit ympäristöystävällinen ratkaisu.
- 8 Granadan MM-kilpailuissa 43 suomalais-urheilijaa. Yle vahvasti mukana. Valmentajien näkemykset ja odotukset. SE-mies Lauri Leskinen kuulumiset. Juho Kurjelle tukea KOK:ita. Liikkuvan maalin tavoitteet.
- 18 Tommi Takanan tukijoukkoineen kohti Rio de Janeiron olympialaisia.
- 20 Seuratapaamiset värittäneet alkusyksyä.
- 22 Noin 20 kysymystä: Tomi Korpi.
- 24 Seuraesittely: Sodankylän Ampujat.
- 26 Seuraesittely: OSH ja OMAS.
- 28 Kultahippufinaalit Isossakyrössä.
- 31 Cristian Friman viihtyi nuorten olympialaisissa.
- 32 Ase-esittely: Guerini Invictus.
- 34 TSA ja liikuntarajoitteisten ohjaaminen.
- 35 Urheiluampuja Lapuan testiasemalla Vierumäellä.
- 36 Valmennus: Miten kohtaavat tavoitteet ja tekemisen taso?
- 38 Lapsen suusta kuultua ja toisenlainen totuus.
- 40 Sukujuhlaa ampumaurheilun nimeen.
- 42 Päätöksiä, tietoja, palveluhakemisto, onnittelet ja tavarapörssi.
- 46 Svenska sidor.

Minna Leinonen:**”Maailmanmestaruus vetää hiljaiseksi edelleen”**

Teksti: Lassi Palo ja Heidi Lehikoinen Kuva: Pirjo Peltola

Keski-Suomen Ampujia edustava Minna Leinonen, 32, ampui MM-kultaa tuloksella 212,0 ilmakiväärin makuukilpailussa vammaisampumaurheilun MM-kilpailuissa heinäkuussa Suhlissa. Jo ennen finaalia hän oli hankkinut Suomelle maapaikan Rio de Janeiron paralympialaisiin 2016.

Leinosen uran ensimmäinen maailmanmestaruus tuli jännittävien vaiheiden jälkeen, sillä eroa serbialaiseen hopeamitalistiin Dragan Risticin jäi vai 0,1 pistettä. Ristic ampui viimeisellään 10,9, joten Leinosen piti ampua 10,6 voittaakseen. Sen hän teki. Jo peruskilpailussa syntyi uusi SE-tulos 637,8 ja maapaikka Rion paralympialaisiin.

– Maailmanmestaruus on minulle suuri ja kauan haaveiltu asia. Vähän hiljaiseksi se vetää edelleen, ja samalla ilo pulppua sisälläni. Mestaruus on maistunut makealta konkreettisesti; olenhan juhlistanut sitä täyte-kakulla perheeni kanssa, hän kertoi elokuun lopussa.

– Kaunista ja painavaa mitalia on ollut hienoa esitellä. Erityisen hyvältä on tuntunut näyttää mitaliseremoniasta otettua videota läheisilleni. Erityisesti Maamme-laulun kuuleminen on tuonut Suhlissa koettuja onnentunteita pintaan yhä uudelleen.

Leinonen oli iloisesti yllätynyt siitä, että ilmakiväärin peruskilpailu sujui niin hienosti. Hän teki siinä ennätöksensä.

– Toki tiesin kaiken olevan kunnossa ja lähdin ihan hyvällä mielellä tekemään sen, minkä osaan. Treenaamisen ja levon suhde oli selvästi onnistunut. Mestaruudesta olin enemmän hämmentynyt kuin yllätynyt. Tiesin, että minulla – kuten niin monella

muullakin – on mahdollisuus kuinka korkealle vain. Finaalissa en paljon sijoituksia miettinyt. Keskityin vain tsemppaamaan itseäni ja tekemään perusasiat oikein. Lopputulos oli sitten hämmäntynyt riemua.

Millainen merkitys sillä oli, että paikka Rioon varmistui jo nyt?

– Tunsin tyytyväisyyttä ja myös helpotusta, että olin ampunut Suomelle paikan Rioon. Olisin ollut varsin pettynyt, jos en olisi siitä suoriutunut. Kyllä tämä tuo jatkoon tiettyä rauhaa. Voin nyt harjoitella ja valmistautua puhtaasti vuotta 2016 ajatellen.

– Harjoittelen talven ajan hyvin ja monipuolisesti eläen aktiivista, mukavaa arkea. Helmikuussa para-ampujilla on maailmancup Norjassa. Toivon osallistuvani ainakin sinne. Ensi vuosi olisi EM-kisavuosi. Toivon, että arvokisat tullaan järjestämään.

Suhl on ollut Leinoselle hyvä paikka aiemminkin, sillä hän voitti siellä myös EM-kultaa 2007.

Minna Leinonen Suhlissa MM-kilpailuissa.

PÄÄKIRJOITUS / LEDARE

Lassi Palo

viestintäpäällikkö / kommunikationschef

KOHTI SATAA VUOTTA

Hyvää syntymäpäivää, Suomen Ampumaurheiluliitto! Tätä kirjoittaessa on syyskuun 1. päivä eli liiton 95-vuotissyntymäpäivä. Liiton virallinen perustamispäivä on 1.9.1919. Katse siirtyy satavuotisjuhliin viimeistään silloin, kun tämä vuosi saadaan päätökseen.

Ampumaurheiluliitto lähti juhluvoiteensa kolmen avainsanan mukaisesti intohimolla, ilolla ja antaumuksella. Kuten vuoden alussa todettiin, olemme tehneet juhluvoiton yhdessä, sillä sitä on juhlittu työn merkeissä toimintojen laatu nostamalla.

Todellakin työn merkeissä, sillä juhlatapahtumina ovat toimineet kaikki ampumaurheilun SM-kilpailut. Eli kiirettä on pitänyt! Taas kerran, mutta kiivaahan se on – ainakin pääosin. Jaksaminen on varmasti ajoittain koetuksella, mutta toivottavasti myönteiset ja iloiset asiat ovat päällimmäisenä mielessä ja motivoivat jatkamaan. Mainittakoon niistä muutama: riemukkaat Kultahippufinaalit, Satu Mäkelä-Nummelan maailmancupin voitto ja uusi Suomen ennätys, Minna Leinosen maailmanmestaruus ja paralympiapaikka Rio de Janeiroon 2016, Lauri Leskisen täydellinen päivä sekä ne lukuisat arvokisamitalit, joita on saavutettu eri lajeissamme. Iloisia kohtaamisia on myös päivittäin niin harjoituksissa kuin kilpailuissakin.

Espanjan Granadassa järjestettävissä ja parhaillaan käynnissä olevissa ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuissa ovat jaossa maailmanmestaruuksien lisäksi ensimmäiset olympiapaikat Rioon. Olympia-sana lyö vahvan leimansa huippu-urheiluun tulevien parin vuoden ajaksi, ja sen ansiosta mielenkiinto ampumaurheilua kohtaan kasvaa merkittävästi.

Yksi juhluvoiton merkittävä asia on ollut ampumaurheilun tv-lähetykset. Haulikkolajien SM-kilpailut televisioitiin elokuun alussa, ja suoria lähetystiä Granadan MM-kilpailuista voi seurata Yle Areenasta ja TV2-kanavalta.

Seuratoimintaan liittyviä ongelmia ja hyviä asioita on puitu syksyn aikana seurataapaamisissa eri puolilla Suomea. Liiton jalkautumisen tarkoituksena on ollut ja on kuulla, miten seuroissa jaksetaan. Tapaamisten anti kirjataan ylös, ja se esitellään SAL:n liittokokouksessa marraskuussa. Tavoitteena on sujuvampi arki seuroissa.

Eräs ampumaurheilua läheltä seuraava urheiluvaikuttaja sanoi äskettäin, että kaiken toiminnan on mentävä eteenpäin. Samalla hän kuitenkin kehui useita liittomme toimintoja hyväksi ja ajanmukaisiksi. Hän myös kuvasi tilannetta mielenkiintoisin sanakäantein: "Ampumaurheilun viehkeys osin alisuoritetaan."

Otettakoon vinkistä vaarin – kukin omalla tavallaan – sillä Ampumaurheiluliitto täyttää pyöreitä vuosia syksyllä 2019. Satavuotisjuhliin on siis enää vajaat viisi vuotta, ja se menee nopeasti. On myös sanottu, että ikä on vain numero. Eli satavuotias voi olla virkeä, eloisa ja aktiivinen. Pitäkäämme huoli siitä, että Ampumaurheiluliitto on sellainen myös seuraavana juhluvoittonaan.

MOT HUNDRA ÅR

Grattis på födelsedagen, Finska Sportskytteförbundet! I skrivande stund är det den första september, det vill säga förbundets 95-årsdag. Förbundet grundades ju officiellt 1.9.1919. Våra blickar riktas mot hundraårsjubileet senast i slutet på detta år.

Sportskytteförbundet gick in i sitt jubileumsår i enlighet med sina tre nyckelord: iver, glädje och hängivelse. Som vi konstaterade i början av året har vi gjort jubileumsåret tillsammans genom att ha arbetat för att förbättra kvaliteten på aktiviteterna.

Och vi har sannerligen arbetat, då festligheterna har utgjorts av alla FM-tävlingar i sportskytte. Med andra ord har vi haft fullt upp! Än en gång, men roligt är det ju – åtminstone till största delen. Ibland kan det säkert vara lite så och så med orken, men jag hoppas att alla koncentrerar sig på det positiva och glada som motiverar en att fortsätta. Saker som dessa: de glada finalerna i Kultahippu-ungdomstävlingen, Satu Mäkelä-Nummelas förstaplats i världscupen och hennes nya finska rekord, Minna Leinons världsmästerskap och plats till paralympiska spelen i Rio de Janeiro år 2016, Lauri Leskinens perfekta dag och de talrika medaljerna från elit-tävlingar som vi vunnit i våra olika grenar. Glada möten äger rum dagligen såväl på träningar som på tävlingar.

På VM i alla ISSF-grenar, vilka som bäst äger rum i Granada i Spanien, utdelas förutom världsmästerskapen de första OS-platserna till Rio. Ordet "olympiad" är under de kommande två åren förknippat med elitidrotten, och tack vare det kommer intresset för sportskytte att öka märkbart.

En stor sak under detta jubileumsår har varit sportskytte på tv. Lerduve-FM televiserades i början av augusti, och hemmapubliken kan följa med direktsändningar från VM i Granada via Yle Areena och TV2.

Under höstens lopp har vi diskuterat både problem och goda saker i föreningsverksamheten vid möten med föreningar på olika håll i Finland. Syftet har varit – och fortsätter vara att höra hur man har det i föreningarna. Mötenas slutsatser antecknas och kommer att presenteras på SAL:s förbundsmöte i november. Målet är en smidigare vardag för föreningarna.

En idrottsaktör som följer med sportskytte på nära håll sade nyligen att all verksamhet måste gå framåt. Samtidigt ansåg han ändå att flera av vårt förbunds aktiviteter var bra och tidsenliga. Han beskrev även situationen på följande vis: "Det fina med sportskytte underpresteras till en del."

Vi tar emot tipset – var och en på vårt eget vis – då Sportskytteförbundet på hösten 2019 kommer att fylla jämna år. Det är knappa fem år kvar till vårt hundraårsjubileum, och den tiden går fort. Det sägs att åldern är blott en siffra. En hundraåring kan också vara pigg, livlig och aktiv. Låt oss se till att Sportskytteförbundet är det även nästa jubileumsår.

YHTEISTYÖSSÄ

Etelä-Suomen aluehallintovirasto esittää:

SISÄAMPUMAUrHEILUKESKUS VALTAKUNNALLISESTI MERKITTÄVÄKSI LIKUNTAPAIIKAHANKKEEKSI

Helsingin Kivikkoon suunniteltu sisäampumaurheilukeskus on nytkähtänyt merkittävän askeleen eteenpäin, kun Etelä-Suomen aluehallintovirasto esittää sitä liikuntapaikkojen perustamishankkeiden rahoitussuunnitelmaan valtakunnallisesti merkittävänä liikuntapaikkahankkeena.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on asettanut osan eri vuosille ilmoitettavista hankkeista kiireellisyysjärjestykseen ja esittää niitä opetus- ja kulttuuriministeriön rahoitussuunnitelmaan vuosille 2015-18. ”Mäkelänrinteen palloilu- ja monitoimihalli, Velodrome & Sports Arena, Lahden urheilukeskus, Sisäampumaurheilukeskus ja KymiRing moottorirata esitetään otettavaksi huomioon rahoitussuunnitelmaa laadittaessa valtakunnallisesti merkittävänä liikuntapaikkakohteina”, todetaan aluehallintoviraston esityksessä, joka on päivätty 27. kesäkuuta.

Yksi sisäampumaurheilukeskushankkeen puuhamiehistä on Juha-Pekka Ripatti, joka on tyytyväinen siihen, että seitsemän vuotta sitten aloitettu hanke on nyt ottanut merkittävän ja konkreettisen askeleen eteenpäin. Seuraavaksi odotetaan lokakuuta, jolloin liikuntapaikkojen perustamishankkeiden rahoitussuunnitelma esitellään kulttuuriministeri Pia Viitaselle (sd) vahvistettavaksi. Sisäampumaurheilukeskus Napakymppin suunnittelu alkoi vuonna 2007.

– Valoa näkyy nyt putken päässä, Ripatti kuvaa tilannetta.

Vaikka sisäampumaurheilukeskuksen toteutuminen ei ole enää utopiaa ja vaikka sitä on ”paalutettu kaikilta mahdollisilta kanteilta” ja vaikka on pyritty ottamaan kaikki eri vaihtoehdot huomioon, on sen toteutuminen vielä monien käänteiden takana. Yksi niistä on raha. Tiukassa taloudellisessa tilanteessa rahan ja rahoittajien löytäminen on vaikeaa.

Ripatin mukaan jo aluehallintoviraston esitys tuo kuitenkin selkänöjää rahoitusneuvotteluihin.

– Nyt tarvitaan vain rahaa, ja sitten toiminta käytiin.

Nimi on enne? Kivikon liikuntapuistoon johtavan tien nimi ei liene sattumaa, koska aiempaa Helsinki-vetoista ampumaratahanketta puuhattiin alueelle 20 vuoden ajan, kunnes se kaatui. Jos sisäampumaurheilukeskus aikanaan toteutuu, niin urheilupuisto tältä osin laajenee, jolloin keskus on joka tapauksessa osa sitä.

Poliitikoille Ripatti kumppaneineen on korostanut sitä, että sisäampumaurheilukeskus on ympäristövaikutukseton vaihtoehto, ja harrastuspaikka voidaan tuoda lähelle harrastajia, myös kaupunkialueelle. Vain liikenne lisääntyy tietyllä alueella, hän muistuttaa. Esimerkiksi ammunasta syntyvät kiinteät jätteet kerätään, lajitellaan ja kierrätetään.

Keskukseen tulevien tilojen suunnittelussa on myös otettu huomioon eri viranomaistahojen koulutus- ja käyttötarpeet heidän toiveidensa mukaisesti. Sisäampumaurheilukeskuksen on suunniteltu olevan avoinna kello 8-22 vuoden melkein jokaisena päivänä. Ovet pysyvät kiinni ehkä vain noin kymmenenä päivänä vuodessa. Kuten Ripatti sanoo, keskuksessa vallitsevat optimiolosuhteet, ja sinne voi tulla melkein milloin vain.

Hankekuvauksessa todetaankin, että ”Ampumaurheilukeskus Napakymppi Oy ja Suomen Ampumaseura ry ovat suunnitelleet kokonaan uuden toimintamallikonseptin ampumaurheilun harrastamiselle”. Suunnittelussa on otettu huomioon myös sisätilojen käyttö myös muihin tarkoituksiin, kuten messu- ja näyttelytoimintaan. Aseiden säilytystilat sijaitsevat keskuksen maanalaisessa osassa.

Hankekuvauksen viimeinen lause kuuluu: ”Vuonna 2018 Sisäampumaurheilukeskus Napakymppi ottaa vastaan ensimmäiset asiakkaat.”

Alun perin villiksikin visioksi kuvattu hanke saattaa sittenkin olla totta ehkä vain neljän vuoden kuluttua, sillä vihreää valoa alkaa olla näkyvissä. ✕

Kontti kyljet avattuina.

Siinä ne nököttävät – kaksi merikonttia Tuusulan Rykmentinpuistossa. Ne ovat yksinkertainen mutta tärkeä asia kaikille ammunnan harrastajille. ”Jos ampumaratojen halutaan säilyvän Suomessa, kontit ovat jatkossa yksi ratkaisun avaimista”, sanovat idean isä Pauli Harjula ja Ville Maijanen.

LUODINKERÄYSKONTIT

– YMPÄRISTÖYSTÄVÄLLINEN RATKAISU

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

Tuusulan Rykmentinpuistossa järjestettiin elokuun alussa ampumajuoksukisat, joiden yhteydessä Pauli Harjula esitteli konttiratkaisua ampumaratojen luodinkeräilyyn. Ratkaisu on hyväksytty kohta julkaistavaan BAT-raporttiin (”paras käytökelppoinen tekniikka BAT – Best Available Techniques), ja Ville Maijanen uskoo, että kontit voisivat tuoda apuja monella radalla ympäri Suomea.

Tuusulassa nähtiin siis konttien maailmanensi-ilta. Edellisenä päivänä järjestetyssä ”kenraaliharjoituksessa” oli Harjulan ja Maijaisen lisäksi paikalla Urheiluampuja-lehden edustaja. Tärkeistä asiasta huolimatta puvut ja kravattit oli jätetty kotiin, eikä kuohuviinipulloja poksauteltu. Oltiin siis tiukasti työn merkeissä.

Toinen konteista oli kuusi- ja toinen kaksitoistametrinen merikontti. Niissä voidaan säilyttää eri lajien vaatimat taululaitteet, ja ne ovat yhdenmukaiset ja edulliset. Tärkeintä kuitenkin on, että ne ovat ympäristöystävällisiä, sillä ne toimivat luotien talteenottojärjestelmänä.

– Idioottivarma ratkaisu, Harjula ja Maijanen tiivistävät tilanteen varsin ytimekkäästi.

Tuusulan Voima-Veikkojen puuhamies Harjula sai kontti-idean viime syksynä ja on sen jälkeen tehnyt töitä kaikkien ammunnan harrastajien hyväksi.

– Ville pyysi minua katsomaan Espoon Lahnuksen ampumarataa. Aloin ajatella asioita uudella ja modernilla tavalla, ja halusin alkaa palvelulla ammunnan harrastajia kokonaisvaltaisesti. Haluan eroon nurkka- ja kuppikuntaisuudesta. Haluan myös, että alamme puhua ”meidän radoistamme”, hän sanoo.

– Hengen pitää olla se, että uudetkin harrastajat pääsi-

sivät harrastukseen sisälle ja sen ytimeen mahdollisimman mielekkäällä tavalla.

EI VEDEN KANSSA TEKEMISSÄ

Näytteillä olleen pienemmän kontin omistaa Espoon ampumaratayhdistys. Harjula on kuitannut isomman kontin kuntoon laittamisesta aiheutuneet kulut itse.

Harjula kertoo, että palaute on ollut myönteistä, vaikka asia on vielä uusi. Yksi parhaista palautteista on Harjulan mukaan ollut se, kun eräs viranomainen tokaisi ammunnanharrastajien keksineen ”kerrankin jotain ympäristöystävällistä”.

Kun kontissa oleviin tauluihin ammutaan, luodit ja niiden sirpaleet jäävät kontin sisään, ja ne voidaan imuroida pois ja toimittaa kierrätettäväksi. Ampumarata-asioihin perehtynyt asiantuntija Maijanen painottaa sitä, että lyijy ei ole missään vaiheessa veden tai maaperän kanssa tekemisissä.

– Kun luotien kerääminen toteutetaan tällä tavalla, ympäristöviranomaiset voivat sen hyväksyä – etenkin kun konttiratkaisu on nyt kirjattu BAT-raporttiin.

Kontit on myös helppo sijoittaa ampumaradoille, eikä isoihin maanrakennustöihin ole tarvetta. 22-rata voidaan sijoittaa turvallisesti myös asutuksen lähelle samoin kuin pohjavesialueille. Harjula kertoo, että Tuusulassa on alettu konttien myötä keskustella jo niin sanotusta ”cityradasta”.

– Ympäristöystävällistä on sekin, ettei ampumaharrastajien tarvitse ajaa sadan kilometrin päähän ampumaan, hän muistuttaa.

Harjula on taustaltaan rakennusurakoitsija, joka harrastaa ammuntaa melkein kaikin mahdollisin tavoin. Hänen poikansa on ampumahiihtäjä. Harjula on vuosien aikana nähnyt läheltä, kuinka kalliita ratkaisuja ampumaradoilla

Konttiratkaisun idean isä Pauli Harjula.

Kontti tasataan säädettävillä jaloilla.

Monikäyttöisten luotiloukkukonttien kehittämistarve

Teksti: Markku Lainevirta

Ympäristönsuojelulain hyväksymisen jälkeen on kaikilta ampumaradoilta edellytetty ympäristölupaa. Lupaprosessiin liittyen on tehty riskikartoituksia, joiden perusteella ympäristöluvan ehdot ovat määräytyneet.

Valittavan useissa tapauksissa rata-alueet ovat olleet pohjavesialueilla. Tämän vuoksi on lukuisia ratoja jouduttu sulkemaan, koska kohtuuhintaista ja käyttökelpoista ratkaisua pohjaveden pilaantumisriskin poistamiseksi ei ole ollut saatavissa.

Useisiin lupiin on määritetty velvoite seuloa luodit pois taustapenkoista säännöllisin väliajoin maaperän pilaantumisen minimoimiseksi. Pauli Harjulan toimesta on aikaansaatu ensimmäinen prototyyppi tällaisesta kontista. Se otettiin yhdeksi arviotavaksi luotiloukkuratkaisuksi viimeistelyä alla olevaan hankeraporttiin, jossa arvioidaan

”parhaita käyttökelpoisia tekniikoita ja parhaita käytäntöjä ulkona sijaitsevien ampumaratojen ympäristövaikutusten hallinnassa (BAT)”. Raportissa arvioidaan luotiloukkukontin kuuluvan parhaiden vaihtoehtojen joukkoon, soveltuvan erinomaisesti käytettäväksi erityisesti ongelmallisilla pohjavesialueilla sekä olevan kustannuksiltaan kohtuullisella tasolla.

Konttiratkaisun edut:

- Parantaa erittäin merkittävästi ympäristönsuojelun tasoa ulkona sijaitsevilla ampumaradoilla.
- Vähentää ratojen rakentamistarvetta, koska sama kontti voi sisältää usean eri ammunталajin taulu- ja luotiloukkulaiteistoja.
- Saattaa olla tulevaisuudessa pieneten ratojen ainoa kustannustehokkuudeltaan käyttökelpoinen luotiloukkuratkaisu

erityisesti haasteellisilla pohjavesialueilla ja siten mahdollistaa lähiliikuntapaikkaverkoston säilymisen nykyisellään.

- Parantaa merkittävästi luotitromun talteenottoa ja sen jälleen hyödyntämistä.
- Lisää edelleen ratojen turvallisuutta ohjaamalla mahdolliset ohilaukauksetkin kontin sisään.
- Voi joko kokonaan tai osittain vähentää muiden ampumaratarakenteiden tarvetta, esimerkiksi vaikkapa taustapenkka
- Helposti lukittavana kokonaisuutena mahdollistaa turvallisen ratalaitteiston säilyttämisen suojassa niin sääolosuhteilta kuin ilkvallaltakin sekä
- Mahdollistaa helposti liikuteltavana rakennelmana ampumaratalaitteiston siirtämisen tilapäistä ampumatapah-tumaa varten ilmenevien tarpeiden mukaisesti.

Kaksitoistametrinen täyspitkä ja –korkea merikontti.

Luukut liikkuvat vajereiden avulla.

Tilaa myös liikkuville taululaitteille.

Taululaitteet siististi rivissä.

on tehty ja kuinka paljon töitä niiden rakentaminen ja ylläpitäminen vaativat. Kontit ovat hänen mukaansa käyttökelpoinen ja edullinen ratkaisu, ja niissä on vielä kierrätysmahdollisuus.

– Kontteja liikkuu maailmalla kymmeniä miljoonia, eikä ammuntaa varten tarvitse hankkia uutta, vaan käytetty kontti kelpaa mainiosti. Loppuun kulutetut kontit voidaan aikanaan toimittaa sulattamoon, ja niistä voi tehdä vaikkapa autoja, hän hymähtää.

– Kun katsoo tätäkin rataa, tuohon penkkaan on ammuttu 25 vuoden ajan. Konttien avulla kaikki ”tavara” olisi saatavissa kierrätykseen. Ja jos ammutaan kumirouheeseen, luodit voidaan kerätä ehjänä talteen. Tällöin ei tarvita kallista maaperän puhdistamista ratatoiminnan mahdollisesti päätyessä.

KONTEISSA ON PALJON HYVIÄ PUOLIA

Harjula luettelee muita hyviä puolia: kontit ovat lähes huoltovapaita, rikkoutuneet osat on helppo vaihtaa, taululaitteet voidaan valaista tasalaatuisesti, ja kun kontteja on rivissä useita, on kokonaisuus ryhdikkään näköinen. Kalliit varusteet ovat säältä suojassa ja myös turvassa mahdolliselta ilkvallalta. Lukittavat kontit estävät myös radan luvattoman käytön.

Yksi suuri etu on se, että kontteihin saadaan asennettua myös uusinta tekniikkaa, kuten elektronisia maalilaitteita. Täyspitkään merikonttiin voidaan helposti asentaa myös liikkuvia maalilaitteita kuten pienoishirvi- tai villikarjurata. Radan valmistelu on nopeaa: avataan luukut ja kytketään virrat päälle ja kontteihin voidaan ampua useita eri lajeja vaikkapa samanaikaisesti.

Harjula ei ole konttiratkaisunsa kanssa bisneksen perässä, vaan hänen ajatuksenaan on tehdä siitä apuväline kai-

Pauli Harjula ja Ville Maijanen (oik.) esittelemässä luodinkeräyskonttien prototyyppiä.

kille ammunnan harrastajille. Hän peräänkuuluttaa samalla myös kohtuuhintaisia ampumaratoja. Kun yksi kontti mak-saa varusteltuna noin 10 000 euroa, jäävät 30-paikkaisen radan taulupään kulut noin 80 000 euroon.

– Se on edelleen edullisempaa kuin radan perustamistyöt.

Maijanen ja Harjula sanovat, että kontteihin mahdollisesti liittyviä ampumaurheilun sääntötekniisiä ongelmia on yritetty tunnistaa. Vielä niitä ei ole tullut vastaan. Päinvastoin esimerkiksi taululaitteiden taustaväri saadaan sääntöjen mukaiseksi ja valaistusolosuhteet kaikille ampujille samanveroisiksi.

Kirjataan vielä yksi konttien hyvä puoli: niistä voidaan rakentaa tilapäisiä ampumaratoja. Kuten Harjula sanoo, kontit voidaan tuoda nostorekoilla paikan päälle ja kuljettaa tapahtuman jälkeen pois.

– Tapahtumille voi olla helpompi saada lupiakin, kun ympäristön pilaantuminen estetään täysin.

Aurinkoisen aamupäivän käännyttyä iltapäivän helteeksi alkaa Harjulan ja Maijasen ”virallisuus” hivenen rapista.

– Ryhtiä ja ilmettä lisää, ja markkinoidaan tätä ulospäin ekoyuttuna. Vähän sellaista Amerikan meininkiä eli ajatellaan isosti, Harjula virnistää.

Hän puhuu johdonmukaisesti ammunnan harrastajista – ei siis esimerkiksi vain ampumaurheilijoista tai vain ampumahiihtäjistä. Hän kaipaava ja peräänkuuluttaa vahvasti yhdessä tekemistä: kaikki ammunnan harrastajat yhdessä, sillä yksin näpertelemällä ei Harjulan mukaan synny mitään hyvää.

Maijanen kuuntelee vieressä ja on samaa mieltä Harjulan kanssa. Hän ilmaisee saman asian hieman toisin:

– Meidän on saatava kaikkien sukset samaan suuntaan. Jos näin ei tapahdu, häviämme tulevaisuudessa taistelun harrastusolosuhteista yksi rata kerrallaan. ❌

GRANADAN MM-KISOISSA KILPAILEE 43 SUOMALAISTA

Espanjan Granadassa järjestettävissä MM-kilpailuissa kilpailee 43 suomalaista ampumaurheilijaa. Suomen joukkueessa on kokeneita arvokisakävijöitä ja olympiamitalisteja sekä ensikertalaisia.

Suomen Ampumaurheiluliitto nimesi Espanjan Granadassa järjestettävään MM-kilpailuihin 43 urheilijaa. Kyseessä ovat Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) kaikkien lajien MM-kilpailut, jotka järjestetään joka neljäs vuosi. Ne ovat järjestyksessään 51. kisat. (Granadan kisat ovat tätä luettaessa käynnissä. Kisapäivät ovat 6.-20. syyskuuta.)

Nämä niin sanotut isot MM-kisat olivat edellisen kerran vuonna 2010 Saksan Münchenissä, jossa kilpaili 33 suomalaista. Suomi voitti siellä seitsemän mitalia eli kaksi kultaa, kaksi hopeaa ja kolme pronssia. Kaikki mitalit tulivat liikkuvassa maalissa. Mira Suhonen ampui Suomen ensimmäisen olympiapaikan Lontoon olympialaisiin (2012) sijoittumalla ilmapistoolissa viidenneksi.

Vuonna 2006 Kroatian Zagrebissa järjestetyissä MM-kilpailuissa Suomeen tuli yksi mitali, kun Jesse Louhelainen saavutti pronssia poikien skeetissä. Zagrebissa kilpaili 56 suomalaista.

Granadassa kilpailevassa Suomen joukkueessa on viisitoista kivääriampujaa ja neljä pistooliampujaa. Haulikkolajeissa kilpailee kahdeksantoista suomalaista ampumaurheilijaa ja liikkuvan maalin lajeissa kuusi.

Suomen joukkueessa on kokeneita arvokisakävijöitä ja olympiamitalisteja, jotka ovat Satu Mäkelä-Nummela (trap), Henri Häkkinen (ilmakivääri) ja Marko Kempainen (skeet). Kokeneeseen kaartiin voidaan lukea Suhosen lisäksi myös muutkin olympiakävijät Marjut Heinonen (skeet), Marjo Yli-Kiikka (kivääri) ja Krister Holmberg (liikkuva maali).

Pohjois-Hämeen Ampujien trap-ampuja Mika Bister sen sijaan lähti ensimmäisiin MM-kilpailuihinsa. Viime vuonna hän edusti Suomea EM-kisoissa.

– Edessä on kauden pääkilpailu, johon olen tähdännyt koko vuoden ajan, pian 22 vuotta täyttävä Bister sanoi elokuussa, kun Suomen joukkue oli nimetty.

Suomella on miesten trapissa täysi joukkue eli kolme ampumaurheilijaa. Bister sanoikin, että ”yritämme tietysti myös joukkueena sijoittua mahdollisimman korkealle”.

Suomen joukkueen nuorimmat ovat vuonna 1998 syntyneet Eetu Kallioinen ja Vili Kopra. Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustava trap-ampuja Kopra on heistä nuorempi, sillä hän on syntynyt 14. elokuuta. Ala-Hämeen Ampujien skeet-ampuja Kallioinen vietti 16-vuotissynttäreitään 23. toukokuuta.

Granadassa on jaossa maailmanmestaruuksien lisäksi ensimmäiset olympiapaikat Rio de Janeirosa 2016 järjestettävään olympialaisiin. Granadassa on jaossa kaikkiaan 64 olympiapaikkaa.

Kisojen avajaiset olivat sunnuntaina 7. syyskuuta, ja ensimmäinen kilpailupäivä oli maanantai 8. syyskuuta. Viimeinen kilpailupäivä on perjantai 19. päivä, jolloin ratkaistaan miesten ja poikien skeetin mestaruudet.

Yle vahvasti mukana Granadan MM-kilpailuissa

Yle on vahvasti mukana Granadassa järjestettävissä ampumaurheilun MM-kilpailuissa. Yle lähettää kaikkien viidentoista olympialajin finaalit joko Areenassa tai TV2-kanavalla suorina lähetyksinä. TV2:ssa esitetään myös kaksi koostelähetystä.

Kisalähetysten selostukset tehdään Helsingin Pasilassa. Selostajana toimii Christer Sarlin. Ylellä on Granadan MM-kilpailuissa myös oma toimittaja ja kuvaaja.

Olympialajien finaalien lähetyssajat Yle TV2 ja Areena, Granadan MM-kilpailut 6.-20.9.

Ma 8.9.	M ilmakivääri	14.25-15.15 (TV2)	Pe 12.9.	N pienoiskiväärin 3x20 ls	12.55-14.15 (Areena)
Ti 9.9.	M 50m pistooli	14.55-15.45 (Areena)	Pe 12.9.	N ilmapistooli	14.55-15.45 (Areena)
Ti 9.9.	N ilmakivääri	16.55-17.45 (Areena)	La 13.9.	M pienoiskivääri	3x40 ls
Ke 10.9.	N 25m pistooli	14.25-15.30 (Areena)			13.55-15.15 (Areena)
Ke 10.9.	M trap	16.55-18.10 (Areena)	Su 14.9.	M 25m pistooli	16.00 (Areena)
To 11.9.	M 50m kivääri makuu 60 ls	12.25-13.15 (Areena)	Su 14.9.	M kaksostrap	18.40-19.55 (Areena)
To 11.9.	M ilmapistooli	14.25-15.15 (Areena)	Ma 15.9.	N skeet	18.55-20.10 (Areena)
Pe 12.9.	N trap (Areena)	18.40-19.55; 20.20-20.58 kooste (TV2)	Pe 19.9.	M skeet	16.55-18.10 (Areena)
			La 20.9.	M skeet	14.30-15.30 kooste (TV2)

Timo Laitinen, skeet.

ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut

6.-20.9. Granada, Espanja

Suomen MM-joukkue

Kivääri (15)

MIEHET: Jaakko Björkbacka (Lehtimäen Ampujat), Juho Kurki (Kankaanpään Ampumaurheilijat), Henri Häkkinen (Joensuun Ampujat)

NAISET: Katarina Långström (Kyrkslätt Skytteförening), Hanna Pitkänen (Turun Seudun Ampujat), Annika Sihvonen (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura), Marjo Yli-Kiikka (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura)

POJAT: Aleksi Jarva (Poliisien Ampumaseura), Aleksi Leppä (Haminan Ampumaseura), Joni Stenström (Raseborgs Skyttar)

TYTÖT: Katarina Laine (Hämeenlinnan Ampumaseura), Saana Tattari (Nokian Seudun Ampujat)

300M KIVÄÄRI: Juho Autio (Oulun Metsästys- ja Ampumaseura), Antti Puhakka (Haminan Ampumaseura), Juha Rutonen (Haminan Ampumaseura)

Pistooli (4)

NAISET: Anette Källi (Lehtimäen Ampujat), Mira Suhonen (Kuortaneen Kunto)

POJAT: Karri Turunen (Nurmeksens Ampumaseura)

ISO- JA VAKIOPISTOOLI: Teemu Lahti (Lahden Ampumaseura)

Juho Autio, 300m kivääri.

Katarina Långström, kivääri.

Haulikko (18)

Skeet

MIEHET: Marko Kemppainen (Suomussalmen Urheiluampujat), Timo Laitinen (Sibbo Skyttegille), Lauri Leskinen (Sibbo Skyttegille)

NAISET: Marjut Heinonen (Oulun Seudun Haulikkoampujat)

POJAT: Juho Auvinen (Pielaveden Ampuma- ja Metsästysseura), Eetu Kallioinen (Ala-Hämeen Ampujat), Henri Sorvo (Lahden Ampumaseura)

TYTÖT: Heidi Hämäläinen (Sibbo Skyttegille)

Trap

MIEHET: Mika Bister (Pohjois-Hämeen Ampujat), Jukka Laakso (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), Vesa Törnroos (Lahden Ampumaseura)

NAISET: Noora Antikainen (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), Satu Mäkelä-Nummela (Ori-

mattilan Seudun Urheiluampujat), Mopsi Veromaa (Sibbo Skyttegille)

POJAT: Vili Kopra (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

Kaksoistrap

MIEHET: Simo Köylinen (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), Sami Ritsilä (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

POJAT: Juuso Ikävalko (Pieksämäen Seudun Ampujat)

Liikkuva maali (6)

MIEHET: Sami Heikkilä (Kymppi 64), Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi 64), Krister Holmberg (Raseborgs Skyttar)

POJAT: Mika Kinisjärvi (Rovaniemen Ampujat ja Metsäveikot), Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat), Jani Suoranta (Kymppi 64)

Askelmerkit Rio de Janeiroon 2016

Granadan MM-kilpailuissa jaetaan ensimmäiset 64 paikkaa Rio de Janeiroon.

Ensi vuoden ensimmäinen maailmancupin kilpailu on Meksikossa, jossa on jaossa kymmenen olympiapaikkaa. Olympiapaikkoja ei jaeta ensi vuoden maaliskuussa Hollannin Arnhemissa järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

Rio de Janeiron olympialaisten maapaikoista kilpaillaan helmikuuhun 2016 asti. Viimeiset paikat ovat jaossa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Unkarin Gyöerissa.

Rio de Janeiron olympialaisissa kilpailee kaikkiaan 390 ampujaa. Paikoista jaetaan 357 ampumalla, joista miehille 214 ja naisille 143 paikkaa. Yhdeksän paikkaa on kisajärjestäjien paikkoja ja 24 niin sanottuja kutsupaikkoja.

Jokainen ampuja voi ampua maalleen vain yhden olympiapaikan. Ampuja voi osallistua olympialaisissa useaan lajiin, jos on ampunut

lajissa vaadittavan minimi- eli mqs-tuloksen. ISSF:n mukaan kuitenkin yhdellä maalla voi olla enintään kaksi kilpailijaa yhdessä lajissa olympialaisissa.

Olympialaisten ampumaurheilussa kilpaillaan viidessätoista lajissa, joista yhdeksän on miesten ja kuusi naisten lajeja. Yhdellä maalla voi olla enintään 30 urheilijaa eli kaksi urheilijaa lajia kohden (18 miestä ja 12 naista). Aiemmin naisten haulikkolajeihin eli trapiin ja skeettiin maa voi hankkia yhden paikan,

Ilmoittautumisaika Rio de Janeiron olympialaisiin päättyy heinäkuun 18. päivänä 2016.

Lontoon olympiakisoissa Suomea edusti neljä ampumaurheilijaa: trap-ampuja Satu Mäkelä-Nummela, pistooliampujat Kai Jahnsson ja Mira Suhonen sekä kivääriampuja Marjo Yli-Kiikka. Suhonen ampui olympiapaikan heistä ensimmäisenä, kun hän onnistui heti Münchenin MM-kilpailuissa 2010.

Olympiamaapaikat lajeittain

Granadan MM-kilpailuissa 6.-20.9.

Miehet:

Pienoiskiväärin 3x40 ls: 5
Pienoiskiväärin makuuasennon 60 ls: 5
Ilmakivääri: 6
50m pistooli: 4
Ilmapistooli: 6
Olympiapistooli: 2
Trap: 3
Kaksoistrap: 2
Skeet: 3

Naiset:

Pienoiskiväärin 3x20 ls: 5
Ilmakivääri: 6
Ilmapistooli: 6
Urheilupistooli: 5
Trap: 3
Skeet: 3

Valmentajien fiilikset ennen Granadan MM-kilpailuja: **KUNTO NOUSUSSA, LUOTTAVAISIN MIELIN – JA VEDETÄÄN KESKELLE!**

”Vedetään keskelle!” Se on ollut liikkuvan maalin ampujien motto tämän kauden ajan. Sillä mennään nämäkin karkelot, lajivalmentaja Ville Häyri- nen tiivisti suojattensa fiilikset ennen Granadan MM-kilpailujen alkua.

Miksei, motto sopii kaikille muillekin lajiryhmille. Urheiluampuja- lehden pikagallupissa Ampumaurheiluliiton pää- ja lajivalmentajat puhuvat kauden aikana nähdystä ilonpilkahduksista, kovasta treenistä ja MM-kisaodotuksistaan. Trapin päävalmentajan Matti Nummela sanoin, ”Granadaan mennään, ammutaan ja katsotaan, mitä sieltä tulee”.

– Emme ole painottaneet mitään sen enempää, emmekä ole tehneet siitä isompaa juttua, koska kaikki tietävät, että se on kauden päätavoite ja piste, Nummela sanoi syyskuun alussa.

NELJÄ VISAISTA PÄÄ- JA LAJIVALMENTAJILLE

1. On syyskuun alku. Miten luonnehdit vuotta tähän mennessä?
2. Entä Granadan MM-kilpailut – millaisiin ajatuksiin niitä kohti?
3. Ensi vuosi on taas kerran kiireinen. Kuinka paljon ajatuksia on jo suunnattu sinne?
4. Mikä asia on lämmittänyt eniten mieltäsi tämän vuoden aikana?

JUHA HIRVI, KIVÄÄRI

1. Tämä vuosi on ollut kova treenivuosi. Määriä on nostettu tietoisesti aika koviksi. Kevätkausi oli sen takia vähän takkuista, mutta ainakin viimeisen leirin perusteella kunto on nousussa kaikilla. Tasapaksu on yleisarvio tähän mennessä.
2. Hyvillä mielin mennään kauden päätapahtumaan. Vuoden parhaita tuloksia odotellaan.
3. Ensi vuosi on tosi haastava, sillä kilpailuja on koko kesän ajan. Pitää tarkasti mieltä kevään leirit, koska huhtikuussa pitää olla jo kunnossa... Luultavasti käymme kaikki maailmancupit.
4. Koko ryhmän sitoutuminen tähän hommaan on ollut aivan upeaa. Vaikka rahaa on ollut vähän, niin omaa satsausta on löytynyt!

MATTI NUMMELA, TRAP

1. Se on ollut muutamia ilonpilkahduksia lukuun ottamatta melko tasapaksu. Satu Mäkelä-Nummela on ollut hienoa, ja myös Noora Antikainen on ampunut hyvin.
2. Granadaan mennään, ammutaan ja katsotaan, mitä sieltä tulee. Emme ole painottaneet mitään sen enempää, emmekä ole tehneet siitä isompaa juttua, koska kaikki tietävät, että se on kauden päätavoite ja piste.
3. Totta kai ensi vuosi on ollut mielessä, mutta tarkemmat leirit- ja muut suunnitelmat ovat kiinni siitä, millaiset ryhmät tulevat olemaan ja kuinka paljon rahaa on käytössä. Katsotaan tämä kausi ensin loppuun, mutta taivaan tosi on se, että jos ei olympiapaikkoja jossain vaiheessa tule, huonosti ovat asiat.
4. EM-valinnat!

PEKKA MAUNULA, KAKSOISTRAP

1. Vuosi on mennyt nopeasti, ja kiirettä on pitänyt leirien ja kilpailujen merkeissä.

Karri Turunen, pistooli

Noora Antikainen, trap

Olemme vetäneet kauden suurin piirtein suunnitelmien mukaan.

2. Luottavaisin mielin kohti kisoja, sillä viimeistelyt ovat menneet niin kuin olemme suunnitelleet.
3. Ensi vuosi on – kuten kommentoinkin – kiireinen ja tärkeä, mutta ensin käydään MM-kilpailut ja sen jälkeen alkavat valmistelut seuraavaan kauteen todenteolla.
4. Kyllä ne taitavat olla poikien harjoittelu ja motivaatio. Hieno asia on myös nuoren Vili Kopran pääsy MM-kilpailuihin. Hänen kehityksensä on ollut huimaa.

PEETER PÄKK, SKEET

1. Tämä vuosi on sujunut erittäin hyvin. Se järjestelmällinen työ, jota olemme tehneet viimeksi kuluneiden vuosien ajan, tuottaa nyt tuloksia. Skeet-ampujat ovat tehneet kaksi Suomen ennätystä (Marjut Heinonen 74 ja Lauri Leskinen 125), ja sijoitukset kymmenen parhaan joukkoon maailmancupissa ja EM-kilpailuissa ovat hienoja saavutuksia – etenkin kun katsoo mahdollisuuksiamme: kolme ampujaa EM-kisojen kymmenen joukossa (Heinonen, Markko Kempainen ja Henri Sorvo) ja Tommi Takasen seitsemäs sija ennätyskseen Tucsonin maailmancupissa ovat upeita suorituksia.
2. On myös mainittava ”vanha herra” Marko Kempainen, joka on ampunut hyvin ja tasaisesti eli kolme kertaa 121 kansainvälisissä kisoissa. Timo Laitinen on myös ollut hyvä. Kun vielä junioriampujat Heidi Hämäläinen, Juho Auvinen ja Eetu Kallionen ovat kehittyneet, voimme katsoa luottavaisin mielin suomalaisen skeetin tulevaisuuteen.
3. Odotan todella paljon MM-kisojen alkua. Meillä on hyvä joukkue, ja jos kaikki urheilijat urheilevat omalla tasollaan, voimme olla tyytyväisiä.
4. Juuri nyt emme mieli ensi kautta. Koska tämän olympiadien isot MM-kilpailut ovat juuri alkamassa, on tärkeää lopettaa tämä kausi ennen kuin alkaa mieltä seuraavaa.
5. Kaikkien skeet-ampujien hyvät tulokset ovat positiivisia asioita. Juniorit ampuvat hyvin, ja kokeneet nimet ovat tehneet osuutensa. Suomen ennätystäkin ei ammuta ihan joka vuosi. Organisaation puolelta on mainittava valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell, joka on tuonut toimintaan ”uusia tuulia”. Hänen ammattimainen asenteensa sekä myönteinen ja tasainen suhtautuminen asioihin ovat sopineet hyvin joukkueeseemme. Siitä on ollut meille paljon apua paitsi jokapäiväisessä

Marko Kempainen, skeet

**Paras koskaan tehty
ammunnanharjoittelulaite**

Noptel ST-2000 Sport II

Tarkka, luotettava ja helppo-
käyttöinen. Tekee ammunnan-
harjoittelusta helpompaa ja
tehokkaampaa kuin koskaan.

Soita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

Tutustu myös muihin ammunnan-
harjoittelutuotteisiimme nettisivuillamme.

www.noptel.fi
Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90590 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

toiminnassamme myös henkiselällä puolella. Olen tästä erittäin iloinen.

VILLE HÄYRINEN, LIIKKUVA MAALI

1. Kausi on mennyt kokolailla suunnitelmien mukaan. Talvella oli armeijassa olevien kohdalla mietittävä kuormitus harjoittelussa uudelleen, mutta siitä selvitettiin ja Moskovan EM-kilpailuista saatiin hyvä tulos. Kesän saimme saatu pahtaa täysillä ilman ongelmia, ja porukalla on hyvä henki päällä. Viimeisin leiri ulkomaisten kilpailijoidemme kanssa Inkoossa oli onnistunut, ja siitä saatiin vielä hyvä draivi.

2. Ne ovat kisat muiden joukossa, ei sitä liikaa kannata toivottaa. Kaikilla muilla paitsi Kinisjärven Mikella on jo kokemusta MM-kisoista ja suurimmalla osalla jo vuoden 2010 edellisistä "isoista" kisoista, joten ei siellä mitään uutta tule vastaan. Tämän kauden motto on ollut, että "vedetään keskelle". Sillä mennään nämäkin karkelot.

3. Ei ensi vuosi ole sen kiireisempi. Usealla urheilijalla on toki uuden opettelu paikka opiskelujen, työn ja armeijan kautta, mutta tämän vuoden kokemukset auttavat. MM-kilpailujen jälkeen saadaan pitää vähän pidempi breikki – tai ei pidempi mutta myöhemmin kuin yleensä. Ilma-aseiden EM-kisoja kohti alamme painaa taas täysillä marraskuun lopussa järjestettävällä ensimmäisellä leirillä. Meillä on miesten maajoukkueeseen hirveä tunku, ja nuoriinkin nousee hyvätasoisia porukkaa. Silloin valmentaminen on helppoa.

4. Kai tähän on vastattava, että Heikkilän veljekset. Etenkin Samilla talvi oli vaikea, mutta nyt on kaivettu esiin hirmukunto, ja sen saa jopa ulos kisassa. Tomppa taas kehittyi joka vuosi, vaikka luulee hänen olevan ennestäänkin kova. Kyllä se valmentajan mieltä lämmittää, kun yhteistä touhua on takana jo kymmenen vuotta.

ZELJKO TODOROVIC, PISTOOLI

1. Tämä vuosi on mennyt vähän sekalaisin ajatuksin, tähän mennessä. Positiivista on ollut se, että olemme hyvää vauhtia rakentamassa verkostoa paikallisten/alueellisten toimijoiden kanssa. Olemme myös onnistuneet rekrytoimaan uusia pistooliampujia maajoukkueita ajatellen – eivätkä ihan kaikki uudet ole nuoria. Yleisajatus on se, että maajoukkueen pitäisi olla sitoutuneiden ja motivoituneiden

ampujien saavutettavissa. Meillä on nyt hyvä sekoitus nuoria ja kokeneita ampujia miehissä ja toivottavasti myös naisissa ensi vuoden aikana.

Negatiivista on ollut se, että emme tehneet alkuvuoden aikana sellaisia tuloksia kuin odotimme. Loppuvuoden osalta olen optimistisempi – tulokset ovat toivottavasti parempia.

2. Tilanne olisi – totta kai – parempi, jos meillä olisi useampia urheilijoita, joista valita MM-kisoihin. Meidän on kuitenkin vain hyväksyttävä nykytilanne. Toivo kuitenkin elää, ja viimeisen Porissa pitämämme harjoitusleirin perusteella valoa on näkyvässä.

3. Kyllä, ensi vuosi on erittäin kova, mutta me jatkamme projektiamme eli enemmän ja parempia ampujia tulevaisuudessa. Ei ole realistista odottaa suurta harppausta suoraan huipulle kaikissa sarjoissa ja lajeissa, kun muistaa, millaisesta tilanteesta olemme lähteneet liikkeelle. Jos haluamme laadukasta tulevaisuutta, se on rakennettava.

4. Haluan nostaa esiin kaksi asiaa. Ensimmäinen on erinomainen yhteistyö ja koordinointi valmennuksen johtajan, toiminnanjohtajan ja Timo McKeownin sekä ampumaurheilijoiden kanssa – kaikkien niiden, jotka olen tavannut vuoden aikana. Toiseksi, poikien ryhmän perustaminen. Pojat edustavat aivan uudenlaista pistoolisukupolvea Suomea. Heidän asenteensa, sitoutumisensa ja suhtautumisensa ovat todellisten mestarien!

MARKO LEPPÄ, ISO- JA VAKIOPISTOOLI

1. Tämä vuosi on ollut aika tunteikas. Tunteet ovat heitelleet molempiin suuntiin. Positiivisia tunteita ovat antaneet leppa.fi -tiimin menestys: 25. Suomen mestaruus tuli äsken ja kolme urheilijaa lähti MM-kisoihin. Haikealta tuntuu PV:n ja SAL:n iso- ja vakiopistoolin valmennuksen päätyminen. Suuri huoli painaa jälkimmäisen jatkosta – niin pitkään tuli poikien kanssa pelattua.

2. Työ on tehty, nyt odotellaan hedelmiä.

3. Ei patkän vertaa. Nyt ovat kaikki ajatukset kiinni kauden kriittisimmässä hetkessä. Eletään vielä kolme viikkoa ja sitten käännetään katseet tulevaan.

4. Viittaan ensimmäiseen vastaukseeni. Tilanne harmittaa minua – eniten koko valmentajaurani aikana.

”Täydellinen päivä, sisään valo tulla saa. / Ei kiitos tänne enää melankoliaa. / Tää on täydellinen päivä uskaltaa.” Näin sanotaan Antti Kleemolan laulussa Täydellinen päivä. Lauri Leskinen tietää nyt, miltä sellainen tuntuu.

Lauri Leskinen ampui täydet 125 Hollolan Hälvälässä järjestetyissä skeetin SM-kilpailuissa.

”Onneksi olkoon! Nyt on alettu kumartaa sinulle. Hyvä, että aikoinaan harjoiteltiin nostoa.” Näin sanoi Pertti Rautiainen elokuisena iltapäivänä Sipoon ampumaradalla – puolitoista viikkoa sen jälkeen, kun onnittelujen kohde eli Lauri Leskinen oli tehnyt skeetin peruskilpailussa upean Y-sarjan uuden Suomen ennätyksen: täydet 125!

Rautiainen onnitteli monien muiden tavoin Sibbo Skyttegillen sympaattista ampumaurheilijaa, joka paransi entistä SE:tä kahdella kiekolla. Ennätys oli Lahden Ampumaseuran Jesse Louhelaisen nimissä. Hän teki sen viime vuoden heinäkuussa. Leskinen paukutti täydet pisteet Hollolan Hälvälässä järjestetyissä SM-kilpailuissa.

Leskinen, 30, on kokenut ampumaurheilija, jolle SE-tulos oli jonkinlainen virstanpylväs.

– Minulla on nyt sellainen usko, että olen oikealla tiellä. En ole harjoitellut väärin, ja olen tehnyt asioita varmasti oikein, hän sanoi heti kisan jälkeen.

Kahden päivän urakka oli kova, mutta se ei Leskistä haitannut. Hän joi helteisten kisapäivien aikana yhteensä reilut kahdeksan litraa nestettä.

– Olen tyytyväinen. Hälvälän rata on ollut aina lempiratatani, jossa on ollut kovia kisoja ja jossa ei ole voitto tullut koskaan helpolla. Ei nytkään, hän naurahti jäätyään lopulta kisan kakkoseksi.

Suomen mestaruuden voitti Kotkan Ampumaseuran Miikka Peltonen. Leskinen sanoi myös, että peruskilpailu oli hänelle ”ilmeisesti riittävä”.

– Se ei ollut helppo rasti nakutella täysiä sarjoja. Finaali ei sitten sujunut suunnitelmien mukaan. Minusta kyllä tuntui siltä, että minulla oli hyvä veto ja draivi päällä, mutta sitten rupesi lipsumaan.

Millainen fiilis sinulla oli, kun ammuut viimeisiä laukauksiasi?

– Sellainen, että älä ainakaan tätä mokaa, Leskinen naurooi tunti finaalin jälkeen.

– Sykkeeni oli sellainen ”tappava”, pysyin tiukkana eikä syke mennyt yli.

HUOLELLINEN KISAVALMISTAUTUMINEN

Leskisen täydellisestä päivästä on kulunut puolitoista viikkoa, kun hän saapuu Sipoon ampumaradalle suoraan töistä. Tai oikeammin, työt jatkuvat haastattelunkin aikana, kun puhelimesta on vastattava graffitin poistamiseen ja ikkunoiden töhrimisiin liittyviin kysymyksiin. Työ – suoma-

LAURI LESKISEN TÄYDELLINEN PÄIVÄ

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

laisen huippu-urheilijan arkea, voi kai sanoa.

Leskinen omistaa vanhempiensa kanssa Keravalla toimivan kiinteistöhuoltoyrityksen, jossa työpäivät alkavat arkisin aamuseitsemältä ja päättyvät viiden aikaan iltapäivällä. Viikonloppuisin saattaa olla päivystysvuoroja, ja öisinkin voi tulla hälytyksiä.

Taivaalla näkyvät synkän mustat pilvet eivät Leskisen hymyä hyydytä, sillä aurinko paistaa hänelle juuri nyt. Antti Kleemolan laulun sanoja mukaillen: ”Tää on täydellinen päivä, täst on hyvä aloittaa. / Täydellinen päivä, sisään valo tulla saa. / Ei kiitos tänne enää melankoliaa. / Tää on täydellinen päivä uskaltaa.”

Viikkoa aikaisemmin Leskinen oli kuullut, että uuden Suomen ennätyksen ansiosta hänet va-

littiin Espanjan Granadassa järjestettäviin MM-kilpailuihin.

– Olin ennen kauden alkua sanonut, että minulla on kaksi näyttökilpailua, ja jos ne eivät kelpaa, niin ookoo. Münchenin maailmancupissa ammuin 118, ja silloin tuli ”vedettyä” yksittäisiä kiekkoja ohi. Kävin oman taisteluni, mutta olin systeemissä mukana. Ne olivat enemmän lipsahduksia kuin pääpummeja. Hollolan SM-kilpailuissa ”polttimo” sitten kesti, Leskinen kuvailee värikkääseen tyyliinsä.

Miksi, siihen hänellä on vastaus valmiina:

– Pyrin aina tekemään kaiken määrätietoisesti ja maksimaalisesti koko kilpailua edeltävän viikon ajan. Kilpailuni ei ala perjantain harjoituksissa, vaan jo maanantaina. Otan kaiken huomioon –

24	24	22	70	22
21	21	25	67	24
25	25	25	75	25
24	24	22	70	23

**SIINÄ SE ON: 125.
"EN OLE IKINÄ
AMPUNUT NIIN
NOPEASTI.
AMMUIN HETI KUN
KIEKKO NÄKYI
– POKS, POKS!"**

työni mukaan lukien – kun on kisaviikko.

Hän kävi SM-kilpailuja edeltävän viikon aikana tiistaina ja perjantaina Hollolassa sekä maanantaina ja torstaina kotiradallaan Sipoossa.

– Aseen ja kiekon tuntua ei saa kotona sohvalta miettien. On kuitenkin uskallettava pitää myös taukoa ja nollata pää. Kisaviikon harjoituksissa en ammu paljon, vaan normaalien treenien verran, jotta en olisi hyytynyt tai puhki, kun kilpailu alkaa.

KILPILUHENKINEN AMPUMAUHEILIJAJA

Leskinen on erittäin kilpailuhenkinen urheilija, joka nauttii haasteista – siitä kuka ”kiivaimmin ottaa koukun suuhunsa”. Se tuo mielihyvää ja motivaatiota, hän sanoo.

Kisapäivänä Leskinen herää noin kolme tuntia ennen ensimmäistä sarjaa. Hänen kroppansa on tuolloin herännyt, ja hän tuntee olevansa ”täyssissä sielun ja ruumiin voimissa”. Hänelle riittävät kuuden tunnin yöunet, ja hän herää työamuinaankin ilman herätyskelloa.

– Sopivan lyhyiden unien jälkeen hoksottimet ovat kohdallaan.

Mitkä sitten ovat odotukset Granadan MM-kilpailuissa? Rata on hänelle tuttu, ja hän tietää ja tuntee sen yksityiskohdat lähellä kulkevaa autotietä myöten. Hyvää tuloksen tekemistä, hän lopulta vastaa. Rutiinilla pitäisi mennä 120 kiekkoa rikki, ja jos sen lisäksi on onneakin – toivottavasti

25, 25, 25, 25...

– matkassa, voidaan odottaa kelpo tulosta.

– Huipputulos on ollut koko ajan ”framilla”, sitä odotellessa, hän kuvailee tuntojaan ennen Hollolan SM-kilpailuja.

– Se onkin kyselty hermoja, että jaksako ukko eteenpäin. Sain ennätyksestä lisämotivaatiota. Paikan päällä oli paljon ihmisiä katsomassa kilpailua ja kuulin koko ajan keskustelua MM-valintojen lisäksi siitä, millaisen tuloksen ammun. Ne eivät minua haitanneet, vaan pidin ilmapiirin rentoja ja päätin, että kyllä minä nämä (125) vedän! On vain positiivista, että joku kehtaa tulla katsomaan tällaista sohlaamista, hän nauraa.

Hän sai apua myös kilpakumppaneiltaan: Marko Kemppainen sanoi Leskiselä toisen sarjan jälkeen, ettei tämä mene tuomariksi vaan ”painuu auttolleen”.

Ja totta puhuen: juuri kyseinen kilpailu oli kaikkea muuta kuin sohlaamista. Sohlaamista se sen sijaan saattoi olla vuosia sitten, kun Leskinen aloitti ampumaurheilijan uraansa. Hän kilpaili vuonna 2001 junioreiden MM-kilpailuissa, mutta ei kuitenkaan arvosta juniorivuotia, koska ne menevät asioita opiskellessa ja harjoitellessa.

JALAT TIUKASTI MAASSA

Leskinen on värikäs ja sanavalmis persoona. Saliandyn ja pyöräilyn alamäkiajon lisäksi hän on innokas musiikin ystävä.

– Olen veivannut kitaraa pienestä pitäen, hän kuvailee.

– Soitan sähkökitaraa, mutta en laula.

Bändinsä kanssa hän soittaa muun muassa Peer Güntin ja Van Halenin musiikkia, ja ovatpa he soittaneet myös Juice Leskistä.

– Valitettavasti, Lauri Leskinen naurahtaa.

Leskinen on tehnyt rajat selviksi ja tekee asiat määrätietoisesti. Ihmisellä kun voi olla kerrallaan vain yksi ammatti, hän linjaa. On vain päätettävä mikä se on ja tekeekö sitä sitten toissaan vai ei. Suomalaista ampumaurheilua hän luonnehtii ”nippanappa amatööritoiminnaksi”.

– Suurin juttu on se, että unelmat ovat läjässä. Unelmia pitää olla, sillä jos niitä ei ole, ei ole elämääkään. Eli en kai muuten tässä olisi, hän sanoo Sipoon ampumaradalla, tuoreena Suomen ennätysmiehenä ja realistisesti jalat tiukasti maassa.

Hän puhuu pitkään mallista, jonka mukaan urheilijan pitäisi saavuttaa ensin tietty taso ennen kuin hän etenee tai hänet nostetaan seuraavalle tasolle. Porras kerrallaan, hän tiivistää.

– Maajoukkueurheilijoille pitäisi määrittää tavoitteet eli ovatko ne SM-kilpailuissa vai maailmancupeissa. Toiminta ei voi olla tasapaksua. Tarkoitin sitä, että pitääkö maailmancupeihin osallistuvien välttämättä olla mukana kotimaan kilpailuissa. Testasin tätä kesällä niin, että menin Münchenin maailmancupin jälkeen heti Lopelle kilpailemaan. Ammuin siellä 117. Se oli hyvä testi.

Leskisen mukaan urheilijan polkua suunniteltaessa ei pidä mennä puuhun latvan kautta, vaan polun varrella pitäisi osata hahmottaa koko urheilun taso. Sen mukaan sitten määritellään missä kilpaillaan, ja kun tämän ”handlaa”, siirrytään seuraavalle tasolle. Se olisi urheilijan psyykellekin helpompaa.

Leskinen kertoo ihmetelleensä ensimmäisessä maailmancupissaan, mitä ihmettä hän siellä tekee.

– Kuulunko minä tänne, kysyin itseltäni. Paikka tuli minulle puskiasta, kun olin junnuna kisoissa pärskinyt. Kuilu oli valtava, sillä edelläni oli paljon minua parempia ampujia. Ymmärsin ja ymmärsin toki, että kokemusta pitää saada, mutta missä vaiheessa? Onneksi ovat mqs-sarjat.

– Ukkoja ei pidä laittaa liian isoihin saappaisiin liian aikaisin. Kun nykyään puhutaan keskiarvoista, kuinka hyvin maailmancupissa rypeneen urheilijan pitää ampua loput kisat tullakseen valituksi esimerkiksi arvokilpailuihin? Haluan tasojattelua, jonka mukaan maajoukkueurheilijan pitää ampua ulkomailla esimerkiksi 121.

Leskinen on sitä mieltä, että neljä maailmancupia sekä EM- ja MM-kilpailut ovat kova ruljanssi. On mietittävä, miten urheilijoista saadaan maksimit irti ja miten porukka olisi iskussa.

– Olen sanonut suoraan sen, minkä pystyn tekemään. Elämässä on paljon muitakin asioita hoidettavana. En halua tehdä asioita kiireessä enkä halua epävarmuutta. Ensi vuodesta on katsottava, mitä on tarjolla.

Leskinen on myös avoimen keskustelun kannattaja. Mielenpisteistä ei kenenkään pitäisi ottaa nokkiinsa, vaan sen pitäisi johtaa parempaan valtatiehen, jota edettäisiin, hän kuvailee. Toisin sanoen: kaikki tähtäävät samaan pisteeseen.

– Jotta kenenkään ei tarvitsisi perunapellossa ”vetää”. Olisi myös hyvä, että maajoukkueilla olisi muitakin yhteisiä juttuja kuin kisareissut. Tällöin ei kisamatkoilla lyötäisi randomina urheilijoita samaan huoneeseen. Olen sitä mieltä, että eräällä kisamatkalla oli hyvä, kun kaikilla oli omat huoneet. Silloin ei tarvinnut toista miellyttää eikä olla toisen vaivana.

Leskinen korostaa samalla henkisen hyvinvoinnin merkitystä: kun kaikki asiat ovat pienintäkin yksityiskohtaa myöten kunnossa, tuntuu siltä, että on samalla viivalla kilpakumppaneiden kanssa. Oma egokin siinä kohenee, hän naurahtaa.

TSEMPPIEILELLÄ MM-GRANADAAN

Syyskuussa alkavien Granadan MM-kilpailujen kynnyksellä Leskinen on hyvässä kunnossa. Tekniikkakin on mallillaan. Skeet on MM-kisojen viimeinen finaaliilaji. Ensimmäinen kilpailupäivä on keskiviikko 17. syyskuuta ja viimeinen perjantai 19. syyskuuta.

Leskinen kertoi ”työstävänsä ampumapaikkoja” ja hakevansa toistoilla itseluottamusta. Hän osallistui haulikkolajien Superfinaaliin, joka ammuttiin Hollolassa samaan aikaan kuin Granadan MM-kilpailut alkoivat.

– On kunnia-asia päästä edustamaan Suomea kansainvälisiin arvokilpailuihin. Kuten aiemmin olen sanonut, olen sen verran kilpailuhenkinen ihminen, että otan ne kovana haasteena ja haluan onnistua.

Onnistuminen MM-kisoissa olisi tärkeää myös siksi, että ne pitkälti määrittävät muun muassa ensi vuoden urheilija-apurahojen saajat. Onko sitten painopiste peruskilpailuissa vai hyvässä finaaliissa, jääköön nähtäväksi. Leskinen on tilanteen tasalla:

– Finaali on henkien taistelua siitä, kenen poltti mo kestä. Jos leikkiä ei kestä, jääköön siitä pois.

Leskinen on osoittanut, että hänen polttimonsa on kestänyt. Leikki siis jatkuu. ✘

OLYMPIC SOLIDARITY -TUKI TÄRKEÄ JUHO KURJELLE

Kivääriampuja Juho Kurki yllättyi iloisesti, kun Kansainvälinen olympiakomitea (KOK) kertoi myöntäneensä Rion 2016 Olympic Solidarity -ohjelmasta tukea hänelle.

Juho Kurki saa viidentoista muun suomalaisurheilijan tavoin KOK:lta 400 dollaria (300 euroa) kuukaudessa valmennuskuluihinsa elokuun 2016 loppuun saakka. Tuen maksaminen sinne asti edellyttää urheilijan selviytymistä Rio de Janeiron olympialaisiin, ja se keskeytyy viimeiseen karsintapäivään, jos urheilija ei ole saavuttanut kisapaikkaa.

Lisäksi Rion karsintakilpailujen matkakuluihin (lentoliput) voi saada enintään 5000 dollaria tukea.

Olympic Solidarity hallinnoi KOK:n kansallisille olympiakomiteoille jakamia avustuksia. Olympic Solidarityn Rio 2016 -urheilijatuki on tarkoitettu urheilijoille, joilla on valmiudet saavuttaa paikka olympialaisiin, mutta joilla ei vielä ole mitalimenestystä aikuisten arvokilpailuissa ja jotka eivät saa merkittävää tukea valtiolta. Tuen on sanottu takaavan näille lopullista läpimurtoa kansainväliseen eliittiin hakeville urheilijoille hyvät mahdollisuudet karsia kisapaikoista ja valmistautua olympialaisiin, joihin on aikaa vajaa kaksi vuotta.

Rio de Janeiro 2016 -kisojen karsintoihin ja kisavalmistautumiseen

saavat tukea Kurjen lisäksi Suvi Mikkonen (taekwondo), Petra Olli (paini), Ari Mannio (yleisurheilu), Ville Lång (sulkapallo), Minea Blomqvist (golf), Matias Koski (uinti), Jenna Laukkanen (uinti), Kaarle Tapper (purjehdus), Laura Salmi (5-ottelu), Oskari Kirmes (telinevoimistelu), Niko Vuorinen (miekkailu), Sandra Eriksson (yleisurheilu), Vadoud Balatkhanov (judo) ja Elmo Jankari (ratsastus).

Neljä vuotta sitten Solidarity-tukea sai kivääriampuja Marjo Yli-Kiikan lisäksi kuusi kesälajien urheilijaa – heidän joukossaan purjehtija Tuuli Petäjä, joka voitti hopeaa Lontoossa 2012. Tuen suuruus oli tuolloin 600 dollaria kuukaudessa.

”ENSI VUOTTA VOI ALKAA SUUNNITELLA”

Juho Kurki myöntää, ettei ollut kuullutkaan Olympic Solidarity -tuesta ennen kuin hänen kehoitettiin sitä hakea. Se kannatti, sillä jo nyt hänellä on varmuus siitä, että taloudellista tukea on tulossa myös ensi vuonna.

– Kaikki tuki on aina plussaa. Ensi vuotta voi alkaa nyt suunnitella, Kurki hymyili elokuun lopussa Vierumäellä.

Kurki, 22, ei ole juuri nyt töissä eikä aio olla ennen Rion olympialaisia eli ammattilaisuus tai vähintään ammattimaisuus on oikea sana kuvaamaan hänen tilannettaan. Kurjen budjetti on tälle vuodelle 25 000 euroa. Kun KOK:n tuki on vuoden aikana yhteensä nelisen tuhatta euroa, on Kurjella nyt kasassa noin kuudesosa ensi vuoden budjetistaan.

– Tuen henkinen merkitys on myös suuri, sillä se tuo varmuutta siihen, että voin tehdä tätä hommaa ainakin seuraavan vuoden ajan.

Rahasta vielä puheenollen: jos oikein hyvin käy, Kurki voi saada sitä vielä lisää. Olympic Solidarity -tuki ei ole este sille, etteikö urheilijoille voitaisi myöntää myös opetusministeriön urheilija-apurahaa. Päätökset ensi vuonna apurahan piiriin pääsevistä urheilijoista julkistetaan ensi tammiukuussa. Kurki on nauttinut tämän vuoden ajan niin sanottua pientä apurahaa.

MATKAKUSTANNUKSIA TULEE

Marjo Yli-Kiikka sanoi neljä vuotta sitten, että ”matkustuskustannuksia tulee, sillä olympiapaikan jahtaaminen on vuonna 2011 pääasia”.

– Olen valmis menemään kisoihin, vaikka ne olisivat kuinka kaukana tahansa. Tässäkin mielessä tuki tuli sopivasti, Yli-Kiikka sanoi.

Tilanne ei ole sittemmin muuttunut – tietenkään – miksiäkään. Ensi vuonna kivääriin paikkoja on muun muassa jaossa Etelä-Koreassa, Yhdysvalloissa, Saksassa ja Azerbaidžhanissa järjestettävissä maailmancupissa. Viimeinen mahdollisuus saavuttaa paikka ampumalla on Unkarissa helmikuussa 2016 järjestettävissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

Itse olympiapaikkojen tavoittelemisesta Kurki ei kuitenkaan sano mitään.

– Sitä on turha alkaa miettiä.

KAIKKI ASIAT MALLILLAAN

Viime vuonna Kurki tähtäsi ilmakivääriin EM-pronssia ja sijoittui kolme kertaa maailmancupissa kahdeksan parhaan joukkoon. Kauden päätteeksi hän kilpaili vielä maailmancupin finaalisissa.

– Tänä vuonna ilmakivääri on ollut omalla tasollaan, mutta ”piekkari” on takkuillut. Syy on ehkä se, että olen treenannut liikaa. Kesällä alkoi tuntua siltä, että olen tukossa. Nyt olen yrittänyt ”himmalla” ja löytää kuntopiikin Granadan MM-kisoihin, hän kertoi Vierumäellä elokuun puolivälissä.

– On uskallettava levätä, vaikka kuinka tekisi mieli ampua, koska kausi on ollut pitkä, tosi pitkä. Viime vuoden maailmancupin finaalista lähdettiin liikkeelle. Hyvin olen kuitenkin jaksanut, ja Granadan jälkeen pidän parin kuukauden tauon.

– Vaikka ”piekkari” on ollut epävarma, alkaa se nyt näyttää hyvältä, Kurki sanoi harjoituksensa jälkeen.

Kurki lähti Granadan MM-kilpailuihin tekemään ”samanlaisia tuloksia kuin parhaat ovat olleet”.

– Finaalipaikkaan on tuolloin hyvät mahdollisuudet, ilmakivääriin ja pienoiskivääriin lajeihin osallistuva Kurki sanoi.

Eli itseluottamus on kohdallaan?

– Kyllä se aikalailla on – kuten myös kunto ja terveys, Kurki hymyili.

Nuoren miehen tuntien se lupaa hyvää. ✘

Juho Kurki
viimeisteli
MM-kuntoaan
Vierumäki
Areenalla
elokuussa.

Mika Kinisjärvi totutteli ampumaan uudessa takissaan.

Suomen liikkuvan maalin MM-joukkue: Heikki Lähdekorpi (vas.), Tomi-Pekka Heikkilä, Jani Suoranta, Krister Holmberg, Mika Kinisjärvi ja Sami Heikkilä.

Suomalaiset liikkuvan maalin ampujat lähtivät Granadan MM-kilpailuihin kovin tavoittein. Mika Kinisjärven sanoin: ”En lähde sinne hopeaa hakemaan, vaan neljää henkilökohtaista kultamitalia ja neljää joukkueitalia.”

Inkoon ampumaradalla vallitsi elokuussa lepoina mutta samalla erittäin määrätietoinen tunnelma. Siellä oli myös iloinen kansainvälinen meininki, kun suomalaisten liikkuvan maalin ampuijien lisäksi siellä leireilivät Ranskan maajoukkue ja puolalainen huippuampuja Lukasz Czapla. He valmistautuivat Inkoossa viikon ajan Granadassa järjestettäviin ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuihin.

– Ammunnan lisäksi olemme pelanneet maatteluja futiksessa ja lentiksessa, ja aina Suomi on voittanut, poikien sarjassa kilpaileva Mika Kinisjärvi hymyili.

– Tämä oli viimeinen pidempi leiri ennen Granadaa. Kotona sitten vähän lisää, ja lopuksi viimeinen herkkyys haetaan ”hifistelemällä”.

Leirillä olivat Kinisjärven lisäksi mukana muutkin Suomen MM-joukkueeseen nimetyt eli Sami Heikkilä (Kymppi 64), Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi 64) ja Krister Holmberg (Rasborgs Skyttar) sekä Heikki Lähdekorpi (Sata-

kunnan Ampujat) ja Jani Suoranta (Kymppi 64).

– Ammun vielä ensi vuoden junnussa, mutta Granadan MM-kilpailut ovat viimeiset tämän tason kilpailut junioreissa. Vähän jännityksellä odotan millaiset karkelot ne ovat, Rovaniemen Ampujat ja Metsäveikot -seuraa edustava Kinisjärvi mietti.

Hän voitti maaliskuussa Moskovassa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa kaksi henkilökohtaista hopeamitalia. Joukkuekilpailuissa tuli kaksi kultaa, joista toinen ME-tuloksella. Granadassa hän haluaa tuplata mitalimääränsä:

– En lähde sinne hopeaa hakemaan, vaan neljää henkilökohtaista kultamitalia ja neljää joukkueitalia. Tavoitteita pitää olla, ei sinne kannata lähteä häviämään.

Suoranta on liikkeellä samanlaisin ajatuksin. Kun Suomen kolmaskin poika eli Heikki Lähdekorpi on kovaa tasoa, on luvassa mielenkiintoinen ”jäsentenvälinen.” Nappasivathan he jo Moskovasakin kolmoisvoiton.

LIKKUVAN MAALIN AMPUJAT HAKEVAT TAAS JÄTTIPOTTIA

– Minulta vielä puuttuu henkilökohtainen MM-kultamitali, ja nyt on viimeinen sauma napata se. Itsensä voittamisesta tässä on kyse. Eli ei haittaa, vaikka muutkin ovat liikkeellä samanlaisin fiiliksin, Suoranta sanoi.

– En siis lähde Granadaan nöyristelemään, vaan tavoitteeni ovat korkealla: joka lajissa ”mitsku”.

Liikkuvan maalin ampuijien lähtökohdat ovat hyvät, sillä heillä on Granadassa puolustettavanaan vuoden 2012 MM-kisojen mitalitilaston voitto. Moskovassa maaliskuussa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kisoissa suomalaiset voittivat kymmenen mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvassa maalissa.

Ranskan maajoukkueen valmentaja Maxime Coursimault kehui viikkoa hyväksi ja antoisaksi.

– Olemme nauttineet paitsi ampumisesta myös yhdessäolosta. Ymmärrän nyt, miksi suomalaiset ovat liikkuvassa maalissa maailman parhaita. He todella haluavat ampua ja treenata! ❌

Antti Vuorinen liikkuvan maalin apuna

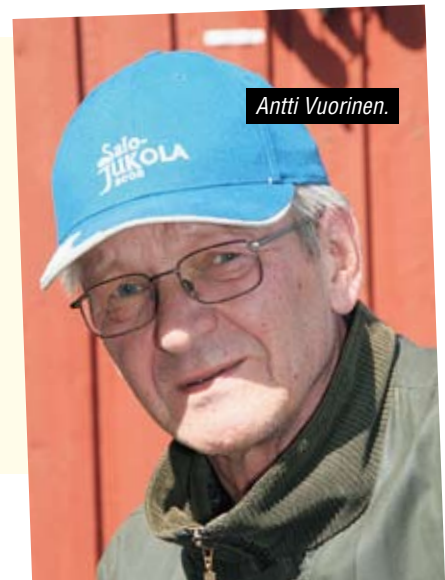
Muuramelainen fysioterapeutti Antti Vuorinen on ollut liikkuvan maalin ampuijien apuna runsaan vuoden ajan – niin maajoukkueen kuin Team Runnareidenkin.

– Pojat ovat hyvässä kunnossa. He tietävät ja tuntevat lajinsa ja sen vaatimukset. Autan heitä tarpeen mukaan eli en ole ollut ihan jokaisella leirillä mukana.

Vuorinen oli kuitenkin paikalla Inkoossa, kun maa-

joukkue viimeisteli kuntoaan Granadan MM-kisoihin. Hänellä on pitkä kokemus urheilusta, sillä hän oli ensimmäisen kerran mäkihyppääjien mukana vuonna 1977. Sittemmin hän on tehnyt töitä hiihtäjien ja yhdistetyn kanssa. Ampumaurheiluun Vuorinen tuli mukaan, kun liikkuvan maalin lajivalmentaja Ville Häyrinen pyysi.

– Ampumaurheilu kiinnostaa minua, koska olen sitä harrastanut. Kun minua pyydettiin avuksi, sanoin, ettei minulla ole rahaa, mutta ammattitaitoa on.

Antti Vuorinen.

PIENTÄ PINTAREMONTTIA KOTONA JA RADALLA

Pientä pintaremonttia niin kotona kuin radallakin, kuvailee Satu Mäkelä-Nummela paria Granadan MM-kilpailuja edeltävää viikkoaan.

Satu Mäkelä-Nummela teki naisten trapin uuden Suomen ennätyksen elokuun 19. päivänä Azerbaidzanissa. Hän rikkoi Gabalan kansainvälisen GP-kilpailun peruskilpailussa kaikki 75 kiekkoa eli hänen sarjansa oli upean virheetön 25+25+25.

– Sivusta katselleet sanoivat myös, että se oli huippuammuntaa, Mäkelä-Nummela kertoi heti kilpailun päätyttyä.

– Itseasiassa täydellinen onnistuminen! Ekaan ja vikaan sarjaan tuli tupla ja toisessa meni kolme. Semifinaalissa ammuin kaksitoista, ja siinä meni vika ohi, joka johti pudotusammuntaan, mutta "mummo" hoiteli sen 1-0. Pronssimitiottelu meni sitten rennommin 14-13, lopulta kolmanneksi sijoittunut Orimattilan Seudun Urheiluaupujia edustava Mäkelä-Nummela kertasi kisaansa.

Naisten trapin maailmanennätys 75 on Italian Jessica Rossin ja Yhdysvaltain Corey Cogdellin nimissä. Rossi ampui sen Lontoon olympialaisissa 2012, ja Cogdell sivusi sitä viime vuonna Granadan maailmancupissa.

– Satu on tehnyt paljon töitä ja jaksanut harjoitella. Se luo uskoa tekemiseen. Kyllä hän ampui tänään hemmetin hyvin, Ampumaurheiluliiton trap-lajien päävalmentaja ja Mäkelä-Nummelan aviomies Matti Nummela sanoi ennätyspäivänä.

YKSITYISKOHTIEN VIILAUSTA

Satu Mäkelä-Nummelan kausi onkin sujunut hyvin. Hän muun muassa voitti heinäkuussa Pekingin maailmancupin. Kesäkuussa hän ampui Unkarin EM-kilpailussa tuloksen 69, jolla hän jäi kiekon päähän finaalista ja sijoittui 11:nneksi. Mäkelä-Nummela nimettiin elokuun alussa – kuinkas muuten – Suomen MM-joukkueeseen Espanjan Granadaan.

Kevin Kilty neuvoi Satu Mäkelä-Nummela kahden päivän ajan Orimattilassa.

Satu Mäkelä-Nummela kilpailee Granadan MM-kilpailuissa perjantaina 12. syyskuuta.

– Rennoin rantein ensi viikon kotimaan rypistyksen. Tiukka treeniweekko on tulossa, vuoden 2008 olympiavoittaja Mäkelä-Nummela kuvasi elokuun lopun harjoitusrupeamaansa.

Siihen kuului muun muassa kaksi päivää ammuntaa Orimattilassa Kevin Kiltyn kanssa. Kilty on ISSF:n valmentajien neuvoa-antavan komitean puheenjohtaja ja ISSF:n valmennusakatemian haulikon opettaja.

– Laitoimme asioita kuntoon, lähinnä sitä, että maltan odottaa kiekkoa enkä lähde liian rivakasti. Eli huuto ja liikkeelle lähtö – niitä viilattiin tarkaksi. Kevin ei puuttunut tekniikkaani millään tavalla, Mäkelä-Nummela kertoi ja palasi vielä ennätystulokseensa:

– Ennätysarjani oli mieletön suoritus, huippusuoritus! Kun olin ampunut kaksi sarjaa täyteen, ajattelin, että ammun viimeisenkin täyteen. Lopulta sanoin itselleni, että älä nyt vikaa ammu

ohi, koska se harmittaisi eniten. Ammuntani kulki loistavasti.

Mäkelä-Nummela sijoittui trapin SM-kilpailuissa toiseksi, kun saman seuran Noora Antikainen voitti mestaruuden. Elokuun alussa pidettyjen SM-kisojen jälkeen Mäkelä-Nummela ehti viettää hetken lomaa, kerätä ”marjat pois puskista” ja tehdä kotonaan remonttia.

– Remontti alkaa olla nyt valmis. Kävin juuri hierojalla, ja nyt minusta tuntuu siltä, että olkapääni ovat kolme kiloa kevyemmät. Eli kaikenlaista olen ehtinyt tehdä – pientä pintaremonttia niin kotona kuin radallakin, hän naurahti elokuun viimeisellä viikolla.

– Granadan MM-kilpailuja ajatellen kaikki on oookoo, vain loppusilausta vaille. Toivottavasti näillä päästään pitkälle, Mäkelä-Nummela sanoi. ✘

ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut, 6.-20.9. Granada, Espanja

AIKATAULU (ajat Suomen aikaa)

LA 6.9.

Joukkueiden saapuminen

SU 7.9.

21.30 Avajaiset

MA 8.9.

10.00-11.15 10m ilmakivääri 60 ls (1. erä), miehet
10.00-11.30 50m pistooli 60 ls (1. karsintaerä), miehet
10.30-18.30 Trap (1/3 päivä), miehet ja pojat
12.00-13.15 10m ilmakivääri 60 ls (2. erä), miehet
12.15-13.45 50m pistooli 60 ls (2. karsintaerä), miehet
14.30 Finaali: 10m ilmakivääri, miehet

TI 9.9.

10.00-11.30 50m pistooli 60 ls, pojat
10.00-13.15 50m liikkuva maali 60 ls, normaalijuoksut (30 ls hitaat juoksut), miehet ja pojat
10.00-16.30 25m urheilupistooli 60 ls (tarkkuusosan 30 ls), naiset ja tytöt
10.00-18.30 Trap (2/3 päivä), miehet ja pojat
12.15-13.45 50m pistooli 60 ls (peruskilpailu), miehet
13.00 Finaali: 50m pistooli, pojat
13.00-13.50 10m ilmakivääri 40 ls (1. erä), naiset
14.45-15.35 10m ilmakivääri 40 ls (2. erä), naiset
15.00 Finaali: 50m pistooli, miehet
17.00 Finaali: 10m ilmakivääri, naiset

KE 10.9.

10.00-10.50 50m pienoiskivääri 60 ls, makuu (1. karsintaerä), miehet
10.00-13.00 25m urheilupistooli 60 ls (pikaosan 30 ls), naiset
10.00-13.15 50m liikkuva maali, normaalijuoksut (30 ls nopeat juoksut), miehet ja pojat
10.00-15.00 25m urheilupistooli 60 ls (pikaosan 30 ls), tytöt
10.30-14.30 Trap (3/3 päivä), miehet ja pojat
11.35-12.25 50m pienoiskivääri 60 ls, makuu (2. karsintaerä), miehet
13.10-14.00 50m pienoiskivääri 60 ls, makuu (3. karsintaerä), miehet
14.30 Finaali: 25m urheilupistooli, naiset
16.00 Finaali: 25m urheilupistooli, tytöt
17.00 Finaali: trap, miehet
18.15 Finaali: trap, pojat

TO 11.9.

10.00-10.50 50m pienoiskivääri 60 ls makuu, miehet
10.00-11.15 10m ilmapistooli 60 ls (1. erä), miehet
10.00-12.45 50m liikkuva maali 40 ls, sekajuoksut (ensimmäiset 20 ls), miehet ja pojat
11.30-13.15 50m pienoiskivääri 3x20 ls (1. karsintaerä), naiset
12.00-13.15 10m ilmapistooli 60 ls (2. erä), miehet
12.30 Finaali: 50m pienoiskivääri makuu, miehet
13.15-16.00 50m liikkuva maali 40 ls (toiset 20 ls), miehet ja pojat
14.00-15.15 10m ilmapistooli 60 ls, pojat
14.00-15.45 50m pienoiskivääri 3x20 ls (2. karsintaerä), naiset
14.30 Finaali: 10m ilmapistooli, miehet
16.30 Finaali: 10m ilmapistooli, pojat

PE 12.9.

9.30-16.20 Trap, tytöt
10.00-10.50 10m ilmapistooli 40 ls (1. erä), naiset
10.00-11.45 50m pienoiskivääri 3x20 ls, naiset
10.30-18.00 Trap, naiset
11.35-12.25 10m ilmapistooli 40 ls (2. erä), naiset
12.30-15.15 50m pienoiskivääri 3x40 ls (1. karsintaerä), miehet
13.00 Finaali: 50m pienoiskivääri 3x20 ls, naiset
13.10-14.00 10m ilmapistooli 40 ls, tytöt
15.00 Finaali: 10m ilmapistooli, naiset
16.00-18.45 50m pienoiskivääri 3x40 ls (2. karsintaerä), miehet
16.30 Finaali: 10m ilmapistooli, tytöt
18.45 Finaali: trap, naiset
20.00 Finaali: trap, tytöt

LA 13.9.

10.00-12.45 50m pienoiskivääri 3x40 ls, miehet
10.00-17.00 25m olympiapistooli 60 ls (1/2 kilpailupäivän 30 ls), miehet ja pojat
14.00 Finaali: 50m pienoiskivääri 3x40 ls, miehet

SU 14.9.

10.00-10.50 10m ilmakivääri 40 ls (1. erä), tytöt
10.00-10.50 50m pienoiskivääri 60 ls makuu (1. karsintaerä), naiset
10.00-11.00 300m kivääri 60 ls makuu (1. karsintaerä), miehet
10.00-13.20 10m liikkuva maali 40 ls, sekajuoksut (ensimmäiset 20 ls), miehet ja pojat
10.00-13.20 10m liikkuva maali 40 ls, sekajuoksut (ensimmäiset 20 ls), naiset ja tytöt
10.00-15.00 25m olympiapistooli 60 ls (2/2 kilpailupäivän 30 ls), miehet
10.00-16.00 Kaksostrap, pojat
10.00-16.00 25m olympiapistooli 60 ls (2/2 kilpailupäivän 30 ls), pojat
10.15-17.15 Kaksostrap, miehet
11.00-15.30 Kaksostrap, naiset
11.35-12.25 50m pienoiskivääri 60 ls makuu (1. karsintaerä), naiset
11.35-12.25 10m ilmakivääri 40 ls (1. erä), tytöt
11.45-12.45 300m kivääri 60 ls makuu (2. karsintaerä), miehet
13.15-14.30 10m ilmakivääri 60 ls (1. erä), pojat
13.30 Finaali: 10m ilmakivääri, tytöt
13.30-14.30 300m kivääri 60 ls makuu (3. karsintaerä), miehet
14.00-17.20 10m liikkuva maali 40 ls, sekajuoksut (toiset 20 ls), miehet ja pojat
14.00-17.20 10m liikkuva maali 40 ls, sekajuoksut (toiset 20 ls), naiset ja tytöt
16.00 Finaali: 25m olympiapistooli, miehet
18.45 Finaali: kaksostrap, miehet
20.00 Finaali: kaksostrap, pojat

MA 15.9.

9.45-16.45 Skeet, tytöt
10.00-10.50 50m pienoiskivääri 60 ls makuu, naiset
10.00-11.00 300m kivääri 60 ls makuu, miehet
10.20-18.30 Skeet, naiset
11.30 Finaali: 10m ilmakivääri, pojat
11.40-12.30 50m pienoiskivääri 60 ls makuu, tytöt
13.15-14.05 50m pienoiskivääri 60 ls makuu (1. karsintaerä), pojat

13.30 Finaali: 25m olympiapistooli, pojat
14.50-15.40 50m pienoiskivääri 60 ls makuu (2. karsintaerä), pojat
19.00 Finaali: skeet, naiset
20.15 Finaali: skeet, tytöt

TI 16.9.

10.00-10.50 50m pienoiskivääri 60 ls makuu, pojat
10.00-12.45 25m vakiopistooli, miehet
10.00-14.00 10m liikkuva maali normaalijuoksut (30 ls hitaat juoksut), miehet ja pojat
10.00-14.00 10m liikkuva maali normaalijuoksut (30 ls hitaat juoksut), naiset ja tytöt
11.15-13.15 300m vakiokivääri 3x20 ls (1. karsintaerä), miehet
12.00 Finaali: 50m pienoiskivääri makuu, pojat
13.15-14.30 25m vakiopistooli, pojat
14.00-16.00 300m vakiokivääri 3x20 ls (2. karsintaerä), miehet
16.45-17.45 300m kivääri makuu 60 ls (1. karsintaerä), naiset
18.30-19.30 300m kivääri makuu 60 ls (2. karsintaerä), naiset

KE 17.9.

10.00-12.00 300m vakiokivääri 3x20 ls, miehet
10.00-14.00 10m liikkuva maali normaalijuoksut (30 ls nopeat juoksut), miehet ja pojat
10.00-14.00 10m liikkuva maali normaalijuoksut (30 ls nopeat juoksut), naiset ja tytöt
10.30-20.15 Skeet (1/3 päivä), miehet ja pojat
13.00-14.00 300m kivääri 60 ls makuu, naiset
15.30 Mitaliottelut: 10m liikkuva maali, naiset
16.10 Mitaliottelut: 10m liikkuva maali, tytöt
16.50 Mitaliottelut: 10m liikkuva maali, miehet
17.30 Mitaliottelut: 10m liikkuva maali, pojat

TO 18.9.

10.00-11.45 50m pienoiskivääri 3x20 ls, tytöt
10.00-12.00 25m isopistooli 60 ls (tarkkuusosan 30 ls), miehet
10.30-20.15 Skeet (2/3 päivä), miehet ja pojat
13.00 Finaali: 50m pienoiskivääri 3x20 ls, tytöt
13.15-16.15 300m kivääri 3x40 ls (1. karsintaerä), miehet
13.30-14.45 25m isopistooli 60 ls (tarkkuusosan 30 ls), pojat
17.00-20.00 300m kivääri 3x40 ls (2. karsintaerä), miehet

PE 19.9.

10.00-12.00 25m isopistooli 60 ls (pikaosan 30 ls), miehet
10.00-12.45 50m pienoiskivääri 3x40 ls, pojat
10.00-12.00 300m kivääri 3x40 ls, miehet
10.30-15.45 Skeet (3/3 päivä), miehet ja pojat
12.30-13.15 25m isopistooli 60 ls (pikaosan 30 ls), pojat
13.45-15.45 300m kivääri 3x20 ls, naiset
14.00 Finaali: 50m pienoiskivääri 3x20 ls, naiset
17.00 Finaali: skeet, miehet
18.15 Finaali: skeet, pojat
20.30 Päättäjäiset

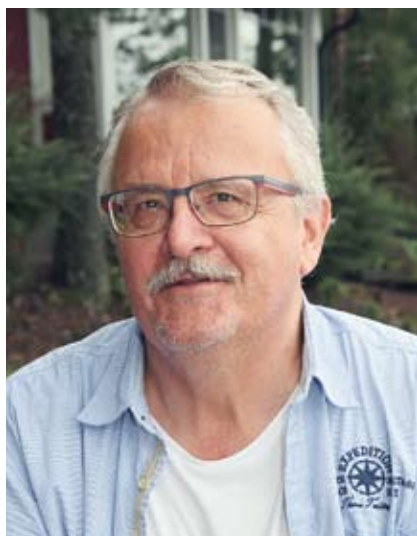
LA 20.9.

Joukkueiden kotiinpaluu.

Porras kerrallaan kohti viittä rengasta. Viisi sanaa, jotka määrittävät skeet-ampuja Tommi Takasen ja hänen taustajoukkonsa tulevat kuukaudet ja vuodet. Takanen on saanut nyt vuoden ajan neuvoja, ohjeita ja henkistä tukea Ville Helanderilta, joka on eläkkeellä oleva talousneuvos.

Tommi Takanen ja hänen tukijoukkonsa **HIEKKATIEN PÄÄSTÄ KOHTI VIITTÄ RENGASTA**

Teksti: Lassi Palo Kuvat: Lassi Palo ja Risto Aarrekiivi

Ville Helander vapaa-ajanasuntonsa edustalla Miehikkälässä elokuussa.

Tommi Takanen skeetin SM-kisoissa Hollolassa.

Ville Helander näkee järven toiselle puolelle vajaa-ajanasuntonsa pihalta ja antaa puhelimesta ajo-ohjeita vierasalleen, joka yrittää löytää Miehikkälän pieniä hiekkatietä pitkin perille. Tiet kun kapenevat, ja viimeiset kilometrit ovat usein niitä vaikeimpia. Samaa hiekkatietä pitkin pääsisi myös Tommi Takasen kotitalolle. Helanderilta sinne on linnuntietä pitkin vain kilometrin verran.

– Tommi on nyt jättänyt hiekkatien taakseen, Helander kuvaa joulukuussa 25 vuotta täyttävän skeet-ampujan tilannetta.

Lahden Ampumaseuraa edustava Takanen voitti viime vuonna skeetin Suomen mestaruuden. Tänä vuonna hän sijoittui kuudenneksi. Keväällä Yhdysvaltain Tucsonissa järjestetyssä maailmancupissa hän oli hienosti seitsemäs. Takasen ennätys on kohentunut neljässä vuodessa 110:sta 122:een. Samaan aikaan laukausmäärät ovat nousseet 14 000:sta noin 24 000:een. Nuoren ampumaurheilijan sisukkuutta kuvaa se, että kaiken muun ohella hän tekee rakennusinsinöörin töitä Lujatalossa Kotkassa.

– Ei kanneta Tommistu huolta. Haluamme vain auttaa ja tukea häntä sekä varmistaa, että hän voi harjoitella ja valmistautua parhaalla mahdollisella tavalla, Helander sanoo.

Helanderia on kutsuttu myös Takasen manageriksi, mutta tämä näkee itsensä enemmänkin ampumaurheilijan tukiryhmän kärkenä ja ”sen puolen asioiden hoitajana” ja tutorina.

– Olen myös peräänkatsoja ja aktivoija, hän naurahtaa vapaa-ajanasuntonsa kahvipöydässä samaan aikaan, kun yleisurheilun EM-kilpailut alkavat Zürichissä.

Televisio on auki, sillä Helander on erittäin innokas urheilumies. Siitä kertoo muun muassa se, että hän on seurannut peräti kuusitoista kertaa jääkiekon MM-kilpailuja paikan päällä. Ja olipa hän pari päivää ennen haastattelua käynyt Helsingissä katsomassa HJK:n ja Barcelonan välistä jalkapallo-ottelua.

Palava innostus urheiluun onkin tuonut Takasen ja Helanderin yhteen myös ampumaurheilussa. He ovat vanhoja tuttuja, sillä Helander on tuntenut Takasen jo silloin, kun tämä oli polvenkorkeinen. Koska he ovat tavanneet toisiaan vuosien varrella myös paikallisessa metsästysseurassa, Helanderille on syntynyt vuosien aika selkeä kuva siitä, millaisia kustannuksia huippuampumaurheilussa tulee.

– ”Sponssasin” Tommia aluksi vähän. Ehtona oli se, että jos sovittua tulosta ei tule, hän menettää metsästysyhdistyksen hirvenkaadon lihaosuutensa minulle. Se oli kilpailuhenkiselle nuorukaiselle tiukka paikka, mutta poika pärjäsikin hyvin. Hän soitti minulle kauden päätteeksi kertoakseen, etten saanut lihoja tänäkään vuonna, Helander naurahtaa.

YHTEISTYÖ ALKOI VUOSI SITTEN

Aikaa kului jokunen vuosi, kunnes Helander kutsuttiin viime vuoden syksyllä erääseen tilaisuuteen, jossa hän kuunteli Takasta, joka oli juuri voittanut SM-kultaa. Samalla hänelle syntyi ajatus, jonka mukaan ”tämä on kova juttu, pojasta tulee vielä jotain”.

– En voinut lähteä hoitamaan Tommin asioita, mutta lupasin auttaa parhaalla mahdollisella tavalla. Siitä se lähti, Helander kertoo vuoden takaisista tapahtumista.

Apu on varmasti tarpeen, ja Helander tietää miten asioita voi ja pitää hoitaa. Hän on eläkkeellä oleva talousneuvos, joka on ollut muun muassa Domus-yhtiöiden konsernijohtajana ja useiden yritysten hallituksissa puheenjohtajana. Hän toimii nyt eläkkeellään liikkeenjohdon konsulttina. Helander korostaa, ettei puutu millään tavoin ampumiseen, vaan kertoo näkemyksiään siitä, miten talousasioita tulee miettiä ja

Tommi Takanen (vas.) ja tukijoukkonsa kesäkuussa haulikkolajien EM-kilpailuissa Unkarissa: isä Jarmo, Ville Helander ja yksi tukijoukon toimijoita Juha Mahalakoivu.

miten urheilijaa voi ”tuotteistaa”. Ja avaa ovia.

Ensimmäiseksi Takasen tavoitteeksi on kirjattu – ei enempää eikä vähempää – Rio de Janeiron olympialaiset 2016. Hänen esitteessään todetaan, että ”menestyksen takana ovat kovan harjoittelun lisäksi tärkeät yhteistyökumppanit ja sponsorointi”.

– Yhteistyöllä ja sponsoroinnilla mahdollistetaan urheilu ja harjoittelu parhaimmalla mahdollisella tavalla, joka näkyy suoraan urheilijan tuloksissa. Tommi on myös sitoutunut vuorovaikuttaisesti antamaan häntä tukeville tahoille aikaansa ja osaamistaan esimerkiksi työyhteisöissä tai vaikkapa edustustilaisuuksissa.

Helander korostaa myös sitä, että Takasen on tehtävä itse kaikki käytännön työt. Esitteiden visuaalisuudessa toki autetaan, mutta tekstit ja yrityskäynnit ovat urheilijan omalla vastuulla.

– Kannettu vesi ei kaivossa pysy. Urheilijan on ymmärrettävä myös yritysmaailman lainalaisuudet. Olisi väärin nuorta urheilijaa kohtaan, jos hän ei ymmärtäisi näitä asioita. Totta kai keskustelemme budjetista, miten se tehdään, millaiset ovat menot ja tulot ja mihin aikaan mitäänkin pitäisi tehdä. Tommin on mietittävä joka kuukausi kilpailuun, harjoitteluun ja töitänsä sekä sitä, miten ne vaikuttavat käytettävissä olevaan rahamäärään.

– Laitamme nyt perusasioita kuntoon, enkä tee Tommin puolesta mitään. Hänen on itse kasvetava tällaiseen, ja hänen kokonaisnäkemysensä on oltava ”terve”. Niinpä Tommi menee itse potentiaalisen tukijan luokse kertomaan itsestään selvitettyään ensin tukijan taustat hyvin. Sopimusta ei saa aikaiseksi sanomalla, että ”olen Tommi, anna tonni”. Korostan roolissani koulutusta ja vuosikelloajattelua.

Takasella riittääkin töitä, kun hän päivittää tilannettaan. Yhteisissä seurantalaverieissa katsotaan sitten, miten edetään esimerkiksi tulevaan vuoteen. Helander haluaisikin, että yhteistyösopimukset olisivat jatkossa yhden vuoden sijaan olympiadiin pituisia. Herkässä lajissa usean vuoden kestävä sopimus antaisi kaivattua pitkäjänteisyyttä. Herkkydestä kertoo esimerkiksi se, että Takasta ei valittu Granadan MM-kilpailuihin, vaikka oli sinne tyrkyllä ihan viimeiseen saakka.

”AIKUISTUMISPROSESSI MENEILLÄN”

Vaikka Helander on leppoisan oloinen ja puhuu miellyttävästi, kaikesta huomaa, että hän osaa olla tarvittaessa kovakin. Vuosikymmenien kokemus liike-elämässä on hionut puhutavan pehmeäksi mutta samalla tiukaksi. Periksi ei anneta, mutta samalla löytyy ymmärrystä ja loistavaa tilannetajua.

– Näissä asioissa pätevät ihan normaalit bisneksen lainalaisuudet. Näin uudet asiat rakennetaan, ja näin niitä aletaan viedä eteenpäin. Tommi on vasta opiskellut, urheilussa jo menestynytkin ja hakee paikkaansa työelämässä, mikä on tosi iso haaste. Jos ampumaurheilusta ei ole ammatiksi, pitää tehdä töitä, jotta voi harrastaa. Sanoisin, että hänellä on jonkinlainen aikuistumisprosessi

meneillään, ja ajatuksenjuoksu on vielä nuoren miehen, kokenut konkari hymyile.

– On se tiukka paikka, kun juhannuksena kaverit olivat festareilla ja Tommi ampumassa kiekkoja. Hän on lähtöisin tuolta hiekkatien päästä, ja hänen on pitänyt tulla sitä tietä pitkin ulos julkisuuteen ja markkinoimaan itseään, kohtaamaan uusia ihmisiä ja vaativia tilanteita, Helander viittaa esimerkiksi julkisuusarvon nostamiseen.

Takasella tämän vuoden budjetista kaksi kolmasosaa on kerätty ”kentältä”. Loput on tullut niin sanotusti omasta pussista. Takasella on viisitoista tukijaa, joista suurin osa on pieniä, Helander luonnehtii.

– Suhdanne on vaikea, eikä rahaa helposti löydä. Käymme parhaillaan konkreettisia vaihtoehtoja läpi, ja tavoitteenamme ovat olympiadiin mittaiset sopimukset. Olen aina sanonut, että yritysmaailmassa on eletävä myös huonot ajat. Mottoni on, että on hyvä hetki laittaa asiat kuntoon, kun ajat ovat huonot.

Takasella ”tuotteistamisen” ei pitäisi olla vaikeaa, sillä Helander pitää häntä ”hyvänä persoonana”, jolla on hirvittävä halu päästä huipulle. Helander on painottanut menestyksennälkäiselle suojatililleen maltin merkitystä ja ottanut vertauskuvakseen Kölnin tuomiokirkon 533 porrasta.

– Kun kävin kerran messumatkan yhteydessä siellä kesällä, ajattelin kiireisenä ensin ottaa kaksi porrasta kerrallaan. Totesin sadan portaan jälkeen, etten jaksa. Huipulle ei siis ole oikotietä eikä sinne voi nousta harppauksin, vaan porrasta kerrallaan. On vain jaksettava tehdä töitä ja ehkä kärsiäkin. Tämä voi olla monelle nuorelle kova pala hyväksyä.

– Tommilla on kuitenkin hyvä itsetunto, ja lyhyessä ajassa on tapahtunut paljon. Elämän ja kilpaurheilun tasapainon on löydettävä. Urheilu ei saa viedä kaikkea kapasiteettia, sillä ihmisen on muistettava myös elää. Pelkoni on se, että toisiin toimien hän alkaa ”puristaa mailaa”. Haluan auttaa Tommia nyt siinä, että hän saisi kaikki välineet käyttöönsä.

Yksi väline on tarvittava ulkomaanleiritys, jotta hän pääsisi lumihangesta pois. Lumihanki on paitsi osin kuvaannollinen myös ihan oikea termi kertomaan Takasen harjoitteluolosuhteista.

– Tommilla on vielä ehkä kaksikymmentä vuot-

ta aikaa olla huippu-urheilussa, missä tilanteet välillä syövät miestä, mutta samalla ne kasvattavat. Olemme nyt siinä vaiheessa, ettemme ole vielä missään vaiheessa. Tommilla on yksi Suomen mestaruus, ja hänestä tulee vielä menestynyt urheilija. Hän on nyt henkisesti valinnut sen tien, että hän kulkee urheilun ehoilla. Tässä haluamme auttaa niitä osin niin hyvin kuin se vain on mahdollista.

LÄHTÖLINEET NYT NAULATTU

Takasella perusasiat on nyt käyty läpi ja lähtölineet naulattu Rioa varten. Helander luottaa siihen, että vähitellen Takanen alkaa pärjätä omillaan. Tukea ja aitoa välittämistä on kuitenkin tarjolla jatkossakin, sen Helander on luvannut.

– Tommin pitäisi saada enemmän aikaa ja rahaa harjoitteluun ja leireihin. Yksi keino on ampua paremmin. Muita on turha syytellä, eikä tekosyitä kannata keksiä. Eikä fokusta parane hävittää! Viemme kokonaisuutta tukitoimin eteenpäin – pala kerrallaan.

Helander tuo esiin huolensa myös siitä, miten pienet ”nyanssit” voivat nousta elämää suuremmiksi kisatilanteissa, vaikka tausta-asiat olisivatkin niin kunnossa kuin ne ikinä voivat olla. Hän siis viittaa henkisen valmennuksen merkitykseen.

– Nuorten ampujien päässä voi surista monia asioita, kuten esimerkiksi menestyspaineet. Kun pintaa vähän raaputtaa, sen alta paljastuu yksinäinen puurtaja. Esimerkiksi EM-kisojen toisen kierroksen kutospaikalla kiekkoa pyytäneessä kameramiehen kameran putki tuli näkökenttään, minkä seurauksena katse hetkeksi keskittyi väärään asiaan ja kiekot karkasivat. Tuloksena oli kaksi pummaa.

Helander viittaa myös Marko Kemppaisen kommenttiin, jonka mukaan ampumaurheilussa 80 prosenttia on kiinni henkisestä kapasiteetista ja loput 20 prosenttia fyysisistä ominaisuuksista. Helander kysyykin hieman kärjistäen, että eikö jatkossa pitäisi keskittyä tuohon isompaan osuuteen: ”Siinä olisi haastetta myös lajiiltoille!”

Helander on nähnyt Takasen tositoimissa kerran eli viime kesäkuussa Unkarin EM-kilpailuissa. Hän on luvannut suojatililleen lähtevänsä Rioon, jos tämä selvittää sinne tiensä.

Jos on Kölnin kirkkoon noustava porrasta kerrallaan, sama pätee Rion kisakoneeseenkin. ✘

VILKASTA JA REIPASTA KESKUSTELUA SEURATAPAAMISISSA

Ampumaurheiluliiton liittohallitus ja toimisto ovat kutsuneet seuroja yhteisiin seurataapaamisiin syksyn aikana. Kolmen ensimmäisen tilaisuuden perusteella voi sanoa, että ponnistelu on kannattanut, sillä keskustelu on ollut paitsi vilkasta myös avointa ja idearikasta. Liiton jalkautumisen – tai road show’n, kuten varapuheenjohtaja Mikko Taussi sanoi Kokkovuoressa – tarkoituksena onkin kentän äänen kuuleminen.

Yhteisten tapaamisten on sanottu olevan tärkeä mahdollisuus vaikuttaa tulevan toiminnan kehittämiseen ja oman seuran näkemysten esilletoomiseen. Niitä onkin tuotu esiin niin vilkkaasti, että toiminnanjohtaja Risto Aarrekiellä on ollut kiire kirjata kaikki asiat ylös. Hänen sormensa ovatkin liikkuneet kiivaaseen tahtiin koneen näppäimistöllä.

– Haluamme tavata, keskustella ja kuulla, miten seuroissa jaksetaan. Nyt on mahdollisuus tuoda omia näkemyksiä esiin ja toisaalta myös jakaa hyviä toimintatapoja eli laittaa hyvä kiertämään. Meillä ei ole välttämättä valmiita vastauksia, mutta kysymys on siitä, miten voimme kehittää lajistamme houkuttelevamman ja kasvavan harrastusmuodon ja siten välttää ampumaurheilun näivettymisen, Aarreki vi sanoi avauksessaan Kokkovuoressa.

– Tarvitsemme merkittävää yhteistä ponnistusta ja yhdessä tekemistä. Päätäkäämme yhdessä, mihin panostamme ja mitä teemme. Liitto olemme me kaikki – ei siis keskustoimiston seitsemän työntekijää.

Pohjois-Hämeen Ampujien haulikkoammuntakeskukseen elokuun lopun pimenevään iltaan kokoontuneet kolmisenkymmentä ihmistä esit-

tivätkin paitsi huolensa myös tyytyväisyytensä asioihin. Naapuriseuran kommentteihin esitettiin eriäviäkin mielipiteitä, mutta omasta näkökulmasta korrektisti ja ”kaveria” kunnioittaen.

Hämeen alueella yhteisiä huolenaiheita ovat ympäristöluvut, rata-asiat, vetäjien puute ja heidän jaksamisensa sekä ajanpuutteensa. Monia mieltitytti myös se, miten lajin aloittaneet saataisiin pidettyä hienon harrastuksen parissa nykyistä pidempään. Teini-ikäisten drop out -ilmiöstä ja palloilulajien vetovoimastakin keskusteltiin.

– Tilannetta ei kuitenkaan pidä surkutella. Vanhemmat pitää ottaa toimintaan mukaan, ja heidät pitää sitouttaa ja kouluttaa eri tehtäviin. Ilman heitä seuramme olisi jo kuollut. Ei meidänkään tilanteemme ole ihanteellinen, mutta homma pyörii. Juniorityö on myös aaltoliikettä, Hämeenlinnan Ampumaseuran Timo Hänninen sanoi.

HIAS:n Sarita Kukkumäki painotti sitä, että ulospäin suuntautuvan tiedon pitää olla asiallista, ja siinä on korostettava muun muassa ampumaurheilun turvallisuutta. Tilaisuudessa korostettiin, kuinka tärkeää on ”avata portti ja lähteä ulos” eli rohkeasti lähteä houkuttelemaan uusia harrastajia lajin pariin.

– Meillä on oltava myös vetäjiä, jotka taluttavat uutta ampujaa eteenpäin. Kaikki tämä vaatii myös positiivista julkisuutta. Hyvän jutun ja julkisuuden avulla löydämme uusia yhteistyökumppaneita.

Kokkovuoressa mietittiin myös sitä, pitäisikö ampumaurheilun junioritoiminnassa siirtyä nykyistä enemmän yksilöurheilusta joukkueurheilun puolelle. Samalla tuotiin esiin se, että seuran on oltava valmis ottamaan nuoret vastaan. Arto Palin Toijalan Urheiluampujista sanoi, että seura on ”laitettava sellaiseen kuntoon, että toimintaa voidaan tehdä”.

– Kaikki lähtee perusseuratoiminnan kehittämisestä, ja sitä pitää jakaa. Kymppi 64:n Jarmo Pyyhtiä painotti tilojen viihtyisyyden merkitystä, kurssien jatkuvuutta ja seurojen välistä yhteistyötä. Toiminnan on oltava kehittävää ja kehittyvää, hän sanoi.

Kokkovuoressa viitattiin myös parhaillaan Granadassa käynnissä oleviin MM-kilpailuihin: ”Kun maailmalta tulee kirkasta (mitaleja), näkyvät sen vaikutukset heti harrastajamäärässä”.

Seurataapaamisten anti kirjataan siis ylös, ja se esitellään SAL:n liittokokouksessa 29. marraskuuta.

Seurataapaamisten aikataulu: www.ampumaurheiluliitto.fi

JSB Match
Voittava tarkkuus

MATCH DIABOLO MIDDLE WEIGHT
5,300 g | 8,40 gr
100 pcs
CAL. 177
4,3 mm
1050

MATCH DIABOLO HEAVY WEIGHT
5,575 g | 8,76 gr
100 pcs
CAL. 177
4,7 mm
1050

Niccolo Campriani valitsi JSB -luodit (ISSF MaailmanMestari 2010 -ilmakivääri / miehet)

Tutustu sinäkin JSB:n laatuvalikoimaan, saatavana kivääri- ja pistooliluoteja. JSB on tunnettu tiukasta laaduntarkkailustaan ja korkeista vaatimuksista. Kokeilemalla huomaat eron. Kaikki JSB -luodit valmistetaan Tsekeissä.

JSB MATCH DIABOLO
MADE IN CZECH REPUBLIC

Maahantuonti: www.hjorth.fi **HJORTH**
URHEILUTUKKU • 1881

Kymppi 64:n Ari Arvonen (vas.) ja Jarmo Pyyhtiä sekä VU-45:n Tapio Lehto ja NoSA:n Sami Haume Kokkovuoren paviljongissa elokuun lopussa.

Harjoittelua ympäri vuoden

SimWay Hunt 2014 on maailman kehittynein 3D-simulaattori ampumaurheiluun ja metsästäjille.

- Nyt ampuminen onnistuu myös sisätiloissa, turvallisesti, tarkasti ja edullisesti – ympäri vuoden.
- Jatkuva analytiikka auttaa esim. haulikkolajeissa kehittämään ja ylläpitämään ampumatekniikkaa tehokkaasti.
- Mahdollisuus käyttää omaa asetta adapterin avulla - kaksi henkilöä samaan aikaan.
- Haasta kaverisi ja järjestä kilpailuja ja turnauksia!

VAIHTOEHTOISIA LAJEJA:

Haulikko: skeet, trap ja kaksoistrap

Tarkkuusammunta

Riistamaalit: hirvi ja villisika

Metsästys: lintupolku, villisika ja hirvi

Viihde: Villi länsi ja tölkkiammunta

KAIKKI PAKETIT SISÄLTÄVÄT:

Ilmaiset ohjelmistopäivitykset

Kamera ja IR-lasertunnistin + kameran kiinnitysteline

Asereplika

Muovikotelo

Vuoden takuu

Kieliversiot: suomi, englanti tai ruotsi

Adapteri piipun liikeseurantaan (replika)

UUTTA 2014

Villisian metsästys
Trap ja kaksoistrap
Skeet

SimWayHUNT
www.simwayhunt.fi

Tilaukset ja lisätiedot: Suomen Ampumaurheiluliitto
www.ampumaurheiluliitto.fi

SAL
SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

”Lapsille ja nuorille sanon, että rohkeasti ampumaurheiluun mukaan! Vanhemmille sanon, ettei parempaa keskittymiskykyä kehittävää lajia shakin lisäksi taida olla.” Näin sanoo Tomi Korpi, joka vastaa Urheiluampuja-lehden noin 20 kysymykseen.

AMPUMAUURHEILUN MONITOIMIMIES

Noin 20 kysymystä: **Tomi Korpi**

Sipoon Boxissa asuva Tomi Korpi on ampumaurheilun todellinen monitoimimies: kilpa-ampuja, nuoren ampumaurheilijan isä ja valmentaja, liittoaktiivi sekä mukana kansainvälisissä luottamustehtävissä.

Korpi, 52, sanoo, että monipuolisuus on kaiken ”aa ja oo”.

– Uusia asioita tulee koko ajan vastaan, ja opin uutta. Näen ampumaurheilun koko skaalan laajasti, ja sen ansiosta silmäni ovat auki sille todellisuudelle missä suomalaisessa ampumaurheilussa mennään.

Esimerkiksi elokuun alussa Karttulassa järjestetyissä kasa-ammunnan SM-kilpailuissa Sibbo Skyttegilleä edustava Korpi saavutti kaksi pronssia ja pari viikkoa myöhemmin osallistui Ampumaurheiluliiton kilpailuvaliokunnan kokoukseen Helsingissä sijaitsevassa Valo-talossa.

Korpea keuhutaan avuliaaksi ja mukavaksi. Hiljaisen ja hivenen varauksellisen vaikutelman alta paljastuu sanavalmis sekä mukavan hiljaista ja fiksua huumoria viljelevä mies.

Korpi on töissä Vantaalla Konekeskossa.

1. Tervehdys! Tätä haastattelua tehtäessä kesä alkaa olla loppuillaan. Mitä kuuluu?

Kiitos, hyvää kuuluu, kun on loman jälkeen palannut töihin. Tällaisina aikoina on hyvä, että on paikka mihin palata. ”Chillailimme” loman ajan kotona ja mökillä Systeemissä.

2. Toivoit viime jouluna lahjaksi ”napakympejä itselle ja pojalle kuin myös pieniä kasoja”. Kuinka hyvin toiveesi on toteutunut?

Se on toteutunut paremmin kuin uskalsin odottaakaan. Joulupukille kannatti siis kirjoittaa!

3. Elokun alussa Karttulassa järjestetyissä kasa-ammunnan SM-kilpailuissa sait useita mitaleja ja Haapajärvellä kilpailtiin elokuun lopussa. Millainen on nyt vuoden saldosi kaikkiaan?

Aapolla on kaksi Y-sarjan SM-kultaa, kaksi hopeaa ja kaksi pronssia. Minun saldoni on kolme kultaa ja neljä pronssia.

4. Olet aktiivinen kilpa-ampuja, nuoren ampumaurheilijan isä ja Ampumaurheiluliiton kilpailuvaliokunnan jäsen. Millaista on ollut ja mikä motivoi sinua jatkamaan?

Monipuolisuus on kaiken aa ja oo. Uusia asioita tulee koko ajan vastaan, ja opin uutta niin kilpa-ampujana kuin valmentajaisänäkin. Olen myös pistelajien jaostossa mukana. SAL:n kilpailuvaliokunnassa näen ampumaurheilun koko skaalan laajasti. Sen ansiosta silmäni ovat auki sille todellisuudelle missä suomalaisessa ampumaurheilussa mennään.

Koko kirjo tulee kattavasti esille myös sen ansiosta, että olen Euroopan liiton presidentin läheisessä yhteistyössä maailmanjärjestön kanssa. Se on mielenkiintoista, ja on mukava toimia eri kansallisuuksien ja kulttuurien kanssa.

↪ *Tomi Korpi elokuun auringossa Sipoon ampumaradalla.*

5. Miten luonnehdit itseäsi ampujana, valmentajana ja liittotason toimijana?

Muut ovat ehkä parempia kertomaan nämä asiat... Olen ampujana laiska. Satsaan kuitenkin metsästyksen, kun saan nämä pölyt pois piipusta. Valmentajana? Miten sen muotoilisit? Olen ollut 1990-luvun alusta lähtien junioritoiminnassa mukana moottoriurheilun parissa. Oman pojan valmentaminen on haastavaa johtuen suomalaiskansallisten ominaispiirteistä. No, Aapon kanssa toimiminen on ollut palkitsevaa. Tämän ikäisen juniorin kanssa on toimittava herkillä kädellä ja korvalla. Aappo pelaa jalkapalloa ja salibandyä. Niiden lajien valmentajien kanssa on hyvä sparrata omia näkemyksiä.

Kilpailuvaliokunnassa pyrin toimimaan oman lajini edustajana niin hyvin kuin pystyn.

6. Vaikka oletkin ei-olympialajin edustaja, leiki ennustajaa yhden kysymyksen verran: kuinka monta ampumaurheilijaa Suomi saa Rio de Janeiron olympialaisiin 2016 (haukko, kivääri ja pistooli)?

En leiki, vaan toivon, että mahdollisimman monta. Ja nimenomaan nuorempaakin kaarta mukaan.

7. Kasa-ammunnan pistelajeilla ja keskisytytteisillä ovat MM-kilpailut 2015. Sinne on ensi vuosi aikaa valmistautua ja karsiutua. Missä mennään juuri nyt?

Suomen taso on noussut. Viime vuoden EM-kilpailuissa ja World cupissa saimme kaikkien aikojen menestyksen. Olemme sitä nyt pitkäjänteisellä työllä ja yhteistyöllä vieneet eteenpäin. Kärsimme pistelajeissa siitä, että matkakulut Australiaan ovat kovat. Se karsii porukkaa pois, mutta ne, jotka sinne lähtevät, taistelevat vähintään pistesijoista. Se on meille uusi manner, jonka olosuhteita emme tunne. Meidän pitää siis varautua kaikkeen.

Tason nousemisesta kertoo esimerkiksi se, että vain yksi SE on yli vuoden vanha.

Keskisytytteisillä tuli juuri PM-kilpailuista useita mitaleja ja EM:istä yksi. Myös siellä on muutama sellainen kaikki peliin -esimerkillä varustettu kavari nostanut tasoa kovaksi. Se kantaa hedelmää. Amerikkalaisille maailmantähdille on toki vaikeaa panna kampoihin, mutta on suomalaisille hyvät mahdollisuudet sijoittua hyvin. Tulomme saamaan huomiota menestyksen kautta!

8. Totesit viime vuoden lopussa: ”Yhteistyökumppanien ja Ampumaurheiluliiton avulla pitää saada kehitys- ja valmennustyö pideytyä laadukkaana ja junioreiden mukanaolo varmistettua. Vuonna 2015 Australiassa pitää Suomellakin olla juniorit mukana pistelajien MM-kilpailuissa pistämässä hanttiin nykyisten valtamaiden junioreille.” Kommenttisi nyt.

Sama lause, mutta vaihtaa vain vuosiluvun. Ampuja Cristian Friman on hyvä esimerkki siitä, miten pitkäjänteinen työ tuottaa tulosta. Tässä on myös mainio kohta kiittää Yhteistyökumppaneita avusta ja tuesta.

Erytismaininta Lapuulle, jonka usko meihin lämmittää mieltä.

9. Sinua luonnehditaan avuliaaksi, mukavaksi ja aktiiviseksi toimijaksi ampumaurheilussa. Kommenttisi.

Pitää toimia niin, että kehtaa mennä minne vain niin, ettei ihan hirveästi tarvitse hävetä.

Aappo Korpi – kasa-ammunnan nuori mestari

Aappo Korpi tähtäsi ensimmäisen kasa-ammunnan Suomen mestaruutensa yhdeksänvuotiaana. Nyt – kaksi vuotta myöhemmin – mitaleja on tullut useita lisää. Kuinka monta, siitä ei nuori poika itsekään ollut varma. Mitaleiden tarkistuslaskenta piti suorittaa kotona.

– Niin, montako niitä nyt on, hän kysyi Tomi-isältään Sipoon ampumaradalla. Määrä täsmentyi myöhemmin kolmeksi kultamitaliksi, kahdeksi hopeaksi ja kahdeksi pronssiksi.

Aappo, 11, oli radalla ampumassa ensimmäisen kerran kuusivuotiaana. Ampumaurheilussa monessa mukana oleva isä ei poikaansa radalle suinkaan pistänyt, vaan Aappo halusi sinne itse. Isän esimerkki tietysti madalsi kynnystä.

– En minä paljon ammuntaa treenaa, mitaleja tulee tarpeeksi, hän napauttaa.

Entä mikä ampumaurheilussa ja kasa-ammunnassa sinua viehättää?

– Voittaminen!

Esimerkiksi poimittakoon kasa-ammuntautinen elokuun alusta. Lajin SM-kilpailujen sporter-luokan

voitosta taistelivat äällään ääripäitä edustavat Aappo Korpi kilpailun nuorimpana ja lajin ikänestori mutta edelleen huipulla ampuva nuorekas 80 vuotta hipova Jorma Mukari (VäVi). Taistelu ratkesi viimeisessä erässä, kun molemmat onnistuivat välttämään pahimmat virheet. Pisteiden laskennan jälkeen selvisi, että noin 70 vuotta nuorempi voitti pisteellä. Pronssille nousi voittajan isä Tomi Korpi.

Aappo edustaa ampumaurheilussa Sibbo Skyttegilleä. Hän harrastaa kahta muutakin lajia: jalkapalloa Sibbo Vargarnarnassa ja salibandya ÄF:ssä eli Ädalens IF:ssä, joka on spoolainen salibandyn erikoisseura. Aapolla ei jää kovin paljon aikaa ampumaurheilulle, kun kahden palloilulajin harjoituksia on tiiviimmillään yhteensä viisi kertaa viikossa.

Hän aloitti juuri viidennen luokan Leppätien koulussa, joka on niin sanottu kielikylpykoulu.

– Uskonnon ja äidinkielen tunnit ovat ainoat, joita ei opiskella ruotsin kielellä, Tomi-isä kertoo.

– Ja englantia, poika lisää liimsapullonsa takaa.

Koska koulumatka kestää noin tunnin, on Aappo

kotona kolmen aikaan iltapäivällä.
– Ampumaurheilua harjoitellaan sen verran, minkä ehdimme. Haastavaa se on, isä myöntää.

Entä sitten Aapon tulevaisuuden haaveet urheilussa?

– Yritän harrastaa urheilua mahdollisimman monipuolisesti – futista, salibandya ja ampumaurheilua. Iskä saa jatkossakin tyhjentää astianpesukoneen, hän viittaa hymyillen perheen sisäiseen kilpailutilanteeseen: kisan hävinnyt joutuu pesemään astiat.

Isälle homma alkaa olla kovin tuttua.

Aappo Korpi.

10. Miten pidät itseäsi ajan tasalla valmennusasioissa eli miten kehität itseäsi?

Kokeilemalla kaikenlaista monipuolisesti.

11. Mitkä ovat parhaat muistosi lajin parista tähän mennessä?

Kaikki edellä mainittu ja kerrottu sekä ystävät – ne, jotka olen jo saanut, ja uudet, joita aina tulee.

12. Millaisiin sanoin suosittelisit ampumaurheilua lajivalintaansa miettiville lapsille ja nuorille? Entä heidän vanhemmilleen?

Lapsille ja nuorille sanon, että rohkeasti mukaan! Vanhemmille sanon, ettei juuri parempaa keskittymiskykyä kehittävää lajia shakin lisäksi taida olla.

13. Aselakeja on uudistettu viimeksi kuluneiden vuosien aikana. Mitkä ovat nykylakien parhaimmat ja heikoimmat kohdat?

Viranomaisten olisi helppo tarkistaa aktiivisten kilpa-ampujien tiedot – eli niiden, jotka tarvitsevat silloin tällöin nopeitakin aseidenvaihtoja – sen sijaan, että nämä joutuvat toimittamaan mappikaupalla todisteita harrastuneisuudestaan. Huiputhan ampuvat 15-20 00 laukausta vuodessa ja kilpailut vielä päälle. Kalusto kuluu, ja sitä pitää välillä uusia, saada vaihdettua ja päivitettyä. Heihin eivät päde ihan samat normit kuin metsästyksen, jossa yhdellä kiväärillä saattaa pärjätä kymmenien vuosien ajan.

14. Vaadit viime vuoden joulukuussa rekisteröityjen ja säännöllisesti osallistuvien kilpa-ampujien aselupamenettelyn yksinkertaistamista. Perustelit sitä sillä, että ”perustelut monikymmensivuisilla liitteillä, joka kerta aseiden hankinnan yhteydessä, tuntuvat erikoiselta, koska luulisi samojen tietojen kopioiminen joka kerta olevan turhaa.” Mitä sanot nyt?

Tämän voi yhdistää edelliseen kysymykseen ja vastaukseen.

15. Mitä mieltä olet suomalaisen ampumaurheilun nykytilasta eli oletko tyytyväinen tilanteeseen vai pitäisikö joitain muutoksia tehdä?

(Miettiä pitkään.) Nuorten saaminen lajin pariin – siinä olisi kehitysprojektin paikka. Nyt näyttää aika pitkälle siltä, että uudet juniorit tulevat perheistä, joissa on ampumaurheilutausta. Löytyisikö esimerkiksi metsästyksen parista vanhempia, jotka toisivat lapsensa edes kokeilemaan ampumaurheilua?

Tästä kohderyhmästä voisi löytyä uusia harrastajia harrastuksemme pariin.

16. Olet toivonut myös sisäämpumaurheilukeskusta, jossa hintataso saataisiin niin sopivaksi, ettei se rajoittaisi harjoittelua”. Siis sellaisia, joissa on niin kivääri-, pistooli-, kuin haulikoratojakin sisällä, kuten ulkomailla, kaikki lajit mahdollista. Milloin uskot toiveesi toteutuvan?

Kun olen nyt kuullut Kivikon hallihankeesta, uskon ja toivon, että ampumaurheilun sisähalli voisi toteutua lähivuosien aikana. Se parantaisi talviharjoitteluamme huomattavasti. Aiemmin hallia suunnitelleet eivät ole löytäneet hallille kannattavuutta.

17. Olet sanonut, että kasa-ammunnan pistelajeissa hyvä kehitys jatkuu. Leireihin ja harjoitteluun panostetaan edelleen, ja välinepuolta hierotaan

edelleen pysyäksemme maailman huippujen tasolla. Tässä tarjotaan myös yhteistyömahdollisuutta mm. kaikille pienoisikäilajeille. Olet sitä mieltä, että kasa-ammunnan pistelajeista löytyy sellaista tietotaitoa, jota muutkin voivat hyödyntää. Mitä tämä käytännössä tarkoittaa?

Meillä on tehty rajua kehitystyötä esimerkiksi Rovaniemellä ja Keski-Suomessa. Siellä on nostettu kaluston tasoa ja autettu patruunan valinnassa. Pikkutarkalla duunilla on kohennettu tulostasoa. Puuhamiehet ovat tehneet arvokasta työtä, kun he ovat opastaneet miten kalustoa voi säätää ja parantaa nimenomaan asentoammunnassa.

Olen itsekin ”sotkeutunut” auttamaan aseiden tarkkuuden parantamisessa, ja se myös näyttää toimineen.

Ja näytettiinhan me Aapon kanssa, että kotimaisella Sakon oravapysyilläkin pärjää, kun on asiat tehty kohdilleen.

18. Olet töissä Konekeskossa. Mitä teet ja kuinka täysi kalenterisi on, kun sinne kirjataan töiden lisäksi ampumaurheilua ja perheen menot?

Kyllä kalenteri on täysi.

19. Millaisia ohjelmia katsot televisiosta? Entä millaisia kirjoja luet ja elokuvia katsot?

Sitä mitä telkkarista tulee myöhään illalla juuri ennen nukkumaanmenoa. Elokuvat... mitä sattuu tulemaan. Viimeksi lukemani kirja ”Pondoro” kertoi Afrikan ammattimetsästäjistä, ja sen on kirjoittanut John Taylor.

20. Mitä muuta teet elämässäsi kuin töitä ja olet ampumaradalla eli mitä harrastat?

Metsästä ja kalastan aina kun mahdollista.

21. Poikasi Aappo on myös hyvä kasa-ampuja. Tilastot kuulemma väittävät, että perheen sisäiset valmennussuhteet eivät toimi. Millainen on ollut isä-poika -valmennussuhde?

Joo, se pitää paikkansa! Iskän tiskivuoro iskee aika monta kertaa, kun häviän toiselle Korvelle. Meillä häviöjä joutuu tiskaamaan.

22. Onko sinulla jokin urheiluun liittyvä slogan tai filosofia, jota pyrit noudattamaan ja jonka voi tiivistää yhteen tai muutamaan lauseeseen?

Niin kova rutiini pitää saada, että voi mielessään hokea, että ”helppoa kuin heinänteko”. Sitten voi todeta, että persiilleen meni!

23. Facebook, Instagram, Twitter, WhatsApp... Kaikki nämä vai ei yksikään?

Facebook. Se on kansainvälisen yhteisöomme yhteydenpito- ja tiedotusväline.

24. Melkein lopuksi: mikä odottamasi kysymys jäi kysymättä!

En tiedä... .

25. Ja ihan lopuksi: mikä kasa-ammunnassa erityisesti viehättää?

Ikuinen paremman tarkkuuden ja suorituskyvyn hakeminen. Siksi tähän on alun perin lähdeytyn. Ja sitä edelleen hakiessa – aina pitää yrittää parempaa. ✖

Sodankylän Ampujat pyörittää pienellä paikkakunnalla laadukasta seuratoimintaa, jolle myönnettiin jo 1998 Nuoren Suomen Sinettiseuratunnustus. Vuonna 1965 perustetussa seurassa on innokkaita vetäjiä ja hyvä pohinä, sillä junioritoiminta voi hyvin ja kehitysideoita piisaa. Aktiivisinta toiminta on kivääri- ja pistoolilajeissa.

Pienen paikkakunnan vahva toimija

”JÄSENISTÖSSÄMME ON RAUTAINEN AMMATTITAITO”

– Viime kesänä meillä oli pienellä porukalla menestyksekkäs Kultahippu-kisareissu: yhdeksästä ampujastamme kahdeksan sai mitalin. Yksi sairastui, eikä pystynyt osallistumaan, kuvaa seuran tasoa puheenjohtaja Pekka Sipola.

Osaltaan nuorisopuolen hyvästä tilanteesta kertoo, että seuran ampujista kolme on Ampumaurheiluliiton tehoryhmässä, yksi nuorten maajoukkueessa ja yksi naisten maajoukkueessa. Siinä missä monet seurat kokevat nuorten mukana saamisen suurena haasteena, on Sodankylän Ampujissa noin 120 jäsenestä noin 40 prosenttia nuoria.

– Vaikka puolet jäsenistämme on yli 18-vuotiaita, haasteenamme on aktiivisen toimijaporukan väheneminen. Jäsenistössämme on rautainen ammattitaito, mikä on vahvuutemme. Meillä on ammattitaitoa valmennuksessa ja toiminnassa. Ikäjakauksena on laaja, se on myös vahvuus, Sipola sanoo.

Vaikka ammattitaitoa ja osaamista on runsaasti, tulevaisuuden haasteena on vetäjäporukan väheneminen.

– Se ei kosketa vain ammuntaa, vaan myös muita lajeja. Pienellä paikkakunnallamme joudumme siinä vähän taistelemaan, että saamme vanhemmat mukaan, sillä perheessä on usein monia muitakin harrastuksia, Sipola miettii.

Sekä Sipola että vuodesta 2006 seuran nuorisotoiminnassa toiminut Pertti Kuusela ovat sitä miel-

tä, että Sinettiseura-tunnuksesta on ollut etua.

– Tuomme niitä sääntöjä ja periaatteita ampumakoulussamme esille. Ampumaurheilussa Sinettiseuroja ei ole monta, joten koemme, että tunnuste antaa arvokkuutta seuralle. Toisaalta siitä on ollut hyötyä myös kunnan avustushakemuksissa ja vastaavissa. Sinetti tuo uskottavuutta, Sipola ja Kuusela sanovat.

Sodankyläläisessä urheilussa ampumaurheilun asema on merkittävä. Ampujat ovat menestyneet niin nuorissa kuin aikuisissa, jälkimmäisessä Juha Rutonen ja Tiina Jänkälä ovat pitäneet seuraa esillä.

– Positiivisessa mielessä olemme framilla, ihmiset kyselevät kuulumisia ja seuraavat tuloksiamme, kaksikko sanoo tyytyväisenä.

ONNISTUMISEN NÄKEE LASTEN NAAMASTA

Ampumakouluun tulevien lasten ohjaajista seura pyrkii saamaan lapsen ohjaajan, sillä yksi tai kaksi ohjaajaa ei kymmenelle tai viidelletoista lapselle riitä. Siksi vanhemmat perehdytetäänkin alusta pitäen hyvin lajiin mukaan. Uusien harrastajien into lämmitetään molempia. Nuorisopäällikkö sanoo, että ampumista kokeilevien ensimmäinen suuri riemun paikka ovat ensimmäiset kymmit.

– Se on jo elämys, josta rakennetaan eteenpäin. Lapset odottavat, että pääsevät ampumaan. Kun tulee onnistumisia, kyllä sen naamasta näkee,

Kuusela nauraa.

Sipola sanoo, että lapset oppivat nopeasti harjoituksiin tullessaan huolehtimaan omat tavaransa kuten tuen paikoilleen. Harjoitusten jälkeen lapset vievät itse myös välineet pois.

– Lapset tietävät myös, miten käyttäytyä. Äidin ja isän ei tarvitse usein kuin seisoa takana.

Kultahippu-reissusta tulee myös vähitellen yksi odotettu kohokohta, josta ei ensimmäisen kerran jälkeen malteta jäädä pois.

– Sieltä saadaan uusia kavereita, Kuusela kertoo seitsemän reissun kokemuksella.

Ampumisen aloittaminen on haluttu tehdä mahdollisimman helpoksi sillä, että seuralla on aseita ja muita varusteita kokeilijoille käyttöön annettaviksi. Yksi haaste on pitää ampumakoululaiset toiminnassa mukana alun jälkeenkin. Harrastajamäärät ovat säilyneet hyvinä vuosikausia.

– Nuorisotoiminnassa oli vuonna 2006 nelisenkymmentä alle 14-vuotiasta ampujaa. Sen jälkeen on ollut pari hiljaisempaa vuotta, tällä hetkellä nuoria ampujia 15-20,

PRIKAATI MAHDOLLISTANUT JA MAHDOLLISTAA ERINOMAISET OLOSUHTEET

Olosuhteet ampumaurheilun harrastamiseen ovat Sodankylässä olleet aina ensiluokkaiset. Senkin osalta puolustusvoimien merkitys on ollut seuran toiminnalle valtava.

Joonas Kuuselan mielestä parasta Sodankylän Ampujissa on yhteisöllisyys.

JOONAS ja LAURA tähtäävät

Pistooliampuja Joonas Kuusela ja kivääriampuja Laura Sipola ovat kaksi Sodankylän Ampujien nuorta, jotka haluavat kehittyä lajissa määrätietoisesti paremmaksi.

– Yhdeksän vuotta olen ampunut, ampumakoulusta se lähti. Ampumakouluun innostuin, kun yksi vetäjistä oli äidilleni kertonut. Laji oli heti kiva, mielellään lähdin radalle. Kun ekat kisatkin menivät kohtuullisesti, jäin koukkuun, Joonas muistelee alkuaan.

Hän harrastaa myös kuntosalilla käyntiä, juoksua ja biljardia, mutta ampumaurheilua on ykkösharrastus. Laji on tuonut myös kavereita.

– Käyn ampumassa yhdeksästä 14 kertaa viikossa. Toistaiseksi paras muistoni on 2011 Laukaalla SM-kisoissa, kun ammuin Y16 pienoispistoolilla SE-tuloksen. En ollut harjoitussakaan ampunut sellaista tulosta, se oli vähän yllätys, hän sanoo.

Tulevaisuuden tavoitteistaan hän ei haittele, mutta lyhyen ajan tähtäimessä ovat nuorten arvokisat. Jos kehitys ja resurssit mahdollistavat, olympialaiset siintävät sitten tulevaisuuden tavoitteena.

– Askel kerrallaan katsotaan, nuorten kisat ovat nyt päätavoite.

– Olosuhteet ovat yksi vahvuutemme, Sipola sanoo.

Jääkäriprikaatin ampumaradat kunnan keskustan kupeessa ovat seuran käytössä, samoin oli pitkään säännöllisesti myös sisäämpumarata. Kasvava prikaati aiheutti kuitenkin haasteita seuratoiminnalle vuoden 2013 aikana, kun prikaatin sisäämpumaratojen käyttömahdollisuus poistui.

Ulkoratojen osalta yhteistyö jatkuu prikaatin kanssa toistaiseksi normaalisti, mikä on seuralle iso plussa. Uusi 14-paikkainen ampumarata löytyi näppärästi taajaman keskustasta. Se toi seuratoiminnalle täyden toimintavastuun niin käytön kuin talouden osalta.

– Saamme kunnasta hyvin tukea, mutta silti taloudellinen veloitteemme on uusi haaste, mikä pitää ottaa toimintakulttuurissamme huomioon. Meillä on esimerkiksi aiemmin ollut vain projektituontoisia yhteistyökumppaneita, mutta ei tällä hetkellä yhtään säännöllistä.

Sisäämpumaradan sijainti keskustan tuntumassa on valtava etu. Se mahdollistaa, että sisäämpumaradalla esimerkiksi voi piipahtaa vaikka hyppytunneilla tai koulun jälkeen.

– Aktiivisimmat käyvät ampumassa päivällä, ja tulevat sitten illalla uudestaan, Kuusela sanoo.

TOIVEISSA ALUEEN YHTEISET TAULULAITTEET

Ampumaurheilun kannalta lasten ja nuorten muut harrastukset ovat erinomainen lisä harjoittelun monipuolistamiseen.

– Usein, kun löytyy joku hyvä ampuja, hän yleensä harrastaa jotain muutakin lajia. Aktiivinen nuori on usein hyvä ampuja, Sipola sanoo havainneensa.

Sodankylän Ampujat on saanut lajikokeilijoita myös esimerkiksi paikallisesta lentopalloseurasta. Myös koulut pitävät omia lajiesittelypäiviään, joissa seuran tilat, välineet ja ohjaajat ovat mukana.

Pekka Sipola (vas.) ja Pertti Kuusela pitävät Sodankylän Ampujien lippua korkealla.

– Varmaan pidämme eri seuroille ennen ampumakoulun alkua esittelypäivän, Kuusela miettii.

Seura on kunnostautunut myös kilpailunjärjestäjänä valtakunnallisestikin, sillä ruutiaseiden Kultahippu-finaalit järjestettiin Sodankylässä 2008 ja 2009. Isojen ilma-asekisojen esteenä on tällä hetkellä taululaitteiden puute. Isona toiveena onkin, että paikallisesti kunnan avustamana tai useamman lappilaisen seuran kanssa yhteistyössä pystyttäisiin hankkimaan liikuteltavat taululaitteet.

– Silloin pystyisimme järjestämään ilmakiväärillä kisoja, nyt emme isompia kisoja pysty ilmakiväärillä pitämään. Taululaitteet voitaisiin hankkia alueellisesti lappilaisten seurojen käyttöön varausperiaatteella. Se toisi myös hyvää yhteistyötä seurojen välille, Sipola miettii. ✕

isoihin kisoihin

Miltä oma seura näyttää nuoren ampujan silmiin?

– Meillä on aktiivinen, hyvä seura. Parasta on yhteisöllisyys. Ampumaurheilua on helppo kokeilla aluksi, ei ole mitään vaatimuksia eikä toisaalta paineitaakaan. Lajina se on mielenkiintoinen yhdistelmä mielenhallintaa ja perustreeniä, hän markkinoi muitakin tutustumaan.

Laura Sipola kokeili ampumista ilmakiväärillä 3,5 vuotta sitten, pienoiskiväärillä kunnolla viime vuonna.

– Kaverin kanssa kävin kerran ampumassa. Kaverini isä sitten kysyi, että kiinnostaisiko harrastaa lajia. Sain sitten valmentajakseni Soini Kallatsan, joka kärsivällisesti auttoi alkuun, hän kertaa alkutaivaltaan.

Hän viihtyy kisareissuilla, jotka ovat tuoneet mukavia kokemuksia. Myös tanssimista harrastava 16-vuotias pitää ampumaurheilusta siitä, että saa tehdä mieleistään asiaa.

– Kisoissa onnistuminen on mukavaa. Haluaisin päästä maajoukkueeseen ja siitä isompiin kisoihin, keväällä SM-joukkuehopeaa ja kalottiolympialaiset kokenut nainen sanoo.

Laura Sipola on jo kokenut ampumaurheilun parissa monia mukavia hetkiä.

Oulun vahvoilla seuroilla yhteiset tavoitteet ja toiveet

LUPASAVOTASTA SEURAN TOIMINNAN KEHITTÄMISEEN

Oulun Seudun Haulikkoampujat ja Oulun Metsästys- ja Ampumaurheiluseura tekevät tiivistä yhteistyötä alueellaan. Molempien seurojen keulahahmot toivovat, että puitteista ja ympäristöluvista huolehtimisen sijaan voitaisiin keskittyä enemmän toiminnan kehittämiseen ja uusien harrastajien rekrytointiin.

– Oulunsalossa on lähes 10 vuotta painittu saman rataongelman kanssa. Kaikki panostus menee siihen, että nykyinen rata säilyisi, emmekä tällä hetkellä voi tehdä suunnitelmia pitempään. OSH:lle oli melkein lottovoitto, kun saivat pitkän luvan sinne. Samanlaista toivoisin meillekin, että saisimme 5 vuoden suunnitelma tehtyä ja hankittua uusia harrastajia. Koko ajan on nyt pelko, että vuoden päästä rata meneekin kiinni, OMAS:n puheenjohtaja Tero Rantonen sanoo.

Naapuriseuran esimerkki on kannustava lop-

putuloksen kannalta, vaikka savotta olikin melkoinen. OSH:n kollega Timo Haataja on syystäkin huojentunut, kun vuodesta 2006 asti vireillä ollut ympäristölupa-asia on nyt saatu kuntoon. Prosessin varrelle mahtui sellaisiakin käännteitä, että kesä 2013 oli välivuosi.

– Korkein hallinto-oikeus teki päätöksen 2013, että ympäristölupa evätään ja ammunta täytyy lopettaa välittömästi. Lopulta saimme uuden hakemuksen jälkeen luvan seitsemäksi vuodeksi, mutta ehtoja tuli paljon. Suurimpana ehtona oli teräkseltä ampuminen, mikä oikeastaan paransi tilannetta.

Hän on ollut seuran puheenjohtajana nelisen vuotta. Valtaosan ajasta vienyt lupa-asia on ollut käännteinen ”tosi raskasta”. Skeet-ammunnan 6–7 vuotta sitten aloittaessaan Haataja kaavaili harrastuksestaan ihan muuta.

– Tavoitteenani oli, että käyn radalla ampumassa kaksi kertaa viikkoon ja se riittää. Nyt teen melkein täyspainosasti näitä ampumarata-asioita. Toivottavasti se siitä helpottuu. Viime aikoina on viranomaistenkin kanssa oikeasti voitu neuvotella, että mitä me voimme tehdä, että

he voivat hyväksyä lupahakemuksemme. Se on minusta täysin oikea tapa, eikä niin että toinen esittää jotain ja toinen tyrmää, Haataja sanoo kehitykseen tyytyväisenä.

OSH:n lajiksi on valikoitunut skeet, vaikka trapiakin harrastetaan jonkun verran. Laukausmäärät ovat kunnioitettavat pelkäsi haulikkoammuntaseuraksi, yli 300 000 vuodessa. Skeetiin panostamisen juuret juontavat vuoteen 1967.

– Silloin ei toisessa Oulun seurassa ei keskitetty tarpeeksi skeet-ammuntaan, vaan muuhun ammuntaan. Oli kuitenkin harrastajaporukka, joka halusi ampua skeetiä. He siirtyivät erilleen. Nykyinen jäsenmäärämme on noin sata, ja se on todella paljon lajivalikoimaan nähden. Ikäpyramidimme on valitettavasti väärinpäin, näkisin mielelläni toiminnassamme enemmän junioreita ja naisia, Haataja sanoo.

Nuoria on mukana alle kymmenen, naisia 10–15. Nuoria tulee toimintaan metsästysseurojen tai koulujen urheilutapahtumien kautta. Oulunsalon ja Kempeleen lukioiden urheilupäivinä aina joku innostuu ampumaurheilusta niin, että jää mukaan toimintaan. Haataja pitää skeetiä haasteellisena lajina tulla mukaan.

– Kilpailuhenkiselle skeet on hyvä, siinä pitää keskittyä, vaatii tosi tarkkaa työskentelyä. Vahingossa siinä ei osuvia ammuta.

PISTOOLIAMMUNTA HOUKUTTANUT UUSIA HARRASTAJIA NUORISTAKIN

Haulikkolajit ovat lapsesta lähtien olleet lähellä sydäntä myös OMAS:n Tero Rantoselle. Oman harrastuksen kautta tie vei ensin haulikkojaostoon, myöhemmin seuran puheenjohtajaksi.

– Haulikkolajeissa on mielenkiintoista, kun näkee välittömän palautteen suorituksesta. Keskittyminen pitää pysyä koko ajan. Harrastuksen parissa on tullut reissattua ympäri maailmaa, käytyä kisoissa ja tapahtumissa. Kaikki vapaa-aika huhtikuulta syyskuun alkuun menee tähän hommaan, Rantonen sanoo naurahtaan.

OMAS:n perinteet ovat luotiasepuolella, jossa seuralla on historiansa aikana ollut kovia ampujia. Nykyäänkin on, mutta yhtenä haasteena on, että uusia vetäjiä ei ole saatu mukaan. Myös varusteasioita koskevissa säännöksissä on kiväärilajeissa haasteita, Rantonen näkee.

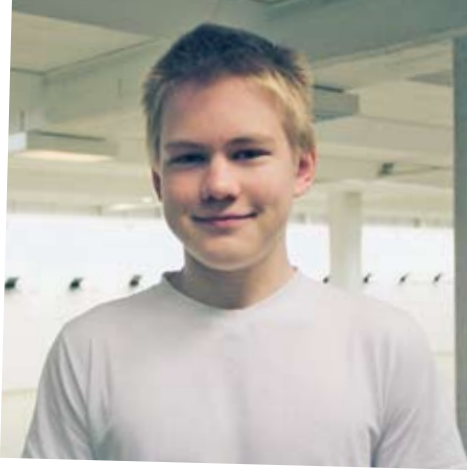
– Pistoolipuolelle on tullut muutama uusi, jotka eivät aiemmin ole olleet ampumaurheilun kanssa missään tekemisissä. He ovat parissa vuodessa käyneet liiton koulutuksissa, hankkineet

Tero Rantosella on paljon ajatuksia OMAS:n kehittämiseksi.

→ Tom Valkama toivoo, että ampumaurheilun mahdollisuuksista kerrottaisiin enemmän julkisissa kouluissa.

⇒ Valtteri Ahava on tykätynyt haastavaan skeettiin.

aseluvat ja ovat nyt aktiivisesti pistoolipuolella toiminnassa mukana. Haulikkopuolelle, erityisesti sporting-lajeihin on helppoa houkutellessa aikuisia metsästystaustaisia ihmisiä, mutta nuoria on vaikea nykyään saada, Rantonen miettii seuransa lajikirjoa.

Hän on tyytyväinen siitä, että haulikkojaoston toiminta pyörii hyvin. Sen sijaan muiden lajijaostojen toiminnan paikallaan polkeminen harmittaa.

– Vaihtoehtoja uusien harrastajien hankintaan olisi muun muassa siluettiammunta, jota on 90-luvulla ollut seurassa. Sisäradalla pystyttäisiin tarjoamaan eri vaihtoehtoja, joita aloittelijat voisivat tulla testaamaan, ja näkisivät kiinnostaako laji. Eli ei tarjottaisi pelkkiä virallisia liiton lajeja, vaan sovellettuja lajeja alkuun, Rantonen miettii.

TOIVEISSA KANSAINVÄLISET KILPAILUT MAHDOLLISTAVA RATA

OMAS:n rata on Hiukkavaarassa, jossa ympäristölupaehojen tarkastus on tänä vuonna. Sisäampumarata on ollut aivan kaupungin ytimessä Raksilassa paloaseman alakerrassa. Se on tarkoi-

tus purkaa, kun uusi paloasema rakennetaan.

– Kun ei tiedä, miten pitkään Hiukkavaara saa jatkoa, ei epävarmuuden takia uskalla isoja hankintoja tehdä. Muu seuratoiminta kärsii tästä huolesta.

OSH:lle kävi hyvin ja toivottavasti OMAS:llekin, mutta Oulun alueen ratatilanteessa on yleisesti isoja haasteita. Oulunsalon rata saatiin käyttöön takaisin, mutta kuusi muuta ampumarataa on suljettu. Haulikkoammuntaan paikkoja on Oulunsalon ja Hiukkavaaran lisäksi Yli-Kiiminki. Oulun talousalueella kahdeksan skeet-rataa, joista neljä on Oulunsalossa.

– Se on todella vähän Oulun talousalueella, jossa on 200 000 asukasta.

Yhtenä isona toiveena on saada ampumarata Liminka–Lumijoki -alueelle, 35 kilometrin päähän Oulusta. Sinne suunnitteilla on 100 hehtaarin alueelle Suomen suurin siviiliampumarata.

– Tarkoitus on saada kaikista ampumalajeista, ainakin ruutiaseista sellaiset radat, että pystytään järjestämään kansainvälisiä kilpailuja. Se on tällä hetkellä tavoitteena. Maahankinta on käynnissä, Haataja kertoo. ✘

OSH:n puheenjohtaja Timo Haataja viihtyy itsekin skeet-radalla.

Kokeilusta mukavaksi harrastukseksi

Sekä OMAS:lla että OSH:lla on nuoria, jotka ensikokeilun jälkeen ovat saaneet ampumaurheilusta mieluisan harrastuksen. Tyrnävälinen 14-vuotias Valtteri Ahava kokeili ampumista ensimmäisen kerran pari vuotta sitten Timon innoittamana.

– Se oli vaan hauskaa ja päätin ruveta harrastamaan. Heti ensimmäisellä kerralla ampuminen tuntui ihan mukavalta, vaikka aluksi ajattelin, että tulipahan kokeiltua. Ampumakertojen kerryttyä alkoi tuntua, että tämähän on mukavaa, Ahava sanoo.

Hän myöntää skeetin olleen aluksi hieman vaikeaa, sillä kiekkoihin ei meinannut aluksi osua lainkaan.

– Tavoitteenani on käydä mahdollisimman paljon kisoissa. Siellä käymällä tottuu ampumiseen ja saa parempia tuloksia, myös isänsä lajiin pariin innostanut Ahava sanoo.

Pistooliammuntaa harrastava Tom Valkama sanoo ampuneensa eri aseilla ”koko ikänsä”. Kun hän kuuli Raksilassa olevasta sisäampumaradasta, hän lähti isänsä houkuttelemana kokeilemaan kaksi vuotta sitten. Lajista tuli nopeasti ykkösharrastus, vaikkei hän kerrasta jäänyt koukkuun.

– Ei tämä vaikuttanut mieluiselta heti, kun ilma-aseella kokeilin. Aloin kuitenkin vähitellen tykätä tästä koko ajan enemmän. Vaikuttaa simppelellä, mutta varsinkin tämä pistooliammunta on oikeasti erittäin haastava, Tom sanoo.

Seuraava tavoite on päästä 8,5 keskiarvoon kilpailuissa ainakin seuraavana kautena. Vaikka ampumaurheilu on eniten aikaa vievä ykkösharrastus, Tom ehti touhuta paljon muitakin.

– Liikun paljon. Muina harrastuksinani on parkour, nyrkkeily, musiikki ja skeittaminen.

OMAS:ia hän kehuu hyväksi seuraksi, jossa kaikkea on saatavilla. Jotain kehitysideitäkin hänellä on:

– Monet muiden lajien seurat laittaa julkisteita kouluun, samalla tavalla voisi ampumaurheilukin laittaa.

Tekstit ja kuvat: Heidi Lehikoinen

Alle 14-vuotiaat urheilijanalut saivat nauttia helteisestä säästä ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa Isokyrössä. Järjestäjäseura IMAS vei parhaan seuran kultahippupalkinnon 31 ampujan voimin, mutta monen muunkin seuran ampujat pääsivät palkinnoille. Paikalla viihtyi myös tapahtuman suojelija Jorma Ollila.

HELTEISTÄ

KULTAHIPPU

Kahdeksan ampujan voimin Isokyrössä olut Kauhavan Ampujat ylsi 10-vuotiaissa pienoiskiväärillä joukkuemestariksi. Tiia Koivisto ja Emmi Lehtinen olivat mestaruudesta yllättyneitä. Tiia oli joukkuemestaruuden lisäksi henkilökohtaisessa kilpailussa hopealla.

– Omia ennätyksiä ei tänään tullut. Tämä on kiva tapahtuma, myös pianonsoittoa harrastava Tiia sanoi.

Myöskään Emmi ei omia ennätyksiään ampuanut, mutta viihtyi tapahtumassa.

– Ampumaurheilu auttaa keskittymiseen myös koulussa, sanoi pianonsoittoa ja uintia harrastava Emmi.

Lasarus Hangassalo oli tyytyväinen pistooliammuntansa, jossa hän kuvasi tulosta 268 odotetuksi. Sillä heltisi ykkössija 14-vuotiaiden sarjassa.

– Kivääri ei mennyt kovin hyvin (286, kahdeksas). Siinä oli kuuma ja häikäisi, jo 8,5 vuotta ampuamista harrastanut nuorukainen sanoi.

Lasarusen lajin pariin innosti hänen isänsä. Nykyään hän ampuu yleensä kahdesti viikossa ja harrastaa lisäksi salibandyä.

– IMAS on hyvä seura. Parasta ovat retket ja seuratoiminta sekä valmennus, maajoukkuepaikkaan tulevaisuudessa tähtäävä Hangassalo kehui.

Samoilla linjoilla oli myös Jaakko Niemi, joka kuvasi IMAS:ia hyväksi seuraksi ja kehui ennen

kaikkea valmennusta. Kultahippufinaaleissa Niemi ei sen sijaan ollut omaan ampumiseensa tyytyväinen, sillä harjoituksissa on mennyt paremmin.

– Ei kuitenkaan ollut liian kuuma, paitsi kiväärillä makuulla takki päällä. Kivääri on minulle pistoolia mieluisampi, olen siinä parempi. Kultahippufinaali on kiva tapahtuma, jossa jokainen toivoo onnistuvansa, Niemi sanoo.

Hän kertoo harrastavansa myös kitaran soittoa, lukevansa aika paljon, yleisurheiluvansa, suunnistavansa ja hiihtävänsä talvella. Ampujana hän toivoo pääsevänsä ”hyvälle tasolle”.

– Ampuminen tai suunnistus on mieluisin harrastus, pari vuotta lajia harrastanut Niemi sanoo.

KULTAHIPPUFINAALIT

26.7. Isokyrö

PIENOISKIVÄÄRI 50M

JOUKKUE

T10: 1) KA 563, 2) IMAS 1 557, 3) IMAS 2 518, 4) KaA 517, 5) Lappja 445, 6) IMAS 3 404, 7) HSA 401.

T12: 1) IMAS 1 574, 2) MA 1 569, 3) IMAS 2 559, 4) MA 2 551, 5) IMAS 3 508.

T14: 1) IMAS 1 874, 2) IMAS 2 852, 3) KA 845, 4) Lappja 834, 5) IMAS 3 809, 6) IMAS 4 701.

T10: 1) Veeti Lehtimäki IMAS 191, 2) Tiia Koivisto KA 190, 3) Kaapo Torkko IMAS 188, 4) Vertti Sipponen MA 188, 5) Ville Ahonen KA 187, 6) Emmi Ahonen KA 186, 7) Niko Elonen KaA 184, 8) Paullina Karonen KA 181, 9) Juha Pekka Vähätalo KaA 178, 10) Jesse Riihimäki IMAS 178, 11) Tuulia Tapper PAS 177, 12) Aapeli Rinta-Koski IMAS 177, 13) Matilda Pispala IMAS 176, 14) Veeti Mäkelä Lappja 176, 15) Eemil Valkama MA 175, 16) Topias Nahkala KA 169, 17) Iida Alanoja HIAS 168, 18) Joni Nahkala Lappja 166, 19) Minja Sillanpää IMAS 165, 20) Ossi Härkönen YK 162, 21) Miska Löytynoja HSA 155, 22) Hanna-Mari Vähätalo KaA 155, 23) Heikki Niemi IMAS 152, 24) Eveliina Huhtalahta HSA 151, 25) Iida Tuomisto IMAS 134, 26) Tuulia Perttu IMAS 118, 27) Janika Sillan-

pää IMAS 116, 28) Veera Mäkelä Lappja 103, 29) Juh Huhtalahta HSA 95.

T12: 1) Markus Suortti HAS 194, 2) Arttu Vaittinen KiTA 193, 3) Aleks Kasi IMAS 193, 4) Luukas Koota ESF 192, 5) Rosaliina Keisala IMAS 191, 6) Mika Viljakainen MA 191, 7) Joel Palmgren MA 190, 8) Hilka Rinta-Koski IMAS 190, 9) Arttu Läng Kuusa 189, 10) Veeti-Jussi Muilu HSA 189, 11) Santra Mauno Kuusa 188, 12) Tiina Niemi IMAS 188, 13) Otto Rahikainen MA 187, 14) Essi Heiskanen PieksA 187, 15) Viljami Norolampi IMAS 187, 16) Venni Härkönen YK 185, 17) Uki Torkko IMAS 184, 18) Urho Viinikainen MA 184, 19) Arttu Lidman IMAS 184, 20) Kaisa Rajala HIAS 181, 21) Niko Okkonen MA 180, 22)

HAUSKAA FINAALEISSA

OLLILA EVÄSTI NUORIA NAUTTIMAAN, KANNUSTAMAAN JA OPPIMAAN

Avauslaukauksen ampuneelle ja päivän päätteeksi palkintoja jakaneelle Jorma Ollilalle Isokyrö on henkilökohtaisesti tärkeä paikka, sillä se on hänen äitinsä kotipaikka.

– Itse olen viettänyt täällä kaikki lapsuuteni kesät tuonne aivan 16-vuotiaaksi saakka ja tänne on aina hieno tulla, Ollila sanoi avauspuheessaan.

Hän on saanut seurata IMAS:n toimintaa läheltä. Hän on havainnut, että seuratoiminnan kivijalka talkoohenki on yhä voimissaan.

– Se näkyy myös siinä, miten näitä kisoja on

järjestetty, ja toivon että se tulee näkymään tapahtumassa. Tämä päivä kuuluu kilpailijoille, ja toivon että te kilpailijat tullette noteeramaan tämän tapahtuman, tästä tulee jäämään hienot muistot. Toivotan kaikille osanottajille tarkkoja laukauksia, upeita kilpailukokemuksia ja menestystä itse kisassa. Nauttikaa ilmiäristä, kannustakaa kaveriteitanne ja oppikaa vastaisen varalle kaikesta mitä näette ja koette, Ollila kannusti.

Nuoret taisivatkin noudattaa suojelijan toivetta, sillä tarkkojen laukausten lisäksi iloisia ilmeitä ja kilpailuja ruutinutta puheen pulputusta kuului koko päivän. Ollila halusi myös tapahtuman käsi-ohjelman kirjoituksessaan korostaa myös taustalla

olevien tukijoukkojen merkitystä.

– Nuorten harrastajien ja kilpailijoiden ollessa kyseessä on taustajoukkojen, nimenomaan vanhempien merkitys erityisen suuri.

Hän kehuu kirjoituksessaan myös, kuinka viime vuosina on ollut ilahduttavaa havaita ampumaurheilun korkea taso Suomessa ja harrastajamäärien myönteinen kehitys.

– Ampumaurheilu on omalta osaltaan myös tärkeä metsästysharrastusta tukeva lajimuoto ja yhteistyö onkin Suomessa aina sujunut keskeisten taustajärjestöjen välillä hyvin. Tämä on tärkeää jatkossakin. Nuorten parissa tehtävä työ onkin tässä suhteessa avainasemassa, hän kirjoitti. >>

Henriikka Hölsö IMAS 166, 23) Eetu Keskinen IMAS 158. T14: 1) Tanja Ulvinen IMAS 296, 2) Jonna Mauno KuusA 295, 3) Jusso Koivisto KA 294, 4) Anniina Majapuro IMAS 291, 5) Riku Laitinen HaaAs 290, 6) Nella Keskinen IMAS 287, 7) Sandra Moring KSF 287, 8) Lasarus Hangassalo IMAS 286, 9) Eemeli Rinta-Koski IMAS 284, 10) Jonna Pukkila HSA 283, 11) Aatos Latva-Somppi IMAS 282, 12) Mikko Mantere HIAS 281, 13) Pinja Tolonen PieksA 280, 14) Sampo Laakso KA 280, 15) Laura Norolampi IMAS 280, 16) Jonna Nahkala LappJA 279, 17) Miika Mäkelä LappJA 278, 18) Esa Savola LappJA 277, 19) Severi Mauno KuusA 275, 20) Iina Vaitiniemi HaaAs 275, 21) Juho Savola LappJA 275, 22) Melinda Moring KSF 274, 23) Leevi Nahkala KA 271, 24) Jaakko Niemi IMAS 265, 25) Mikko

Tuomisto IMAS 264, 26) Janne Tuomisto IMAS 253, 27) Severi Hölsö IMAS 241, 28) Oskari Laaksonen IMAS 207.

PIENOISPISTOOLI

JOUKKUE

T12: 1) IMAS 1 561, 2) MA 1 531, 3) IMAS 2 526, 4) IMAS 3 438.

T14: 1) IMAS 1 770, 2) LappJA 724, 3) IMAS 2 685.

T12: 1) Juha-Pekka Vähätalo KaA 193, 2) Viljami Norolampi IMAS 192, 3) Alekski Kasi IMAS 190, 4) Niko Okkonen MA 182, 5) Arttu Vaitinen KitA 181, 6) Apeli Rinta-Koski IMAS 179, 7) Uki Torkko IMAS 179, 8) Joel Palmgren

MA 178, 9) Henriikka Hölsö IMAS 176, 10) Arttu Lidman IMAS 171, 11) Aino Rytönen MA 171, 12) Vertti Sipponen MA 165, 13) Tiina Niemi IMAS 160, 14) Janika Sillanpää IMAS142, 15) Jesse Riihimäki IMAS 136, 16) Kaapo Torkko IMAS 133, 17) Minja Sillanpää IMAS 122.

T14: 1) Lasarus Hangassalo IMAS 268, 2) Esa Savola LappJA 262, 3) Juho Savola LappJA 260, 4) Nella Keskinen IMAS 252, 5) Laura Norolampi IMAS 250, 6) Oskari Laaksonen IMAS 235, 7) Aatos Latva-Somppi IMAS 231, 8) Jaakko Niemi IMAS 219, 9) Eemeli Rinta-Koski IMAS 212, 10) Matti Heiskanen PieksA 207, 11) Miika Mäkelä LappJA 202, 12) Mikko Lintunen MA 198, 13) Severi Hölsö IMAS 193, 14) Sirja Perttamo SodA 187.

Järjestävä seura IMAS putsasi palkintopöydän.

Perinteikäs seura tekee erinomaista juniorityötä

“YHTEISÖLLISYYS MENESTYKSEN SALAISUUS”

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura oli 31 ampujansa voimin selvästi paras seura järjestämissään ruutiaseiden Kultahippufinaaleissa. Vuodesta 1921 toiminut IMAS on onnistunut esimerkillisesti herättämään junioreiden mielenkiinnon lajiin.

– Yli 90 vuotta toimineella seuralla on vahvat perinteet, puheenjohtaja Matti Nikula pohjustaa.

IMAS on ollut aina hyvässä maineessa ammunallisesti sekä tuloksellisesti. Nuorisotoiminta on noussut viimeisen viiden viime vuoden aikana mittavaksi.

– Turussa vuonna 2010 ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa meillä oli viisi ampujaa ja viimeisen kahden vuoden aikana määrä on ollut kolmenkymmenen tietämällä.

Viime vuonna Ahvenanmaan ruutiaseiden Kultahippufinaaleiden kuudesta kisasta seura putsasi pöydän lähes täysin, sillä tuliaisina oli neljä kultaa, neljä hopeaa ja yksi pronssi. Matka oli muutenkin onnistunut.

– Se oli fantastinen reissu. Mukana oli kuusitoista ampujaa ja saman verran vanhempia, ja osa sai kokea esimerkiksi laivamatkailun ensimmäisen kerran, Nikula muistelee hymyssä suin.

– Pidän yhteisöllisyyttä ja yhteenkuuluvuutta todella tärkeinä asioina. Sitä bussimatkat vanhempien ja lasten

kanssa yhdessä tarjoavat. Yritämme järjestää nuorille elämyksiä – muutakin kuin pelkkää amuntaa.

Talkootyön voimannäyte

Monipuolisen ammutataustan ampumahiihdosta, kivääristä, rynnäkkö- ja pienoiskivääristä sekä pistoolista omaava puheenjohtaja kiittää talkootyötä - Kultahippufinaalit eivät olisi onnistuneet ilman heitä.

– Kyllähän tämä melkoinen voimienkoetelamus oli. Ampumaradan kanssa jouduttiin tekemään kovasti töitä viime kesästä lähtien, sillä rata ei täyttynyt ympäristölupavaatimuksia. Teimme esimerkiksi vallinkorotuksia ja pistooliradan betonipohjaa, Nikula kertoo.

– Talkootöitä tehtiin mahdollottoman paljon. Rahaa ei ollut, ja se mitä oli meni esimerkiksi maansiirtoihin. Mielestäni oli kuitenkin hyvä, että kisojen takia rata piti laittaa kuntoon, sillä se oli vuosien saatossa päässyt rapistumaan.

AMPUMAKERHO INNOSTI KOULULAISIA

Kolme vuotta seuran ampujahiihtojoaostoakin ennen puheenjohtajuuttaan vetänyt Nikula korostaa junioritoiminnassa vetäjien tärkeyttä ja heidän aktiivisuutta. Ampumaurheilu on herättänyt kiinnostusta myös lähialueiden kouluissa.

– Viime syksynä tuli yhdestä koulusta kysely kiinnostuksesta ampumakerhon vetämiseen. Vastasimme myönteisesti, ja aloimme pyörittämään ampumakerhoa suuresta määrästä johtuen kolmena eri iltapäivänä.

– Keskustan sisäampumaradallamme ilma-aseella ampumaan mahtuu vain kaksitoista henkilöä kerrallaan, ja kurssille tulijoita oli kolmekymmentäkuusi, Nikula kertoo syyn miksi kerho piti jakaa kolmelle eri päivälle.

– Yrjö Ollilan kanssa pyöritimme eläkeläisvoimin kerhon toimintaa, ja tunnin ruokataon jälkeen jatkoimme seuran harjoituksiin. Maanantai oli ainoa vapaapäivä.

Avopuoliso jo sanoi, että pitäisikö sinun sänky siirtää ampumaradalle, Nikula naurahtaa.

Etelä-Pohjanmaalla on puheenjohtajan mukaan muitakin vahvoja seuroja, joista hän mainitsee esimerkiksi Lappajärven, Kauhavan ja Härmän. IMAS:in lähivuosien tilanteen hän näkee positiivisena.

– Hyvältä näyttää, varsinkin kun nyt saimme ulkoampumaradan nyt kuntoon. Sisäampumarata on hyvällä paikalla keskustassa, mutta se on käymässä liian pieneksi. Toiveissa on sen laajennus tai uusi esimerkiksi 20-paikkainen rata.

KIITOS PERHELLE

Vanhempien merkitys on Nikulan mukaan suuri seuran toiminnassa. Lapsien tuominen harjoituksiin ja heidän tukeminen ovat isoja asioita, myöskään taloudellista puolta ei pidä unohtaa.

– Kilpailumatkat ovat kalliita. Matkat linja-autolla kauemmaksi maksavat 5000–7000 euroa. Onneksi innostus on säilynyt, ja olemme pystyneet reissut toteuttamaan, Nikula kiittelee.

Ampumaurheilu-ura aloitetaan ilma-aseella ampumisella. Seuralla on kymmenen hyvässä kunnossa olevaa asetta, joilla pääsee alkuun. Jos innostus lajiin jatkuu, kannattaa oma ase hankkia, koska laina-aseen säätäminen joka kerralle on työlästä. Ruutiasepuolella Nikula harmittelee aseiden kilpailukäyttöön saamisen vaikeutta Suomessa.

– Varsinkin pistoolipuolella se on vaikeaa. Esimerkiksi kouluammunnat ovat vaikeuttaneet aseiden hankkimista. Kilpailutoimintaan pitäisi ase saada helpommin. Kauheaa tiukentaminen ei ole oikea tie, Nikula pohtii.

Yhteishengen tärkeys ja ampumaurheilun tila Nikula vinkkaa muillekin seuroille yhdessäolon tärkeyttä. Heidän kokoisella seuralla bussimatkat ovat tuoneet sitä. Seurojen välinen yhteistyö on hänen mukaansa myös todella tärkeää. Suomalaisen ampumaurheilun tilan kilpailupuolella hän näkee ”aika hyvänä”.

– Erikoislajeissa olemme pärjänneet hyvin. Liikkuvan maalin ja haulikon ampujat ovat menestyneet viime aikoina.

Resepti menestykseen on selvillä:

– Ammuntaa pitäisi saada tehdä täyspäiväisesti. ✕

Kullanhuuhtontaa Matti Nikulan johdolla.

Cristian Friman nautti nuorten olympiatunnelmasta

Teksti: Lassi Palo
Kuva: Pirjo Peltola

Kivääriampuja Cristian Friman, 14, vietti ikimuistoisia viikkoja elokuussa Kiinan Nanjingissa, missä järjestettiin nuorten olympialaiset. Vaikka itse kilpailu ei sujunut odotusten mukaisesti, oli jo kisamatka itsessään huikea kokemus.

Suomen Olympiakomitean valitsema joukkue osallistui Kiinan Nanjingissa 16.-28. elokuuta järjestettyihin nuorten olympiakisoihin (Youth Olympic Games). Esbo Skytteföreningenin Friman oli Suomen joukkueen ainoa ampumaurheilija ja yksi neljästätoista urheilijasta. Hän osallistui poikien ilmakivääriin, jossa helitti 17. sija tuloksella 601,6. Finaaliraja oli 613,9.

– Mielestäni olisi pitänyt mennä paremmin, mutta mitä murehtiminen enää auttaa, kun tulos on jo taulussa, hän sanoi heti kisan jälkeen.

– Valmistautuminen oli erinomainen. Siinä ei ollut mitään valittamista, mutta valitettavasti nuha pääsi iskemään kisaa edeltävänä yönä.

Friman vietti loppupäivän sängyssä pipo päässä.

– Oli kyllä koko viikon ajan hyvät odotukset ja erinomainen itseluottamus, mutta valitettavasti ne eivät riittäneet tällä kertaa, hän sanoi.

Peruskilpailun parhaan tuloksen 629,4 pistettä ampui Kiinan Yang Haoran, 18, joka on menestynyt erittäin hyvin jo miestenkin kilpailuissa voittamalla muun muassa neljä maailmancupia. Hän jatkoi voittokulkuaan myös YOG:n finaalissa, jonka hän voitti viiden pisteen erolla Armenian Hrachik Babayaniin (209,3-204,3).

International mixed -alkukilpailussa Friman ja Iranin Najmeh Khdmati sijoittuivat alkukilpailun viidenneksi, mutta sitä seuranneessa pudotuskilpailussa tuli tappio.

– Najmeh ja Cristian ampuivat kumpikin 10,5, mutta

heidän parinsa kuittasi osumin 10,5 ja 10,6. Eihän siinä voi kuin todeta, että kymmenyksellä tuli tappio. Peli on raakaa, mutta rehellistä, Peltola sanoi.

Järjestyksessään toiset nuorten kesäolympialaiset on tarkoitettu vuosina 1996-1999 syntyneille urheilijoille. Kisoihin osallistui yli 200 maata ja noin 3500 urheilijaa. Ampumaurheilu on yksi YOG:n 28 lajista.

Millainen matka oli kaikkiaan?

– Kuuma, kiva ja elämyksellinen, Friman sanoi.

– Lämmintä oli, mutta pahimmat ennustukset (+41 astetta) eivät toteutuneet, sillä lämpö "jäi" korkeimmallaan 33 asteeseen, Peltola totesi.

Voiko kisoja luonnehtia huikeaksi – laajuudessaan, kansainvälisyydessään, "isoudessaan"?

– Kyllä voi, suomalaiskaksikko huudahti.

– Sain uusia kavereita – ja suomalaisille ampujille lähetettiin terveisiä! Australialaiset muistavat varsinkin Juha Hirven, hän kun oli Sydneyn olympialaisissa mitaleilla, Friman sanoi.

– En ole koskaan tullut tehneeksi tuttavuutta iranilaisten kanssa, mutta nyt Cristianin pari mixed-kilpailuun tuli kyseisestä maasta. Yhteisiä keskustelunaiheita löytyikin helposti. Iranin valmentaja on ollut Kimmo Yli-Jaskarin vetämissä ISSF:n valmentajakoulutuksissa. Ja taas lähti terveisiä Suomeen, Peltola kertoi.

Mikä oli matkan parasta antia?

– Kisakylän ravintola oli auki ympäri vuorokauden. Kisojen jälkeen voi mennä syömään vaikka keskellä yötä! Kuntosali oli myös avoinna lähes aina. Siellä voi sitten kuluttaa syömänsä kalorit. Urheilijalle kaikki oli maksutonta. Mutta täytyy muistaa, että kisoihin pääsemiseksi oli tehty paljon töitä. Aikaa ja rahaa kului. Kaikki

paikalliset olivat hyvin ystävällisiä ja auttavaisia, mikä teki vaikutuksen.

Suomessa koulu ennätti jo alkaa...

– Siedin hyvin poissaolon koulusta. Valitettavasti luokanvalvojani saattoi kaipailla minua... Mutta voin vakuuttaa, että aika Kiinassa oli opettavaista!

Peltola puolestaan kehui Suomen joukkueen mahtavaa yhteishenkeä.

– Kaikki saivat kannustusta. Kolmen viikon matkalla ehtii tutustua muihinkin lajeihin aivan eri tavalla kuin vaikkapa aikuisten olympialaisissa, joista omien lajien jälkeen mennään kotiin kipin kapin.

Cristian ja Suomen Young Ambassador Laura Lepistö lähdössä avajaisiin.

URHEILUN
Unelma-Arpa

1 2 3 4 5

Osta arpa – Tee unelmista totta!

Upeat palkinnot!
Yli 160 000
voittoa!

Toteuta omat ja nuorten unelmat

URHEILUN UNELMA-ARVALLA:

- Joka viides arpa voittaa!
- Yli 160.000 voittoa - Voittoarvo yli 2,3 milj.€
- Päättäväravoittona jopa 200 000 €
- Laadulliset voitot sekä vapaavalintaisuus!
- "Ei voittoa" arvalla mahdollisuus voittaa 20 000 euron kultaharkko!

- 50 % Arvan hinnasta SUORAAN seuralle!

Lunasta voittonsi tai ole mukana lisäarvonnassa:

www.unelma-arpa.fi

SAL
SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

Petri Palo ja Guerini Invictus SSG:n hienolla radalla.

Tekstit ja kuvat: Pekka Suuronen

Las Vegasin SHOT Show'ssa tammikuussa esiteltiin italialainen urheiluhaulikko, jolle luvattiin peräti miljoonan laukauksen takuu. Aseen nimi on Caesar Guerini Invictus. Invictus tarkoittaa "voittamatonta" tai "valloittamatonta".

GUERINI INVICTUS

– miljoonan laukauksen haulikko

Vuonna 2001 perustettu Caesar Guerini on asemaailman uudehko toimija. Yritys lähti liikkeelle aggressiivisesti satsaten ratahaulikoihin ja Yhdysvaltain lihaville markkinoille. Suomeen Guerini rantautui alkukeväästä 2011 sekä rata- että metsästyshaulikoilla. Näistä on useita malleja eri tasoisina. Tätä kirjoitettaessa Hjorthin ase.fi-sivustolla on 28 Guerini-mallia hintahaarukassa 2190-5400 euroa.

Ensimmäiset kaksi Invictusta saatiin Suomeen Riihimäen Erämessujen kynnyksellä kesäkuun alussa. Ne ovat sporting-haulikoita. Toisessa on kiinteä poskipakka, toisessa säädettävä. Saimme tutustua säädettävään versioon, joka kulkee tätä kirjoitettaessa sporting- ja trap-ampuja Petri Palon (SSG) matkassa kiertäen Suomen kilpailuja. Kiinteäperäinen kulkee Hjorthin myyntipäällikkö Rami Mäen mukana aseliikkeissä.

Katsotaanpa tuon uutuushaulikon varsinainen piivi eli clou. Sehän on lupaus:

MILJOONAN LAUKAUSEN TAKUU

Kuka kerkiää elämässään ampumaan haulikolla miljoona laukausta? Metsästäjä nyt ei ainakaan, vaikka kävisi joka päivä metsällä kyyhkykauden alusta jäniskauden loppuun.

Olen joskus aktiiviaikoinani pyrkinyt ampumaan trappia kaksi kertaa viikossa, 2x200 laukausta, mutta työmatkat ja perhesyyt eivät sallineet tasaista vauhtia. Todellinen suorite jäi ehkä 10 000 laukaukseen vuodessa. Minulla olisi mennyt sata vuotta miljoonaan laukaukseen.

Kotimainen ässämme Satu Mäkelä-Nummela

(OSU) on joskus kertonut 50 000 laukauksen vuosivauhdist. Jos hän nyt ottaisi Guerinin käyttöön, hän olisi 63-vuotias miljoonan laukauksen tultua täyteen.

Yhdysvaltain legendaarinen Kimberly Rhode, 34, on viisien olympialaisten kävijä ja 2012 Lontoon skeetin kultamitalisti. Hänen voidaan arvioida ampuvan vuodessa noin 100 000 laukausta. Näin hän saisi miljoona paukkua poltettua kymmenessä vuodessa.

Miljoonan laukauksen lupaus on nähtävä markkinointikeinona. Se myös todennäköisesti tulee toimimaan. Analogian voisi ottaa maksullisesta tuotevakuutuksesta, jota norjalainen kodinkoneketju markkinoi. Sehän on tehdastakuuta jatkavaa takuuta. Nämäkin menevät kaupaksi rahalla, joten ihmisillä lienee tarve hankkia mielenrauhaa.

MIKÄ ON LUPAUKSEN SALAISUUS?

Vielä tammikuussa Las Vegasissa Invictus-haulikkoa varjeltiin. Muun muassa lukkolaitteen yksityiskohtia ei saanut kuvata. Tultaessa maaliskuun IWA:aan periaatekuvat olivat jo netissä kaiken kansan nähtävänä.

Rohkean takuulupauksen takana on suunnittelu, jossa kuluvat pinnat, sekä kannatinlaakerit että sulkusalpa, on suunniteltu jo piirustuspyödyltä lähtien helposti vaihdettaviksi. Monessa muusakin haulikossa nämä voidaan vaihtaa, mutta yleisesti ottaen vain aseepän tai jopa asetetaan toimesta. Invictusissa nämä on kiinnitetty kahdella Torx-kantaisella ruuvilla kukin. Vaihto – jos sellaista tarvitaan – käy nopeasti ja edullisesti.

Tehdas on kouluttanut maahantuojaensa edustajat tähän työhön. Suomen ja Hjorthin tapauksessa takuuhooltaja on oriveteläinen Pirkan Ase. Liikkeenharjoittaja Harri Laaksonen on saanut koulutuksen Guerinin tehtaalla Italiassa. Mutta jos oletetaan, että haulikko kestää miljoona laukausta, niin kestää hyvän tovin ennen kuin tietotaldolle ja osille tulee käyttöä.

Mutta onhan muita Guerini-haulikoita myyty Suomessa jo usean vuoden ajan. Jos Guerinille tulee korjaustarvetta – tai "varikkopysähdykseksi" kutsuttu määräaikaishuolto – lähetetään ase kuitenkin aina Hjorthille Tampereelle. Se kulkeutuu Pirkan Aseelle logistiikkaverkon kautta.

GUERINI INVICTUS I SPORTING

Minkäläinen tämä uutuushaulikko on? Ensivaikeus on siististi toteutettu rata-ase keskimääräistä kauniimmilla tukkipuilla. Invictus maksaa neljän ja viiden tuhannen euron välillä, johon hintaan sopiikin odottaa näyttävyyttä.

Guerini on kuuluisan kaivertamo Bottega Giovenellin asiakas, joten erikoistilauksesta asetta voi koristeluttaa lisääkin. Erikoistilauksen minimimitusajaksi mainitaan kuusi kuukautta. Jos haluaa ensi kesän radoille jotain "spesiaalia", niin tilaus on tehtävä nyt.

Invictus noudattaa ratkaisuiltaan sporting-haulikon yleisiä linjoja. Esittelyasessa on 12/70 pesät ja 76 cm (30") piiput, joissa valikoivat ejektorit. Yksiliipainratkaisussa ei-automaattiseen varmistimeen on liitetty piipunvalitsin. Piipunvaihdin on rekyylitoiminen. Koeistuspaine on 1320 baria. Tilauksesta aseeseen saa teräshauleilla koeammuttuna ja Ranskan liljalla leimattuna. Suomessa on ainakin yksi rata, missä lyijyhaulien käyttö on kielletty.

Lukkorunko on kirkas ja laserkaiverrettu. Metalliosissa on Invisalloy-pinnoite, joka kestää kulumista ja sormenjälkkikorroosiota. Lukkorunko on millimetrin verran Summit-mallia leveämpi eli materiaalivahvuutta on kasvatettu. Tämä saattaa liittyä laakereiden vaihtopalojen kiinnitykseen.

Mustatut piiput on sisäpuolelta kovakromatut, ja niissä on pidennetyt 125 mm ylimenokartiot (DueCon). Piipun sisähalkaisijaksi ilmoitetaan .735" eli 18,67 mm. Piipun sisäprofiililla on kaupallinen nimi MaxisBore.

Matalamallinen tähtiäinkisko on 6 mm korkea.

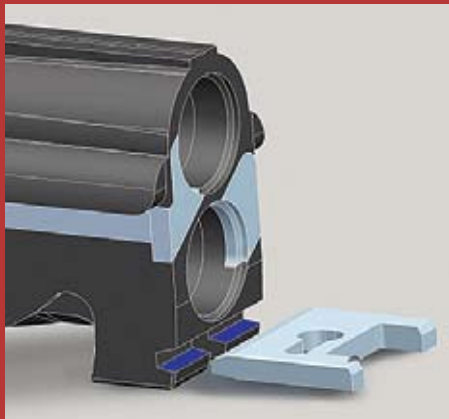

Kirkas lukkorunko on laserkaiverrettu.

Invictusin juju on kannatinlaakerien helppo vaihdettavuus.

Kartiomainen sulkulevy on helposti vaihdettavissa, jos se kuluu kovassa käytössä väljäksi.

Käsinkierrettävän supistimen musta osa jää piipun suun ulkopuolelle. Supistusaste on etsattu (LM = Light Modified).

Invictusin mukana tulee peräti kahdeksan supistusastetta. Avaimessa on kierteiden puhdistustyökalu.

Se kapenee 10 mm > 8 mm. Kiskon nokalla on valkoinen jyvä ja puolivälissä kiskoa ns. Lyman-jyvä. Piiput on yhdistetty tuulettulla välikiskolla.

Tukkipuu on öljytty pähkinäpuuta. Puolipistooliperässä ja etutukissa on hienojakoiset ja runsaat karhennukset. Tukin puolipistooliperä on kohtalaisen jyrkkä ilman päätylevykettä.

Perälevy on umpinaista mustaa kumia, urittamaton ja pinnaltaan puoliuikuvan olinen. Se on 15-17 mm paksu. Vetopituus on 375 mm liipaisimen ollessa keskiasennossaan. Etutukin irrotussalpa on Anson-tyyppinen painonappi etupäässä. Salpamekanismissa on säätömahdollisuus, jolla kompensoidaan tarvittaessa käytöstä johtuvaa kulumaa.

Invictus tarjoaa poikkeuksellisiaakin herkkuja. Vaihtosupistimia eli suuhisia on peräti kahdeksan kappaletta supistusasteeltaan Cylinderistä Fulliin. Lisävarusteena on saavana vielä yhdeksäs eli Extra Full. Kaupallista MaxisChoke-nimeä kantavat suuhiset ovat 81 mm pituiset. Ne ulkonevat piipunsuusta 23 mm. Ulkoneva osa on karhennettu, eli tarkoituksena on kiertää ne paikoilleen näppivoimin. Suuhisissa ei ole lainkaan tartuntakoloja eikä myöskään kartiomallisessa suuhisavaimessa. Tehdas luottaa pelkästään kitkan voimaan.

Esittelyasessa on poskipakka, jota voidaan säätää kolmen akselin suhteen. Hienosti toteutetulla järjestelmällä on kaupallinen nimi Dynamic Tuning System (DTS). Asetuksilla on asteikot, joka helpottaa oikean säädön löytämistä jälkikäteenkin.

Liipaisinta voidaan siirtää pituussuunnassa 15 mm. Laukaisulaitteessa on kaksivaiheinen säätömahdollisuus.

Invictusin työnlaatu on siistiä. Piipunvaihdin on varmistimen yhteydessä.

Invictusissa on mahdollista käyttää lisäpainoja sekä piipussa että perässä. Perään voidaan asentaa jousitoiminen rekyylinvarmennin, joka lisää perän massaa 208 g. Piippujen välistään voidaan kiinnittää 2x27 g tai 2x40 g painot. Tähtäinkiskon alle voidaan kiinnittää teräspainoja 23 tai 26 g tai volframista valmistettuna 39 tai 44 grammaa. Rupeaa käymään selväksi, että Invictusin painopistettä voidaan tuunata moneen makuun sopivaksi. Aseeseen voidaan liittää lähes puoli kiloa tehdasvalmisteisia lisäpainoja, jotka voidaan sijoittaa myös epäsymmetrisesti pystyakselin suhteen eli vääntämään piippua kallelleen.

SPORTINGIN JÄLKEEN?

Nyt maassa on vain sporting-mallit 76 cm (30") piipuilla. Sitä voi tilata myös piipunpituuksilla 71, 81 ja 86 cm. Pesitys on aina 12/70. 32" piipuilla haulikko painaisi 57 g enemmän kuin 30".

Invictusista tulee myös puhdas trap-malli. Se eroaa sporting-haulikosta tukin geometrian osalta. Trap-tukki on suurempi eli perän pudotus on pienempi. Piipunvaihdinta ei myöskään ole, vaan alapiippu laukeaa aina ensin. Trap-mallien hinnat ovat samat kuin sportingin.

Ihan puhdasta skeet- tai metsästysmallia ei Invictusista ole tällä kirjoittamalla tiedossa.

Guerini Invictus-ostajat tulevat saamaan aseensa keväällä 2015, jos nyt tilaavat. Hjorthin ilmoituksen mukaan jotain mallia saattaisi olla nopeille toimijoille saatavana vielä tämän vuoden toimukseen. Potentiaalisen ostajan on otettava yhteys omaan Guerini-kauppiaseen.

4-5000 euron hintaluokka ratahaulikoissa on keskitasoa. Se on vertailukelpoinen Beretta 692:n kanssa. Invictus on edullisempi kuin Beretta DT11, B. Rizzini 440 tai Perazzi MXS, mutta kalliimpi kuin monet edullisemmat sporting-haulikot.

Guerini Invictus-haulikon näkyvä laatu on huolellista ja vakuuttavaa. Jos tehdas uskoo tuotteeseensa miljoonan laukauksen verran, niin se on tietävästi enemmän kuin kukaan muu valmistaja tekee.

Helsinkiläinen Petri Palo on ampunut tähän asti Guerini Summitilla. Hän on jo tykästynyt uuteen Invictusiin. – Mielestäni tämä Guerini on hinta-laatusuhteeltaan loistava haulikko, Palo summaa. ✕

CAESAR
GUERINI

FAKTALAATIKKO

CAESAR GUERINI INVICTUS I SPORTING

Hinta: 4250 € (kiinteä perä), 4650 € (säätöperä)

Pituus: 1224 mm (1)

Paino: 3826 g (1) (2)

Piippujen paino: 1582 g (1) (2)

Piipunpituus: 30" (76 cm) (1)

Kaliiperi: 12/70, 1320 bar.

Ylimenokartio ja mitoitus: DueCon ja MaxisBore

Supistimet: 8 vaihtosupistinta: MaxisChoke

Vetopituus: 375 mm (15 mm säätö)

Toimintatapa: Kertatuli, päällekkäispiippuinen.

Ensimmäisen piipun valinta vaihtimella. Yksiliipaisinjärjestelmä, rekyylivaihdin

Varmistin: Tukin kaulalla, ei-automaattinen

Ulosheitto: Valikoivat ejektorit

Tukki: Öljytty pähkinäpuu, laserkarhennukset. Etutukin Anson-salvassa kuluman kompensointi

Säädettävä harja: DTS-järjestelmä, poskipakka säädettävissä kolmen akselin suhteen. (1)

Laukku: Kova ABS-laukku, 4 salpaa joista 2 lukittavaa.

Sisustus mittojen mukaan, pehmustettu ja osastoitu.

Varusteet: Perän irrotussalpa, tukinharjan säätöavain, liipaisimen säädön avain, supistinten kartioavain, ohjekirja, samettipussit aseeseen.

Lisävarusteita: Lisäsupistimia, rekyylinvarmennin perätukkiin, perätukin lisäpainot 3 x 40 g, piippujen sivupainoja (27 tai 40 g), piippujen alapainoja 23-44 g (terästä tai volframia)

Versioita: Valinnaiset piipun pituudet 71, 76, 81 ja 86 cm. Kiinteä tai säädettävä perätukin harja.

Trap-mallit (trap-mitotettu suora tukki, ilman piipun valitsijaa, piiput 30" tai 32"). Koeammunta ja merkintä teräshauleille (= Ranskan liija)

Takuu: 1 000 000 (yksi miljoona) laukausta

Valmistaja: Caesar Guerini,

Marcheno (BS), Italia (www.caesarguerini.it)

Maahantuoja: Oy K. Hjorth Ab, Tampere

(www.hjorth.fi, www.ase.fi)

(1) Arvot 30" piipuilla ja säädettävällä perän harjalla varustetulle aseelle.

(2) Kaksi supistinta kiinnitetynä.

TSA:n ohjaaja Heikki Rainio:

”LIIKUNTARAJOITTEISTEN OHJAUS ON MINUN TYÖNI”

Turussa järjestettiin neljä vuotta sitten liikuntarajoitteisille suunnattu Tie tähtiin -tapahtuma. Yhtenä ohjaajana oli Heikki Rainio, joka oli itse sopivasti tervehtynyt takaisin ampumaharrastuksensa pariin. Hän huomasi miten suurella innolla osanottajat tarttuivat tilaisuuteen. Se osui Rainion sydämeen.

– Heidän intonsa oli niin suuri, että se kolahti minuun. Olin silloin SAL:n tulevaisuusryhmässä mukana, ja tajusin, että vammamaisammunnan ohjaaminen oli kuin minulle räätälöity, Rainio muistelee.

Tie tähtiin -ohjelma antoi työkalut ja innon liikuntarajoitteisten ohjaamiseen. Nyt Rainio on antanut asialle sydämensä ja ”taistelee” kaikkensa miehitoimensa puolesta. Hän on innoissaan siitä, että oma harrastuksensa – ampumaurheilu – on yksi sopivimmista sokeille ja liikuntavammaisille tarjolla olevista urheilulajeista.

Hän kiittelee Turun kaupunkia sen suomista erinomaisista mahdollisuuksista. Kupittaan halli on keskeisellä paikalla, ja se on riittävän laaja niin harjoitus- kuin kilpailukäyttöönkin. Olosuhteet eivät kuitenkaan yksinään riitä.

– Meillä on pieni mutta tehokas tiimi. Ohjaajia on neljä (Anne Jompero, Tuulia Leväniemi, Mats Mäntylä ja Rainio). Lajiin vahvasti panostavia ampujia on nyt kolme: 18-vuotiaat Sampo Jokinen ja Matias Oksanen sekä

Kuvassa on ohjaajista Tuulia Leväniemi ja Heikki Rainio sekä ampujat Matias Oksanen (oik.) ja Sampo Jokinen. Juho Ovaska puuttuu kuvasta.

15-vuotias Juho Ovaska. Neljä vetäjää pystyy ampujille tarjoamaan ympäri-vuotisen ohjauksen. Emme pidä taukoa kesälläkään, sillä Kupittaan ovia ei iloksemme kesäksi suljeta, Rainio selvittää.

Syksyllä Salon suunnalta saataneen mukaan uusia harrastajia.

Ryhmä on ristinnyt itsensä ”paraparveksi”, ja se on yksimielisesti nimennyt oman esikuvansa. Paralympiakultaakin voittanut Minna Leinonen sopii täydellisesti ”maskotiksi”. Ryhmällä taitaa olla samanlaiset tavoitteet kuin esikuvallaan.

SM-MITALEITA USEITA

Turkulaiset ovat saavuttaneet neljän vuoden harjoittelun tuloksena muutamia SM-kisojen kulta- ja hopeamitaleita. Tavoitteet ovat nuorukaisilla vielä SM-menestystä korkeammalla – kansainvälisissä arvokilpailuissa.

– Kansainvälistä kokemusta alamme hankkia länsinaapurista, Ruotsista, Rainio suunnittelee.

Talous on ongelmana heillä niin kuin useimmilla muillakin urheilijoilla. Kilpailumatkat maksavat ja eurot laistavat ”paraparveakin”.

– TSA:n nuorisosaasto pystyy avustamaan hieman ja SAL tarjoaa leirejä omakustannushintaan. Leirejä toivomme järjestettävän vielä useammin. Ne ovat opettavaisia ja innostavia. Oma kukkaromme on valitettavasti päärahoittajamme.

LAJI SOPII LIIKUNTARAJOITTEISILLE

Ohjaaja Heikki Rainio korostaa ampumaurheilun sopivuutta eri rajoitteisille.

– Ampumaurheilu sopii erinomaisesti kaikille näkö- ja liikuntarajoitteisille. Se tarjoaa mielenkiintoisen harrastuksen vaikka paralympiatasolle saakka. Se opettaa keskittymään ja on erittäin turvallinen ja tarkoin valvottu, ohjattu laji.

Sampo Jokisella on ampumaurheilun tavoite tiedossa. Hän haluaa edetä niin pitkälle kuin taidot yltävät.

– Nyt minulla on oma ilmakivääri ja tulokseni ovat parantuneet 20 pisteen verran. Jos tulokset eivät yllä tavoitteisiini, niin ainakin olen ollut mukana harrastuksessa, joka luo mieluisia muistoja ja sosiaalisia suhteita.

Turun Seudun Ampujien ”paraparvi” tähyää kilpailulliseen menestykseen. Jos kansainvälistä menestystä ei saavutettaisikaan, toiminta ei ole ollut turhaa. Se on tarjonnut monta ilon ja onnistumisen hetkeä sekä nuorille että heidän ohjaajilleen.

Minna Leinonen – tuikkivin tähti

Keski-Suomen Ampujien Minna Leinonen on menestyksekkäin paralympia-ampujamme. Hän voitti paralympiakisojen kultamitalin vuonna 2004. Heinäkuussa hän voitti Suhlissa maailmanmestaruuden ja saavutti maapaikan Rio de Janeiron paralympialaisiin 2016.

Raahan Ampumaseuran Timo Keskisimonen on ollut tänä vuonna maailmancupin kilpailussa 16 parhaan joukossa. Mäntsälän Urheilijoiden Nico Järvinen on nyt nuorten paras.

Vireätä seuratoimintaa on ainakin Turun Seudun Ampujilla, Raahan ja Mäntsälän Ampujilla sekä Jyväskylässä Keski-Suomen Ampujilla. KSA:n ”vammattomien” ampujien kanssa paralympiamaajoukkue on pitänyt yhteisleirin Tanhuvaaran Urheiluopistolla viime talvena.

Paramaajoukkueen yhteisiä harjoituspaivia on pidetty KSA:n ilma-aseradalla Tikkakoskella. Siellä Minna Leinosen menestystä ovat rakentaneet myös Jukka Salonen ja Veijo Sivula.

Useimmat kilvanampujat tietävät, että 22 LR-aseet ovat vallan ronkeileita ruokavaliostaan. Miten löydetään pois-pilatulle penskelle maistuvaa purtavaa?

LAPUAN 22-PATRUUNOIDEN TESTIASEMA VIERUMÄELLÄ

Teksti ja kuvat: Pekka Suuronen

Vuosien varrella on todettu, että jokaisella aseyksilöllä on oma paras dieettinsä. Tietty patruunamerkki käy paremmin kuin toinen. Brändin sisällä on patruunamerkkejä, mutta vieläpä saman merkin eri erissä tulee käyntieroja.

Tästä on useita selityksiä ja teorioita. Patruunasta johtuvista syistä olisi mukava saada juttu aikaiseksi, mutta se on toistaiseksi kirjoittamatta. Kaikki selittäjät ovat yhtä mieltä siitä, että aseet ovat kerta kaikkiaan yksilöitä. Kun ”kaksakkosia” ei voi ladata itse, on kokeiltava useita mahdollisia patruunoita ja etsittävä juuri omaan aseyksilöön se parhaiten sopiva.

LAPUA SHOOTING CENTER

Vierumäen Urheiluopiston Areena-halliin perustettiin vuonna 2012 pysyvä testausasema, jossa voidaan testata patruunoiden käyntiä asiakkaan omassa aseessa, tuulettomissa olosuhteissa, vakiolämpötilassa ja -kosteudessa. Olosuhteet ovat ihanteelliset niin aseelle, patruunoille kuin testaajillekin.

Nammo-Lapua Oy:n patruunatehdas ja tarkoitusta varten perustettu yhtiö Best-Tester Ay solmivat yhteistyösopimuksen, jossa Lapua hallinnoi Shooting Centeriä, Best-Tester operoi testiasemaa ja NorDis Oy toimittaa käyttöön useita eriä Lapua- ja SK-merkisiä 22 LR-patruunoita. 22 Shortit eivät enää kuulu Lapuan valikoimaan.

Best-Testerin osakkaat ovat jyvaskyläläiset Asko Nuutinen, 57, ja Veijo Sivula, 56. Nuutinen on toiminut Suomen ja Viron ampumahiihtomaajoukkueiden ampumavalmentajana. Hän on yhä ampumahiihdon kuvioissa mukana muun

Kivääri kiinnitetään Best-Tester-penkkiin etutukin kiskosta. Ase pääsee rekyloimaan vapaasti.

muussa kehittämänsä tuuliharjoituslaitteen Wind Trainerin kautta. Lisäksi hänellä on oma valmennusryhmä ampumahiihtäjiä Suomessa.

Sivula on SAL:n 22-kiväärien ja ilmakiväärien aseseppä.

BEST-TESTER AMPUMAPENKKI

Aseet ammutaan Vierumäellä testipenkistä, jonka Sivula on kehittänyt. Aseen kiinnityksessä koeammuntaa varten on montaa filosofiaa. RWS:n asemalla Fürthissä ase kiinnitetään piipusta heti patruunapesän etupuolelta. Lapua Service Centerissä Arizonassa ase kiinnitetään tukista irrotettuna lukonkehysten pohjasta. Jossain kivääri kiinnitetään aivan piipun suusta.

Sivulan filosofian mukaan ase pitää koeampua mahdollisimman kokonaisena ja luonnollisissa oloissa. Niinpä hän käyttää kiinnitykseen etutukin alapuolista kiskoa. Tällainen löytyy lähes kaikista kilpailukivääreistä, ja sen mitoitus on standardi. Tällainen kiinnitys on nopea. Jos testattavaksi

tulee ase, josta kisko puuttuu, Sivulalla on sopivat adapterit tällaisia varten.

Tällaisessa kiinnitystavassa aseiden paino kohdistuu etutukkiin. Tilanne on samanlainen ampumatilanteessakin, paino makaa tukikäden varassa.

Best-Testerin alaosa on puuta. Varsinainen penkki johon ase kiinnitetään, on alumiinirakenteinen. Sen toiminta perustuu aseeseen vapaaseen rekylointiin. Kilpailukiväärin painoinen ase liikahtaa rekylyistä kiskoilla taaksepäin noin 30 mm. Sitä pitää etuasennossaan magneetti, jonka vetovoima on yksi kilo eli noin 10 Newtonia. Tällä kompensoidaan liipaisimen puristamisesta johtuvaa voimaa. Sivulan mukaan näin on eliminoitu mahdollisimman monta ulkoista häiriötekijää ja ase-patruunayhdistelmän todellinen tarkkuus saadaan selville.

Ampumamatka on 50 metriä. Osuma ilmestyy lähes reaaliajassa ampumapaikan monitoriin.

Toiminnan alusta lähtien Best-Testerin palveluja on käyttänyt lähes sata asiakasta. Pistooleita ei ole Vierumäellä vielä testattu, mutta sellainenkin on mahdollista, jos kysyntää on.

PATRUUNAVALIKOIMA

Best-Testerillä on Vierumäellä patruunavarasto, jossa on valittavana Lapuan laadut X-Act, Midas+, Center-X ja Polar Biathlon sekä SK:n laadut Rifle Match ja Standard Club. Patruunoista on kustakin useita valmistuseriä.

Kun asiakas on löytänyt parhaiten aseessaan käyvän erän, niin hän voi ostaa sitä haluamansa suuruisen määrän. Minimiostoa ei ole, mutta tyypillisesti asiakkaat ostavat jopa 5000 kilpapatruunaa ja 5-15000 harjoituspatruunaa oman harjoitussuunnitelman mukaan. Best-Testerillä on luvat patruunamyynnille. Myynti kirjataan normaalisti patruunakirjanpitoon ostajan 22 LR aselupaa vastaan.

Testausaika varataan esimerkiksi netissä yhteydenottolomakkeen kautta: besttester.yhdistysavain.fi

Best-Tester myy testipenkkiä ampujille tai seuroille.

Veijo Sivula on toinen Best-Testerin osakkaista. Hänellä on varastossa Vierumäellä Lapuan ja SK:n patruunoita ”riittävästi”.

Jaako Björkbacka (LeHa) harjoittelee treeniviikolla. Oikealla puolella odottaa Anschütz testipenkissä patruunoiden koeammuntaa. Osumat ilmestyvät monitoriin Björkbackan ja testipenkin välissä.

KOHTAAVATKO TAVOITTEET JA TEKEMISEN TASO?

Ampumaurheilussa alkaa kisakausi lähestyä loppuaan niin junioreiden kuin aikuistenkin osalta. Seuraava kausi voidaan nähdä alkavaksi marras-joulukuun kieppeillä.

Tätä kirjoittaessa Granadan MM-kisat ovat vielä edessäpäin ja tätä luettaessa kisat ovat kesken. Tilastollisesti muutamien juniori- ja aikuisampujien kausi meni hyvin. Kärkemme on kuitenkin vielä hyvinkin kapea niin aikuisten kuin junioreidenkin osalta.

Huiput erottuvat arvokisoista toiseen hyvin selvästi. Tiedetään, ketkä ovat ne urheilijat, joiden tekemisiin omia tekemisiä verrataan. Huiput ovat usein kerta toisensa jälkeen finaalisia ja sitä myöten joko mitaleilla tai hyvin lähellä sitä.

Heidän takanaan olevat ampujat tietävät, että pääsy finaaliin vaatii todella hyvää päivää ja monen asian onnistumista. Odotetaan tavallaan, että joko-
kohan olisi minun vuoroni olla se onnekas, jolla tänään olisi tuuria finaaliin pääsyyn huippujen mukaan.

Ero huippuampujaan on melkoinen, koska huippuampuja on finaalisia tehtyään oman rutiinisuorituksensa tai jopa hieman

epäonnistunut ampuen silti finaaliin oikeuttavan tuloksen. He ottavat sen mihin ovat tottuneet ja johon tietävät pystyvänsä.

Mitä arvokisoissa menestymiseen vaadittavan rutiinin savuttamiseksi täytyy tehdä? Esimerkiksi naisten ilmakiväärin maailmanluokan tulos on nyky sääntöjen mukaan noin 416,0 (ja yli) pistettä. Huippuampujat ampuvat sen kisasta toiseen ollen finaalisia. Joskus huomaa vallalla olevan ajattelutavan lajista riippumatta, että kun oma taso on finaaliin vaadittavasta pistemäärästä esimerkiksi kuusi pistettä parhaimmillaan, niin hyvänä päivänä ollaan mukana mitalitaistossa.

Kuinka todennäköistä on, että kauden tärkeimmässä kilpailussa sattuu olemaan se paras päivä kautta aikojen, kun se ei satu kohdalleen pienemmiskään kilpailuissa kovin usein?

Onko kyse harjoittelun määrästä vai laadusta vai voittajaominaisuuksista vai mistä? Varmasti monista asioista, mutta jos ajatellaan, että maailman huiput treenaavat 30-40 000 laukausta vuodessa ja me esimerkiksi 10-15 000 vähemmän, niin yksinkertaistaen voisi kokeilla määräänsä laittamista ensin kuntoon ja sitten alkaa pohtia muita syitä, jos se ei tuota tulosta.

Harjoittelun laadun tulisi jo olla tällä tasolla itsestään selvää. Urheilu ei ole reilua, ja se on pahimmillaan hyvin raakaa. Jos ajatellaan vaikka miesten ilmakiväärin huipputuloksen olevan 624,0 pisteen (ja yli) kieppeillä, niin paljonko keskimäärin noin 616,0 pisteen ampujan tulisi harjoitella lisää sen saavuttaakseen, jos tämän hetkinen laukaussäily on vaikka 15 000 laukausta vuodessa?

Lähtisin siitä, että jos kaksinkertaistaa laadukkaan harjoittelun määrän, niin voidaan olla hyvässä vauhdissa kohti sitä. Muutaman pisteen saavuttaminen hyvästä tuloksesta huipputulokseen voi vaatia hurjan määrän työn lisäämistä ja useita vuosia.

Samat asiat pätevät junioreilla ihan samalla tavalla harjoittelumäärää myöten ja kaikissa kiväärilajeissa. Huippujunnot siirtyvät aikuis-ten sarjaan suoraan huipputasolle kilpailemaan mitaleista siellä.

Se, kuinka me saavuttaisimme tilan tässä yhteiskunnassa, jossa meidän potentiaalisilla urheilijoillamme olisi mahdollista harjoitella riittävän paljon laadukkaasti ilman työn tai opiskelun tuomaa liiallista stressaavuutta, vaatisi jo ihan oman vuodatuksensa. Mutta ehkä on myös tärkeää nähdä se, mitä meillä tulisi tehdä huipulle pääsemiseksi, jotta me voisimme miettiä, kuinka se tehdään oikeassa elämässä. Ja kuinka paljon on riittävän paljon? Ja riittääkö meille riittävä? Onko se riittänyt esimerkiksi Lontoon olympialaisten voittajille?

TULOSKESKEISYYDESTÄ SUORITUSKESKEISYYTEEN

Ampumaurheilussa suorituksen hyvyttä mitataan luonnollisesti tuloksella. Esimerkiksi miesten ilmakiväärin maailmanennätys on 633,5 pistettä eli ennätyskentekijä on ampunut kuusi sarjaa yli 105,5 pisteen sarjavauhtia.

Kaikilla on myös suurin piirtein tiedossa, millaisen tuloksen vaatii, jotta pääsee tietyn tasoisissa kilpailuissa finaaliin. Aina on tietysti olemassa olosuhteiden, erityisesti ulkolajeissa

Henri Häkkinen nousi maailman huipulle äärimmäisen kovan ja määrätietoisien harjoittelun tuloksena. Hänen paras saavutuksensa on ilmakiväärin olympiapronssi Pekingissä 2008.

esimerkiksi sään vaikutus, joka voi heikentää yleistä tulostasoa. Mutta yhtä kaikki: voittaja on ampunut eniten hyviä osumia ja mahdollisimman vähän huonoja. Tämähän on selvää: mitä kovempi tulos, sitä kovempi mies tai nainen, tyttö tai poika.

Mutta kuinka tosi kovaksi mieheksi tai naiseksi kehitytään? Kuinka saadaan mahdollisimman pitkiä kymppiputkia ja vältetään niitä huonoja suorituksia?

Jokainen huipulla oleva ampuja on varmasti aikanaan kyntänyt monet aallonpohjat etsien nopeaa ja helppoa keinoa tulosten nostamiseen. Huippuampujaksi tuleminen teknisen osaamisen kannalta tuntuu vaativan noin 7-10 vuotta täysipainoista harjoittelua. Siihen voi laittaa vielä muutamia vuosia lisää, jotta voidaan katsoa, että urheilijan kokemus mahdollistaa sen, että huipulla myös rutiinomaisesti pysytään.

Harjoittelua täytyy olla paljon, ja sen täytyy olla laadukasta. Harjoittelun määrä on helppo hoitaa, sehän on vain valintakysymys. Mutta mitä on harjoittelun laatu?

Usein näkee, kuinka hyväksi ampujaksi pyrkivä ampuja iästä riippumatta tuskailee erityisesti yhden ongelman kanssa: tuloskeskeisyyden. Tällä tarkoitan sitä, että tuloksesta, oli sitten kyse yksittäisten laukauksien osumien arvosta tai kokonaiskilpailun yhteistuloksesta, on tullut se tärkein asia, joka määrittää miten kisa tai harjoitus meni. Laukauksen jälkeen pää pyörähtää hirvittävällä kiireellä katsomaan monitorista, mikä osuma taulussa on. Jos osuma on kymppi, ollaan tyytyväisiä. Jos se sattuu olemaan ysi, vuorossa on pään pyöritys ja irvistely.

Ampuja ei ehdi miettimään yhtään: miltä minusta tuntui, miten suoritus meni, missä päin laukaus ehkä on. Jos se ei ole keskellä, mitkä asiat vaikuttivat siihen ym.

Suorituskeskeisen, huippuampujan tai ainakin ajattelevan ampujan (= kehittyvän ampujan) tunnistaa puolestaan siitä, että laukauksen jälkeen hän pitää hyvän jälkipidon ja miettii ja analysoi edes sen pienen hetken juuri äsken tekemänsä suoritusta ennen kuin vaivautuu katsomaan monitorista sen, jonka usein jo tietää: osuman arvon ja sen suunnan taulussa.

Yksinkertaistettu ajatuskulkku voi mennä vaikkapa näin: ”Okei, se lähti ihan oookoo, laukaus oli puhdas ja pito ennen laukausta oli ihan hyvä, kuten kehon tasapainokin. Vähän se taisi lähteä kello kolmeen, mutta kyllä se on aika keskellä.”

Tällaisen lyhyen analyysin jälkeen jälkipito lopetetaan, katsotaan monitoriin ja todetaan osuman olevan 10,2 kello kolmessa eli laitaikymppi oikealla eli juuri siellä missä se tuntuikin olevan. Harjoituksen myötä ja aina ajatuksen ollessa mukana jokaisen suorituksen analysoinnissa kyseinen ajatuskulkku supistuu hyvinkin lyhyeksi ajaksi, jossa analyysi pystytään tekemään nopeasti ennen osuman katsomista.

Kyseisen tapainen analyysi tulee tehdä jokaisen laukauksen jälkeen, oli kyse sitten harjoituksesta tai kilpailusta. Jos ajatellaan harjoitusta tai varsinkin kilpailua, jossa joko analysoidaan tai sitten ei, niin tuloskeskeisen käteen ei jää mitään konkreettista siitä, mikä onnistui ja mikä meni huonosti.

Suorituskeskeiselle taas kokemus antoi hirvittävästi ajateltavaa ja konkreettisia henkisiä ja teknisiä palikoita, joista voi kasailla tulevaa.

Kannattaa miettiä, kuinka tehdään asioita enemmän oikein kuin sitä, kuinka saadaan parempi tulos. Parempi tulos kun saadaa nimenomaan tekemällä asioita enemmän oikein. Tämä koskee valmentautumisen kaikkia osa-alueita.

Jos ajatellaan perussääntöä, jonka mukaan hyvän teknisen osaamisen saavuttamiseksi vaaditaan vähintään 100 000 laukausta/asento (noin aluksi), niin ei ole samantekevää, kuinka ne suoritetaan – ajatellen vai ajattelematta. Erityisesti uransa alussa oleva nuori ampuja tulee määrätietoisesti ohjata analysoimaan joka suorituksensa, jotta ei menetä vuosia hyvää harjoitteluaikaa.

Oman itsensä ja tekemisensä analysoinnissa on tietysti henkilökohtaisia eroja. Joku osaa tehdä sen jo luonnostaan paremmin kuin toinen, mutta harva ymmärtää sitä oikeasti alusta saakka itse. Urheilijoiden parissa olevilla valmentajilla onkin kohtuullinen haaste pohtia sitä, kuinka omien urheilijoiden ajattelun- ja analyysin taso saadaa vastaamaan oikeasti heidän tavoitteitaan. ✕

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton nuorten kiväärin olympiavalmentaja.

Päävalmentaja Zeljko Todorovic seuraa juniorien suorituksia.

Nuoret pistäytyivät pistooliampujien maajoukkueleirillä

Satakunnan ja Pirkanmaan alueen nuoria pistooliampujia pistäytyi kutsuvieraina pistooliamaajoukkueen leirillä Porissa Satakunnan Ampujien Katinkurun radalla elokuussa. Päivän aikana juniorit tutustuivat pistooliamaajoukkueen toimintaan, saivat vinkkejä tulevaisuuden varalle ja lopuksi tarjolla oli vielä tehokas harjoittelutuokio pienoispistooliradalla huippuvalmentajien johdolla.

Idea oli peräisin maajoukkueen pistoolilajien päävalmentaja Zeljko Todorovicilta, joka halusi tavata tulevaisuuden ampujakykyjä ja kertoa heille sekä heidän vanhemmilleen ampujan tiestä kohti huipputuloksia.

Tapahtumaan saapui yhdeksän 11–15-vuotiaista junioria huoltajineen ja valmentajineen saamaan oppia ja innostusta Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajalta Per-Ole Lindelliiltä ja Todorovicilta.

Nuorten tapaaminen on osa vuosi sitten käynnistettyä pistoolin uutta valmennussysteemiä, joka ulottuu läpi pistooliampujien kentän aina alueista maajoukkueeseen.

Päävalmentaja Todorovic korosti, että juniorien osalta tulokset eivät vielä ole tärkeitä. Tärkeämpää ovat kiinnostus, motivaatio ja tavoitteet tulevaisuuden suhteen. Nuorten ei vielä tarvitse treenata ammattimaisesti, mutta mikäli mieltä huipulle, se on iän karttuessa välttämätöntä. Hänen mielestään Suomessa onkin ollut aivan liian laiska harjoittelukulttuuri. Maailman huipulle kolme harjoitusta viikossa ei riitä.

Todorovic muistutti myös, ettei ampumaurheilu ole kiinni fyysisistä ominaisuuksista.

– Ammunnessa on kysymys siitä kuka olet, hän sanoi.

– Ammunnessa ei ole vastustajia, vaan ampuja itse päättää kaikesta. Hän ilmentää suorituksessaan persoonallisuuttaan.

Lindellin mukaan tällaiset valmennuspäivät ovat sikäläin tärkeitä, että pistooliammunta on nykyisin vaikea laji harrastaa nuorelle. Juniorit tarvitsevatkin paljon tukea, jotta edes urheilun perusedellytykset täyttyvät.

Keväällä ilmaolympiapistooliin Y16-sarjassa SM-hopeaa napannut tamperelainen likka Syrjä, 13, piti leiriä innostavana kokemuksena. Ilmapistoolia ja ilmaolympiapistoolia jo vuosia harrastaneella nuorella ampujalupaoksella on kova halu kehittyä.

– Oli mukavaa, että päävalmentaja halusi tavata meitä. Oppiakin tuli päivän aikana, asentojuttuja ja sellaisia, hän kertoi.

Teksti: Mika Vuolle Kuva: Pirjo Leinonen

LAPSEN SUUSTA KUULUU TOTUUS

HANNA-MARI

JUHA-PEKKA

REVOLVERIHAASTATELUS > JUHA-PEKKA JA HANNA-MARI VÄHÄTALO, KANKAANPÄÄN AMPUMAUHEILIJAT (KAA)

Koelaukaukset

Keitä olette?

Juha-Pekka Vähätalo ja Hanna-Mari Vähätalo.

Minkä ikäinen olet?

JP: Yhdeksänvuotias. **HM:** Seitsemänvuotias.

Missä asutte? Kankaanpäässä.

Mitä koulua käyt?

JP: Ala-aste, syksyllä alkaa kolmas lukuvuosi.
HM: Aloitan ensimmäisen lukuvuoden.

Mitä seuraa edustatte?

Kankaanpään Ampumaurheilijat.

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua? **JP:** Neljä vuotta. **HM:** Puolitoista vuotta.

Mikä/mitkä ovat lajisi? **JP:** Ilmakivääri, ilmapistooli, pienoispistooli, pienoiskivääri ja tänä kesänä lisäksi haulikkoammunta. **HM:** Ilmakivääri ja pienoiskivääri.

Kuka toimii valmentajananne? Oma isä.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

JP: Pesäpallo, metsästys, jääkiekko, uinti ja huilunsoitto. **HM:** Jumpa, uinti ja yleisurheilu.

Miten aloitit ampumaurheilun?

JP: Isä vei ampumakouluun.
HM: Oma veli Juha-Pekka oli esimerkinä.

Minkälainen olet luonteeltasi?

JP: Reipas. **HM:** Rauhallinen.

Kilpailulaukaukset

Miksi harrastat ampumaurheilua?

JP: Pärjään ammunassa.
HM: Kilpailut ovat mukavia.

Mitkä ovat tavoitteesi?

JP: Voittaa olympialaiset. **HM:** Voittaa kilpailuja.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?

JP: Voittaminen. **HM:** Ammunta.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

JP: Haluaa voittaa. **HM:** Rauhallinen.

Mikä on unelmiasi urheilijana?

JP: Pärjätä. **HM:** Voittaa olympialaiset.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

JP: Tiukka. **HM:** Osaa opettaa.

Kuka on esikuvasi ampumaurheilussa?

JP: Isä. **HM:** Oma veli Juha-Pekka.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammutta?

JP: Leikkimielisiä kisoja.
HM: Erilaisia kisailuja.

Finaali

Tekniikka vai tahto? **JP:** Tahto. **HM:** Tahto.

Mukavin kouluaine? **JP:** Liikunta. **HM:** Ei vielä tietoa (syksyllä selviää).

Suosikkiohjelmasi televisiossa? **JP:** James Bond. **HM:** Lauran Tähti -lastenohjelma.

Suosikkiyhdyesi? **JP:** JVG. **HM:** Kaija Koo.

Paras elokuva? **JP:** Vihreän timantin metsästäjät. **HM:** Risto Räppääjä (Liukas Lennart).

Lempiruokasi? **JP:** Pizza-puffa. **HM:** Spagetti.

Mikä sinusta tulee isona? **JP:** Pesäpalloilija ja sotilas. **HM:** Eläinlääkäri.

Mihin haluaisit matkustaa? **JP:** Espanjaan. **HM:** Espanjaan.

Kenet haluaisit tavata? **JP:** Jääkiekkoilija Aleksandr Ovetshkin. **HM:** Kaverini Nean.

Tuuletuksen paikka

Kerro vitsi tai motto.
Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

JP: Täysillä mennään!
HM: "Tiedätkö miten ihmiset saadaan sanomaan no?"

Voit myös lähettää jollekin terveisiä!
JP ja **HM:** Juho Kurjelle.

TAPIO

JA SITTEEN KUULLAAN TOISENLAINEN

TOTUUS

VALMENTAJAN SUUSTA

LAULUN SANAT > TAPIO VÄHÄTALO, KANKAANPÄÄN AMPUMAUHEILIJAT (KAA)

INTRO

Kuka olet? Tapio Vähätalo.

Mistä olet kotoisin? Ikaalisista.

Mikä on urheilutaustasi?

Metsästysampumalajit harrastuspohjalla.

Miksi olet alkanut huoltaa/ohjata/valmentaa?

Omien lasten ampumaharrastuksen myötä.

VARSINAISET BIISIT

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet? Rauhallisuus ja halu harjoitella.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila?

Hyvä, vaikka lajin pitäisi olla enemmän esillä.

Mikä on SAL:n Lounais-Suomen alueen ampumaurheilun tila?

Nuoria ampujia tarvitaan lisää, muuten tila on hyvä.

Mikä on suomalaisen kivääriammunnan tila?

Ampujia olisi hyvä saada huipulle lisää.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana?

Opettaa ja ohjata.

Mikä on ohjauksesi/valmennuksesi ohjenuora?

Ei tehdä hommaa väkisin.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähengi? 10.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne?

Tärkeä osa nuorten tukemisessa, olla järjestämässä kilpailuja ja erilaisia talkoita.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua?

Sarjoja lisää. Esimerkiksi pienoiskiväärissä uusi sarja 10T oli hyvä lisä, madaltaa kynnystä lähteä kokeilemaan. Sama sarja olisi pienoispistoolissa toivottu.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa?

Erilaisilla talkoilla.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa?

Lasten oma halu tehdä.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne?

Kyllä.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on?

Erittäin hyvät. Seuralle on hankittu Megalink-taululaitteita, jotka ovat erinomaisia harjoittelussa (esimerkiksi istumatukilaiset oppivat heti säätämään tähtäimiä) ja kilpailutoiminnassa.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi?

Kohtalaisen hyvä.

Millainen on hyvä valmentaja?

Vaativa, kuunteleva ja kannustava.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta?

Lasten kiinnostus ja pärjääminen lajissa.

Entä haasteellisinta?

Saada harrastus jatkumaan mahdollisimman pitkään.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi?

Monipuolista liikuntaa.

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät?

On monta hienoa ampumaurheilijaa.

Mikä on valmennusmottosi?

"Kun tehdään, tehdään se kunnolla."

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain?

Mennään reippaalla mielellä eteenpäin.

Merja Kurkinen on ollut naisten sarjan ylivoimainen ykkönen ja kerännyt miehensä Anssin sekä poikansa Samin kanssa kisojen laajimman palkintopotin. Perinnetakissa komelleva nuorukainen on Seppo Kurkinen.

Henna Kareinen on Metsästäjäliiton nuoria mitalisteja ilmakiväärillä, mutta joutui nyt oudoilla aseilla tyytymään vaatimattomampaan sijoitukseen.

SUKUJUHLAA URHEILUAMMUNNAN NIMEEN

Teksti ja kuvat:
Pekka Kurkinen

Hieno idea syntyi 24 vuotta sitten 1991 Petäjävedellä, Kirrin kylällä. Taisivat olla Anssi Kurkinen ja Aki Viitanen, jotka keksivät, että järjestetään sorstauskauden avaukseksi ampumakisat. Kutsutaan metsästyskaverit ja muutakin suvun väkeä mukaan, kilpaillaan ja pidetään mukavaa.

Kaverit Olli Autio ja Kalle Lehtinen sekä isä Jaakko olivat heti hengessä mukana. Kisoista tuli menestys, varsinkin kun huomattiin, että parempi kisailta valoisampaan aikaan. Päädyttiin heinäkuun loppuun. Siihen viikonvaihteeseen osui myös Jaakon, Pirttilän isännän syntymäpäivä. Oli siis ammunnan jälkeen muutakin juhlan ainesta kuin hyvät tulokset.

Heinäkuun 26. päivänä kilpailtiin jälleen, kuten kaikkina väliin mahtuvina vuosinakin. Juha Kumpusen aurinkoiselle soramontulle ke-

rääntyi 36 eri-ikäistä ja -näköistä ampujaa paukuttamaan omia ja lainattuja aseita. Tuttuun tapaan Pirttilän tilan pihalla pidettiin juhlat jälkipelit. Tavallistakin juhlavammatt, sillä alusta saakka kilpaillut ja puitteet tarjonnut Jaakko isäntä pääsi pyöreään 80 vuoden ikään.

Petäjävesi on kuuluisa kauniista vanhasta puukirkostaan. Viehättävä paikka asua, kalastella ja käydä metsällä, mutta ei siellä ampumarataa ole. Niinpä metsästäjien ja reserviläisten ampumaharrastusta on ylläpidetty soramontuilla, ja sellaisella tämänkin kisan taulut olivat tellingeillä odottamassa Anssin, Akin ja muiden aktiivistien pystyttämänä.

Ampujia oli jälleen saapunut ympäri Suomea ja ulkomaitakin myöten; neljätoista naista ja 23 miestä. Kaikkiaan kilpailijoita on vuosien varrella ollut 88, suorituksia 583, kertoo Aki Viitanen tarkka tilasto. Kilpailun seuraajia ja muuta juhlaväkeä oli paikalla reilusti toinen mokoma.

HUPIA JA HYÖTYÄ

Kilpailuviettä voi tyydyttää vaatimattomissakin olosuhteissa, ja hupiahan sitä samalla haetaan, kuten kesämökkien mölkky- ja tikkakisoistakin. Mutta tällä kilpailulla on myös alusta asti ollut hyvä tarkoitus vihkiä osallistujia ja erityisesti suvun nuorimpia ampumaharrastuksen pariin. Samalla nämä ovat saaneet tärkeää turvallisen aseenkäsittelyn opetusta.

Kilpailulajia ei löydy SAL:n kalenterista. Ottelu koostuu kolmesta kymmenen laukauksen sarjasta: pienoispistooli 10 ls, pienoiskivääri 10 ls makuu ja 10 ls pysty. Kiikaritähntäin ja makuulta tuen käyttökkin on sallittu. Asu vapaa – niin vapaa, että kysyy mielessään kuinkahan paljon totisen kilpamunnan tulokset putoaisivatkaan, jos kisat käytäisiin yhtä paitasillaan kuin nämä kisat?

Valitettavaa oli, ettei vapaisiin asuihin juuriin kuulunut kuulosuojaimia...

Mestaruuden ja palkintomiekan pokkasi haulikkoampuja Jukka Hokkanen.

Pisteet eivät kaikille ole se tärkein asia, mutta sen verran voitot ovat keskittyneet, että tykin hylsyjen ja tämänhetkisen miekan lisäksi kierpalkinnoiksi on tarvittu puukkomestari Kalle Lehtisen kaksi komeaa leukua. Ne Kalle on tehnyt mielellään, sillä hän itse on vienyt kuusi mestaruutta. Vaikka jo neljättäkin sukupolvea oli paikalla, myös alkuunpanijat kisailevat yhä kärkisijoilla.

Suoritusten jälkeen Pirttilän tilalla juhliittiin ja jaettiin palkintoja sekä tietenkin myös syötiin. Illan hämärtyessä odotti vielä savusauna.

Ihailtavaa sukurakkauden ja kevyen urheilujuhlan henkeä. Ensi vuonna on 25-vuotisjuhlakisa.

Vapaauintin SM-mies Toni Kurkinen oli mukana jo pikkupoikana, mutta tässä lajissa hänelläkin mitalit jäivät vielä odottamaan.

Mustaruuti paloi Oriveden SM-kilpailuissa

Oriveden Ampujat suoriutui kolmpäiväisten SM-kilpailujen järjestämisestä rutiinilla, sillä onhan mustaruutiammunta kilpailumielessä alkanut Suomessa juuri Orivedellä vuonna 1979.

Lajeja oli alussa vain kolme, nyt niitä on jo 22, ja näistä osa on vielä jaettu veteraaneihin ja naisiin.

Mukana on edelleen neljä ampujaa, jotka ovat olleet mukana jokaisessa lajin SM-kilpailussa niiden 36 vuoden aikana, kun niitä on Suomessa järjestetty. He ovat jutun kirjoittajan lisäksi Veikko Ratsula, Matti Lehto ja Jukka Seppälä.

Tämän vuoden SM-kilpailuissa suorituksia kertyi 201, ja hyviä tuloksiakin saavutettiin – muun muassa uusi SE 96 piilukkopistoolilla SAL:n mustaruutiyaoston puheenjohtajan Jukka Päärmilän tekemänä. Samalla tuloksella pani SSG:n Sakari Viertola uusiksi lajin Lamarmora SE:n.

Suurimmat osallistujamäärät keräsivät nallilukkopistooli- ja revolveri, kumpikin parisenkymmentä kilpailijaa. Näissä lajeissa oli myöskin eniten ns. uusia kasvoja. Merkilläpantavaa on, että muutamissa lajeissa on vuosien

varrella käynyt kato. Esimerkiksi vuonna 1984 oli nallilukkopistoolissa kuusitoista ampujaa, nyt vain neljä. Piilukkopistooli jäi nyt kokonaan pois osallistujien puutteen vuoksi.

Vuonna 1985 tehtiin SM-kilpailuissa kaikkiaan 231 suoritusta, vaikka lajeja oli silloin vähemmän. Yleensä SM-kilpailujen suoritusmäärä on ollut 200:n molemmin puolin.

Kaikki tulokset myöhemmin vuoden 2014 SM-kilpailujen tuloskoosteessa.

Teksti ja kuvat: Pentti Kataja

➤ *Kelpaa mustaruutiyaoston puheenjohtajan Jukka Päärmilän hymyillä vasemmalla puolellaan olevan piilukkopistoolin SM-tuloksen vieressä.*

→ *Keskiaikaisiksi musketööreiksi pukeutuneet tytöt esittivät kisojen yhteydessä tykkiammuntanäytöksen. Sankkiruutia reikään, luntulla kipinä perään ja tulta!*

Ennakkokampanja
15.8-30.9.2014

Myyntiprovisio

50%
seuralle

Saatte ENEMMÄN- VÄHEMMÄLLÄ

– tilaa syksyn arvat ajoissa!

ARPAMYynti ON HELppo JA LUOTETTAVA TAPA HANKKIA VAROJA SEURALLE:

- 50% arvan hinnasta suoraan seuralle
- Arpamyynti on verotonta varainhankintaa
- Mitä teidän seuranne tekisi vuodessa 2000-20 000 eurolla?
- Mitkä ovat seuranne isoimmat kustannukset? Välineet, kausimaksut, leirit, matkat?

TILAAMALLA ELO/SYYSKUUSSA SAATTE SUORAAN ENEMMÄN TUOTTOA!

Tilaamalla syksyn arvat ajoissa saatte 20% enemmän tuottoa seuralle!

Saatte 10 % LISÄ arpoja kampanjan ajan:

Norm. 200 arpaa-> Tuotto seuralle: 600€

Nyt: 200 arpaa-> Tuotto seuralle: 720€

Katso lisätietoja ja tilaa seurallesi arpoja:

www.unelma-arpa.fi

SAL:N KOKOUS

SAL:n kokous pidetään lauantaina 29 p:nä marraskuuta 2014 alkaen klo 10.00 VALO:n toimitalossa, os. Radiokatu 20, Helsinki.

Valtakirjojen tarkastus alkaa klo 9.00.

Kokouksessa käsitellään SAL:n toimintasääntöjen 13 §:n SAL:n kokoukselle määrämät asiat.

LIITTOVALTUUSTON KOKOUS

SAL:n liittovaltuuston kokous pidetään lauantaina 29 p:nä marraskuuta 2014 alkaen klo 14.00 VALO:n toimitalossa, os. Radiokatu 20, Helsinki.

Kokouksessa käsitellään SAL:n toimintasääntöjen 16 §:n liittovaltuuston kokoukselle määrämät asiat.

Ilma-aseiden Kultahippufinaalin 2016-17 järjestäjää haetaan

Ampumaurheiluliiton nuorisovalioikunta hakee seuraavaa ilma-aseiden Kultahippufinaalin järjestäjää vuosille 2016-17.

Kaksipäiväiset ilma-aseiden Kultahippufinaalit järjestetään maaliskuuhuhtikuussa. Viime huhtikuussa Hämeenlinnassa pidettyihin finaaleihin osallistui 48 seuraa ja 335 ampujaa, jotka ampuivat 392 kilpailusuoritusta. Joukkuekilpailussa oli mukana 96 kolmehenkistä joukkuetta.

Vuoden 2015 Kultahippufinaalit järjestetään Hämeenlinnassa 28.-29. maaliskuuta.

Valtakunnallisia ilma-aseiden Kultahippufinaaleja on järjestetty vuodesta 1994 lähtien. Ensimmäiset finaalit järjestettiin Pieksämäellä.

Hakemukset seuraavaksi ilma-aseiden Kultahippufinaalien 2016-17 järjestäjäksi on jätettävä 30. syyskuuta mennessä sähköpostitse Timo Rautiole Suomen Ampumaurheiluliittoon: timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

Tiedustelut ilma-aseiden Kultahippufinaalien 2016-17 järjestelyistä: Timo Rautio 040 820 2300

Orimattilassa innostuttiin arvokilpailujen järjestämisestä

Orimattilassa järjestettiin 21.-27. heinäkuuta haulikolajien kansainvälisen cup-sarjan kolmas osakilpailu sekä cup-finaalit alle 20-vuotiaille. Mukana oli sata ampujaa 13 maasta. Cupin aikaisemmat osakilpailut oli järjestetty Saksan Suhlissa sekä Italian Porpetossa.

Kuudennen kerran järjestetty kilpailukiertue on huikea paikka nuorille ampujille saada kokemusta kansainvälisestä meiningistä. Moni nuori pääsi ensimmäisen kerran elämässään ampumaan semifinaalia ja mitaliotteluja kansainvälisessä seurassa, ehkä vielä nousemaan palkintopallille, kuuntelemaan kansallishymniä ja katsomaan kuinka oman maan lippu nousee korkeimpaan salkoon oman onnistumisen myötä.

Tilanne herkisti monen nuoren kyyneliiniin asti.

Kiertue ei ole vain ensikertalaisten juhlaa, sillä Orimattilassakin oli ampumassa suuri osa juuri Unkarissa päättäneiden EM-kilpailujen nuorten sarjojen mitalisteista. Voidaan ennustaa, että joukossa oli tälläkin kertaa tulevia olympiavoittajia, kuten on ollut aikaisemmin.

Orimattilassa muistetaan hyvin Italian trap-ampuja Jessica Rossi, jonka edesottamuksia saatiin seurata "junnucupissa", ja myöhemmin Jessica voitti kullan Lontoon olympiakisoissa.

Miksi juuri Jessica tulee ensimmäisenä mieleen Orimattilassa? Varmasti siksi, että edellisissä kisoissa Pekingissä trapin voitti Orimattilan Seudun Urheiluampujien (OSU) Satu Mäkelä-Nummela. Lontoon kilpailua seurattiin tavallista suuremmalla mielenkiinnolla.

OSU:n nuorisotoiminnassa vuosikaudet puuhannut Heikki Romppanen ihmettelee, miksi meillä ei ole innostuttu cupista tämän enempää. Suomesta oli mukana saman verran ampujia kuin Intiasta tai Venäjältä. Kuitenkin kaikilla lisenssin omaavilla ampujilla on mahdollisuus tulla ottamaan tuntumaa kansainväliseen kärkeen.

Ulkomailta tuleville on järjestetty paljon oheisoh-

jelmaa kisojen ajaksi. Venäjän johtoporras varmistelee jo hyvissä ajoin, onko jälleen mahdollisuus päästä kallaan. Intialaisten ihmetyksen aihe on ollut Päijänteellä käynti, missä suomalaisisännät ovat juoneet vettä suoraan järvestä.

Saksalaisille järjestettiin ilta suomalaisella kesämökillä Myrskylän Syväjärvellä ja pääjoukko vieraista ja yhteistyökumppaneista oli Vellamo laivalla Vesijärvellä syömässä ja katselemassa maisemia.

Parhaiten suomalaiset menestyivät skeet-ammunnassa, jossa Heidi Hämäläinen ja Juho Auvinen kohensivat peruskilpailun nuorten SE-lukemia. Hämäläinen neljällä kiekolla 67 kiekoon ja Auvinen kahdella 119 kiekoon.

– Tiesin, että olen hyvässä kunnossa, Hämäläinen kertoi.

Häntä oli jäänyt harmittamaan yliryttäminen ja sen myötä epäonnistuminen Unkarin EM-kilpailuissa.

– Olisin halunnut näyttää, että olin ansainnut paikan sinne.

Paikka tuli sitten myös MM-kisoihin. Orimattilan kul-

tuottelussa Venäjän Viktoria Ostapets voitti Hämäläisen lukemin 11/2-11/1, siis vasta uusinnassa.

Hämäläisen tapaan viimeistä vuotta junioreissa ampunut Auvinen voitti kultaottelussa Venäjän Aleksei Belovin 16-12, eli puhtaalla sarjalla.

EM-kisat Orimattilaa?

Orimattilan Seudun Urheiluampujien parissa ollaan jo "kurkottamassa kuuseen". Kansainvälisiä nuorisokisoja on järjestetty kuusi vuotta putkeen, ja kaikki on sujunut mukavasti, oikeastaan säitä myöten.

SM-kisoja OSU on järjestänyt vuosittain useita, ja nyt seurassa ollaan jo valmiita isompiin ponnisteluihin.

Mielissä kangastelevat haulikolajien EM-kilpailut. Paikat ovat valmiina ja tarvittava määrä merikontteja löytyy kyllä Suomestakin, koska niitä löytyi sisämaa Unkaristakin tänä kesänä EM-kisojen tilatarpeita tyydyttämään.

Teksti ja kuva: Kullervo Hakama

*Heidi Hämäläinen
sekä venäläiset
Viktoria Ostapets ja
Anastasia Godovanets
(vasemmalta lukien)
valtasivat palkintopallin
skeetin Orimattilan
osakilpailussa.*

PALVELUHAKEMISTO

Kallio

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampuu voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Töölö • Vuosaari

SUONENJOKI Puh. 045 884 1822

www.metsolanasepaja.fi

Kilpa-ampujat!
Varastossa kattava valikoima

Kysy tarjous!

Muista myös RWS - ja H&N -kilpaluodit

METSÄSTÄJÄN ERIKOISLIIKE
Olkkonen Oy

olkkonen.fi
Puistokatu 33, 85800 HAAPAJÄRVI
(08) 761 831

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: <http://www.saunalahti.fi/asetalo>, e-mail: asetalo@sci.fi

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

JO-KI

Aseseppä Jouko Kinnunen
Ouluntie 468, 44150 Äänekoski
p. 0400 644 315, www.jo-ki.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2014 viides
Urheiluampuja-lehti ilmestyy 17.12.

Grande Finale

95
1919-2014

Kisakallion urheiluopistossa

Ampumaurheiluväen yhteinen kauden päätöstilaisuus järjestetään tänä vuonna Kisakallion urheiluopistossa 1.-2.11.

Luvassa vauhdikasta huippuohjelmaa niin naisille kuin miehillekin! Juontajana jääkenttien hurmuri, pikaluistelija ja rap-artisti **Mika Poutala**, ja illan päätteeksi kunnon tanssit... Musiikista vastaa Pienet Sammakot -yhtye.

Kirjaa päivät kalenteriisi!

Ks. ilmoittautumisohjeet:
www.ampumaurheiluliitto.fi

Nyt on aika ehdottaa Kultahippupalkittavia!

On taas aika ehdottaa Kultahippupalkittavia. Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunta valitsee vuosittain vuoden Kultahippuampujan, -ohjaajan ja -seuran. Kultahippuomionosoituksia ei jaeta vain menestyksen perusteella, vaan huomionosoituksen saajat ovat aktiivisia ja reiluja Kultahipputoiminnassa.

Vuoden 2014 tunnustukset jaetaan Grande Finalen yhteydessä marraskuun 1. päivänä Kisakallion urheiluopistolla. Aikaisemmin palkitut löytyvät SAL:n netistä (nuoriso/kultahipputoiminta).

Ehdotukset uusista palkittavista perusteluineen tulee lähettää 6.10. mennessä omalla lomakkeella, joka löytyy SAL:n netistä kohdasta

lomakkeet/ehdota kultahippupalkittavia.

ONNITTELUT

95 VUOTTA			65 VUOTTA		
Hirvi Viljo	ESA	15.8.	Valkonen Rauli	MA	25.9.
90 VUOTTA			60 VUOTTA		
Talosela Risto	MSA	21.11.	Aikio Hannu	HVA	16.9.
85 VUOTTA			Wintraub Roger	PAS	17.9.
Kärppälä Kauko	NoSA	22.10.	Lahtinen Erkki	KuusA	18.9.
Vilja Bengt	TSA	7.11.	Riippa Hannu	LAS	19.9.
Vihersaari Jukka	HVA	28.11.	Menna Ari	NoSA	29.9.
80 VUOTTA			Martinen Matti	MA	1.10.
Maijanen Oiva	ESA	31.8.	Saarikoski Kim	HVA	2.10.
Peltokangas Paavo	NoSA	20.9.	Nurmi Pauli	LAS	12.10.
Laaksonen Ilmo	TSA	20.9.	Tarasuo Raisa	PAS	14.10.
Kotila Vilho	KoE	22.9.	Rissanen Seppo	TSA	15.10.
Lehmusvainio Raimo	PAS	27.9.	Ranta Esko	PAS	18.10.
Majala Tuomo	LAS	4.11.	Nopanen Arja	PAS	19.10.
Riitinki Lassi	TSA	10.11.	Tammi Markku	TSA	26.10.
75 VUOTTA			Aarrekivi Risto	SAL	28.10.
Nyholm Kaj	ESF	29.9.	Piipponen Kari	KuusA	29.10.
Koskivuori Pentti	ESF	4.10.	Turgay Tokat	HVA	1.11.
Ruohonen Jussi	HVA	9.10.	Vírolainen Pekka	LAS	15.11.
Kulmala Veikko	MSA	3.11.	Punkari Matti	K-UAS	28.11.
Selenius Raimo	ESF	10.11.	Starckjohann Erik	LAS	3.12.
Nurminen Matti	HVA	18.11.	Määttä Jouni	K-UAS	6.12.
Karhu Olavi	NoSA	27.11.	50 VUOTTA		
Mäntylä Eero	TSA	28.11.	Laine Jouko	PAS	19.9.
Kivistö Mauno	NoSA	15.12.	Marjamäki Harri	K-UAS	22.9.
70 VUOTTA			Tarkkanen Petri	KuusA	24.9.
Pohtio Jaakko	K-UAS	12.7.	Mannerkorpi Juha	LAS	29.9.
Seuna Jorma	K-UAS	24.7.	Massalin Stefan	ESF	6.10.
Rytilahti Jarmo	LAS	11.9.	Lindberg Juha	NoSA	15.10.
Motzkin Fred	MSA	24.9.	Mehto Katri	PAS	20.10.
Heikkilä Ossi	KuusA	9.10.	Parkkinen Seppo	LAS	22.10.
Markkula Marita	MSA	12.10.	Louhivuori Jyrki	NoSA	23.10.
Pilvi Risto	HVA	21.10.	Oksanen Pekka	PAS	29.10.
Taivaljärvi Osmo	NoSA	31.10.	Heino Mika	HVA	30.10.
Eklund Yrjö	HVA	31.10.	Kousa Tiina	NorA	4.11.
Parikka Kari	LAS	1.11.	Siik Tarja	PAS	15.11.
Kaivos Ahti	MSA	24.11.	Kivistö Irma	NoSA	17.11.
Siltanen Torsti	K-UAS	24.11.	Forsman Juhani	TSA	26.11.
Saranen Lauri	MSA	14.12.	Lepistö Raimo	TSA	27.11.
			Blomqvist Jan	TSA	1.12.
			Laine Petri	KuusA	2.12.
			Toivanen Jari	K-UAS	8.12.
			Viitasaari Paula	PAS	9.12.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliiton Pirjo Manniselle **lehden aineistopäivään mennessä**. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit haluavat merkkipäivätietonsa julkaista.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen: pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

Espoon Ampumaratayhdistyksen haulikkoratastaava Pentti Koskivuori (ESF) kehitti yhdessä esikuntansa kanssa pienelle haulikkoradalle sopivan, pyörillä kulkevan sadekatoksen. Katoksen perusmalli on kopioitu SSG:n radalta, mutta toisin kuin Sipoossa Espoon Lahnuksessa ammutaan kaikki haulikkolajit samalta radalta, joten katoksen on pakko olla liikuteltavissa. Muutaman iteraatokierroksen jälkeen löytyi nyt erittäin hyvin toimiva malli. Suosittelemme muillekin radoille. Lisätietoja Pentti Koskivuori 040 556 9440.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN edullisesti koko paketti "hyväkuntoiset": Steyr LG110 ilmakivääri (noin 7000 ls), Axsor-pumppu, Akah-kaukoputki 15-45x50, lepojalka Gehmann, 2 kpl hanska Gehmann koko M, kiv. takki koko 44, kiv. kengät koko 45 ja suoristusraudat. Hinta 1000 e. Ota yhteyttä: 040 553 3013 (Seinäjoeki). (27.8.)

MYYDÄÄN pienoispistooli Pardini Fiocchi SPE 22 LR. Ostettu 1986, ammuttu noin 900 laukausta, kuin uusi. Hinta 580 euroa. Myydään pienoispistooli Sako 22 LR. Ostettu 1978. Hinta 150 euroa. Myydään pienoispistooli Walther OSP 22. Ostettu 1971. Hinta 120 euroa. Ota yhteyttä: Jaakko Paavola 0400 251 748 tai jaakko.paavola@kymp.net

MYYDÄÄN haulikko Beretta Dt 11 sporting. Uutta vastaava, ammuttu alle 500 ls. 30" piiput, vaihtosupistajat ja säätöperä. Hp. 5700 €. Ota yhteyttä: 0400 382 666

MYYDÄÄN Beretta 682 Gold Sporting. Täysin ampumaton, tehtaan öljyissä oleva ratahaulikko tarjousten mukaan: 12/76, piippu 28", leveä tähtäinkisko, vaihtojyvä, vaihtoliipaisin, manuaalivarmistin, säädettävä liipaisin, 4 tehtaan vaihtosupistajaa 1-4, lukullinen salkku, kaikki täysin käyttämättömiä.

Tiedustelut: Raimo Puranen, 0500 411 391, raimo.puranen@fi.fujitsu.com

MYYDÄÄN Noptel sport 2. Hankittu 2005, ja laite on ollut yksityiskäytössä. Täydellinen paketti, jossa lisäksi sekä ilmakiväärille että pienoiskivääritaululle useita heijastinkiekkooja eri matkoille. Myös pistooliversio kuuluu mukaan. Hintapyyntö 1200 €. Paineilmapullo 12L 300bar. Ostettu uutena 2003, tarkastus mennyt vanhaksi 2011. Hintapyyntö 150 €. Ota yhteyttä: Jarmo Ruokolainen, 0400 373 373, jarmo.ruokolainen@pp.inet.fi

MYYDÄÄN Benelli MP90 World cup -vakioistooli 22LR. Aseella ammuttu vähän. Mukana laukku, 2 lipasta, ohjekirja ja työkaluja. Kuvia tarvittaessa. Hinta 750 €. Ota yhteyttä: Pekka Valtonen, 050 327 3630, pekka.valtonen@kymp.net

MYYDÄÄN vuoden 2013 marraskuussa hankittu STEYR LP10 hopeapiippuinen ilmapistooli. Kahdella säiliöllä. Aseella ammuttu 100 laukausta. On uuden veroinen. Hinta 1600 €. Ota yhteyttä: 040 506 7984 tai sähköpostilla matti.j.mikkola@saunalahti.fi

MYYDÄÄN haulikko Beretta 686 skeet. Vähän ammuttu Beretta + kantolaukku. Hinta: 1050 €. Pienoiskivääri, Anschutz 1907. Mukaan tulevat alumiininen kanto-laukku, hihna, tähtäimet, puhdistusvälineet, korokepalat, ampujankäsine, takki + housut (koko 54), kengät (44-45), makuuammunta-alusta, lepotuki + muuta säälää. Ase ja varusteet ovat vähän käytettyjä. Hinta yhteensä 1250 €, voidaan myydä myös erikseen. Kysy lisää: jyrki.tolvanen@luukku.com tai 050 572 4251

OSTETAAN riistamaali tähtäinkiikari. Venäläinen, Nickel tai joku muu vastaava 2-tolppainen. Kiikarin suurennos 10x tai suurempi. Ota yhteyttä: Kimmo Kangasniemi, Pori, 040 585 8088, kimmo.kangasniemi@karhukustasus.fi

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöiden ja ampumaseurojen käyttöön.

Kerro lyhyessä ilmoituksessasi onko kyseessä myynti, osti vai vaihto. Esittele tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa:

www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Jos haluat lähettää ilmoituksesi sähköpostilla, lähetä se osoitteeseen:

urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi. Jos haluat lähettää ilmoituksesi postitse, tee se osoitteella Suomen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

Julkaisemme Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

II Kymiilma-ase Open

Kilpailun nimi: II Kymiilma-ase Open

Kilpailupäivät: 29.-30.11.2014

Kilpailun järjestäjä: Kuusankosken Ampujat ry

Alue: Kaakkois-Suomen alue

Kilpailun luokitus: Avoin alueellinen kilpailu

Kilpailuluvan myöntäjä: Alue

Kilpailupaikka: Kuusa:n ilma-aserata Puhjonmäki

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: SAL:n sarjat Y/N 16-75 myös tukisarjat.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: 10m kivääri ja pistooli. Eräluettelo kotisivuilla <http://koti.mbnet.fi/kuusa/> viimeistään 7päivää ennen kilpailua.

Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

Ilmoittautuminen 14.11. mennessä osoitteella jukka.ji.jokinen@gmail.com

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Osallistumismaksut 60 ls 22,00 €, 40 ls 20,00 € ja tukisarjat 10,00 € tilille FI58 1083 3000 2169 13.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautuminen kilpailuun mahdollista ratakapasiteetin sallissa + 5 €.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Pertti Sinkko, Kari Eskola, Jukka Jokinen.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Jukka Jokinen 040 5455 044 tai 044 7452 150.

Opastus kilpailupaikalle: Puhjonmäen väestösuoja, Osonojantie 5, 45720 Kuusankoski koordinaatit 60.88402, 26.65763 (Google Maps)

Kilpailun ravintola: Kanttiini.

Urheilijoiden ammattienedistämissätiön apurahat haettavana

Urheilijoiden Ammattienedistämissätiö myöntää vuosittain opiskeluapurahoja kansainvälistä menestystä tavoittelevien tai aktiivuransa jo päättäneiden huippu-urheilijoiden ammattiin valmistavaan ja tutkintoon tähtäävään opiskeluun.

Lukuvuoden 2014-15 opiskeluapurahat ovat nyt haettavana. Hakuaika päättyy 15. syyskuuta.

Lisätiedot ja linkki sähköiseen hakulomakkeeseen löytyvät Olympiakomitean sivuilta (www.noc.fi). Sivuilta löytyvät myös hakuohjeet ja myöntämisperusteet.

Lisätiedot: asiamies Jari Savolainen, ura@noc.fi

Lapua Shooting Center Ase- ja patruunatestauspiste

- Testaata rata- tai ampumahiihtoaseellesi paras patruunayhdistelmä Lapuan sekä Lapuan SK .22 patruunoista.
- Våra testiaika ennakkoon hintaan 90,- / ase. Testipatruunat sisältyvät hintaan, ellei toisin sovita.
- Patruunahankinnat kannattaa keskitää seurakohtaisesti.

B
T
E
S
T
E
S
T
E
R

MYNTI JA AJANVARAUKSET
 Valmentaja Asko Nuutinen +358405861357
 asko.nuutinen@biathlon.fi

Veijo Sivula +358456770599
 vsivula@gmail.com

Ota ote omimmastasi!

Teksti: Lassi Palo

Tunnetko omat kätesi, kysytään tuhissa lukupaketissa Käsikirjassa. Ja vastataan: ”Ei ihme, jos et. Käsillä tartutaan, tunnustellaan ja tehdään. Niistä itsestään kiinnostuu vasta, kun ne kokevat kovia. Tai jos joutuu opettelemaan jotain uutta ja vaativaa. Tai kun joku erityinen ihminen koskee niihin.”

Kirjoittajat viittaavat vanhaan sanontaan, kun he toteavat, että kädet pitäisi tuntea paremmin kuin omat taskunsa. Niiden rakenteissa, liikkeissä, taidoissa, vammoissa, eleissä ja kosketuksissa kun riittää ihmettelemistä ja tutkailemista.

– Miljoonia vuosia vanhat kädet kehittyvät ihmisyksilöllekin vähitellen, käsin tunnustelemalla ja tekemällä. Jokaisen kädellisen on hyvä tuntea kätensä, oli sitten poropeukalo tai tuhattaituri, lukutoukka tai jokapaikanhöylä.

Viime vuoden lopussa ilmestynyt Käsikirja onkin kaikille kansalaisille tehty yleistajuinen mutta täysipainoinen tietopaketti yläraajasta. Sen avulla saa paremman tunnun toimistaan ja lujemman otteen elämästään. Ainutlaatuisiksi luonnehdittu kotimainen tietokirja perustuu ajantasaiseen tutkittuun tietoon monilta eri aloilta.

Yksi mielenkiintoisimmista luvuista on

Kädentaidot ja kättentyöt, jossa käsitellään myös urheilua. Kirjassa todetaankin, että ampumahiihto kuuluu käden kannalta merkille pantaviin urheilulajeihin. Kirjoittajat käsittelevät ansiokkaasti myös taitoon ja keskushermostoon liittyviä yksityiskohtia.

Käsikirjan ovat kirjoittaneet kaksi lääketieteen konkariprofessoria ja tietokirjailijana kunnostautunut tohtori. Martin Panelius on neurologian emeritusprofessori ja Risto Santti anatomian emeritusprofessori. Jarkko S. Tuusvuori on filosofi, FT. Kirja on täyttä asiaa arjessa ahertajille ja vapaa-ajalla kokeilijoille, he vakuuttavat.

Vakuuttuneita ovat olleet monet muutkin, sillä kirja on saanut myönteistä palautetta. Keskusteluissa siitä on muun muassa todettu, että ”mielenkiintoisesti ja hauskestikin kirjoitettu teksti tempaa mukaansa”, ”monipuolinen kokonaisuus” ja ”täysipainoinen kotimainen tietokirja”.

Käsistä ja kädentaidoista kannattaa keskustella myös ampumahiihossa. Kirjasta ovat olleet kiinnostuneita myös monien muiden lajiliittojen lehdet. Kirja on tuhti paketti, sillä siinä on 768 sivua. Ote on kuitenkin mukavan rento, ja ajattelemisen aihetta herää varmasti.

Martin Panelius – Risto Santti – Jarkko S.

Tuusvuori

Käsikirja

768 sivua

Ulkoasu: Jenni Saari

ISBN 978 951 851 5237

SFS-SKYTTAR MYCKET FRAMGÅNGSRIKA I FM-TÄVLINGAR

SFS- skyttarna har verkligen visat framfötterna i sommarens FM-tävlingar. På senior och juniorsidan har de mesta framgångarna kommit.

Lauri Leskinen från Sibbo Skyttegille stod för den största bedriften. Leskinen sköt nytt finländskt rekord i skeet, när han träffade alla lerduvor, alltså 125 stycken.

Leskinens flyt räckte inte ända fram utan i finalen besegrades han sedan av Miikka Peltonen, men silver är ej heller fyskam.

I samma tävlingar knep SSG tre brons medaljer. Veli-Matti Matikainen var tredje i herrarnas trap. Matikainens grundserie resultat stannade på 113 träffar.

Mopsi Veromaa knep det andra bronset i damernas motsvarande tävling. Veromaa hade 58 träffar i grundserien.

I damernas skeet kom det tredje bronset, Heidi Hämmäläinen träffade 61 lerduvor i grundserien. I samma tävling placerade sig ännu Jenna Väisänen, SSG på en fjärde plats.

TERESE LINDGREN FINLÄNSK MÄSTARE PÅ PISTOL

Therese Lindgren från Raseborgs Skyttar vann damernas sportpistol när pistolskyttarna gjorde upp om FM-medaljerna.

Lindgren vann finalen efter att hon skjutit 544 poäng i grundserien.

EN HEL DRÖS MED MEDALJER PÅ GEVÄR

SFS-gevärsskyttar knep en hel del medaljer, mest i junior- och damklasserna.

I allmän klass och damklass fick SFS ändå varsin FM-medaljör. På liggande i damklassen placerade sig Katarina Långström från Kyrkslätt SF på en andra plats. Långströms grundserieresultat var goda 590 poäng.

I samma gren knep Joni Stenström, RS silverpengen i allmän klass. Stenström hade 591 poäng i grundserien och var med i omskjutning om vinsten i finalen, men den rann mellan fingrarna på Stenström till slut.

På juniorsidan korades Cristian Friman, Esbo Skytteförening och redan nämnda Joni Stenström till dubbelmästare i sina respektive klasser. Friman vann både liggande och 3x20 skott i klassen A16. På 3x20 skott var dessutom KSF:s Sebastian Långström tvåa. Stenström vann sina mästerskap efter två solida finaler. Cristian Friman placerade sig på en fin tredje placering på 3x40 skott efter Stenström.

I klassen D24 vann Petra Liljeberg, KSF liggande. Liljeberg nådde en andra plats på 3x20 skott i samma klass. Klubbkamraten, Erika Dufvelin var i samma tävling tredje.

HOLMBERG DUBBEL SILVERMEDALJÖR PÅ RÖRLIGT MÅL

Krister Holmberg, RS knep två silver på rörligtmåls FM i allmän klass, som dessutom ordnades i Ingå.

Holmberg var andra på normalloppet och blandloppet på 50 meter, resultatet löd 588 respektive 387 poäng.

Niklas Hyvärinen, RS placerade sig på en tredje plats i samma klass på älg enkelskott. Hyvärinen nådde ett resultat på 378 poäng, Hyvärinen och Borgå Skyttars- Porvoon Ampujats Tarmo Koskela sköt om om bronset.

Daniel Torsell från SSG vann tre finländska mästerskap i klassen A16. Frans Sontag, RS knep ett silver i samma klass.

Lauri Leskinen sköt nytt finländskt rekord i skeet. (kuva: Lassi Palo)

Förutom alla dessa framgångar så tog SFS skyttarna en hel del poäng platser, både i junior och seniorklasserna.

I alla grenar var också oldboysen mycket framgångsrika och knep medaljer på löpande band.

SFSM PÅ GEVÄR OCH PISTOL 27.-29.6. Arr. RS i Ingå

GEVÄR LIGGANDE

S12: 20sk: 1) Luukas Koota ESF 188, 2) Edward Flemmich RS 187, 3) Arwid Flemmich RS 181, 4) Oskar Jansson KSF 171, 5) Jimmy Skogberg KSF 165, 6) Emma Malinen KSF 160. S14: 30sk: 1) Melinda Moring KSF 290, 2) Sandra Moring KSF 284, 3) Oliver Jansson KSF 272. A16: 40sk: 1) Sebastian Långström KSF 386, 2) Luukas Koota ESF 364, 3) Robert Aspelin KSF 359. A20: 60 skott: 1) Joni Stenström RS 589 **SFSM rek.**, 2) Max Westerlund RS 566. A24: 1) Robin Stenström RS 582, 2) Bo Liljeberg KSF 566, 3) Jan Liljeberg KSF 558. A: 1) Joni Stenström RS 588, 2) Robin Stenström RS 582, 3) Sebastian Långström KSF 573. A50: 1) Ralf Aspelin KSF 544. A60: 1) Ralf Westerlund RS 577, 2) Torolf Nieminen BSPA 571, 3) Ensio Miikkulainen BSPA 568, 4) Tom Eklund RS 563, 5) Ilmo Kinnunen RS 559, 6) Christer Sandholm KSF 555. A70: 1) Kauko Kaartinen RS 575, 2) Alf Nyholm RS 538.

LAG: A: 1) RS 1733, 2) KSF 1694 A24: 1) RS 1717
A50: 1) RS 1711, 2) BSPA 1690
S14: 1) KSF 846 S12: 1) KSF 496

GEVÄR 3X20 SKOTT:

A16: 1) Sebastian Långström KSF 562.
A20: 1) Joni Stenström RS 573 **SFSM rek.**, 2) Max Westerlund RS 514.
D24: 1) Katarina Långström KSF 578 **SFSM rek.**
A24: 1) Robin Stenström RS 555, 2) Bo Liljeberg KSF 526, 3) Jan Liljeberg KSF 523.
A: 1) Joni Stenström RS 575, 2) Robin Stenström RS 562, 3) Sebastian Långström 549.
A60: 1) Ilmo Kinnunen RS 540, 2) Ralf Westerlund RS 533, 3) Torolf Nieminen BSPA 532, 4) Christer Sandholm KSF 528, 5) Tom Eklund RS 524. 6) Ensio Miikkulainen BSPA 522
A70: 1) Kauko Kaartinen RS 537.
LAG: A: 1) RS 1661 A24: 1) RS 1642, 2) KSF 1611
A50: 1) RS 1610

GROVPISTOL:

A: 1) Arto Lahtinen VS-VA 557, 2) Thomas Ågren VS-VA 521, 3) Kasper Förström 502. A50: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 541, 2) Jan Malmberg ÅSSF 468.
A60: 1) Raimo Laine RS 564, 2) Vidar Fagerström RS 536, 3) Bernt Björkqvist VS-VA 530, 4) Bengt Kamis VS-VA. 5) Petter Eskills ÅSSF 502, 6) Henrik Juslin ESF 502
A70: 1) Rune Karlsson ÅSSF 503, 2) Ulf Fagerström RS 500.
LAG: A: 1) VS-VA 1608 A50: 1) RSI 1579, 2) RSII 1477, 3) ÅSSF 1473

STANDARDPISTOL:

A: 1) Ari Sundman VS-VA 529, 2) Arto Lahtinen VS-VA 526, 3) Tobias Lindgren RS 523, 4) Thomas Ågren VS-VA 513, 5) Anders Boström RS 502.
A50: 1) Jan Nyberg RS 533, 2) Kenneth Mariani-Cerati RS 526, 3) Jan Malmberg ÅSSF 389, 4) Peter Hellsten ÅSSF 350
A60: 1) Lawrence Mariani-Cerati RS 534, 2) Raimo

SFSM I N- OCH A- TRAP DEN 12.-13.7. Arr. Sibbo Skyttegille

N-TRAP

Akl: 1) Marcus Bäckman RS 92, 2) Tuomas Tähtinen SSG 77, 3) Marko Vierimaa RS 73, 4) Jonny Martin PSF 69, 5) Clas Björkstén SSG 60, 6) Kari Komulainen SSG 60A17: 1) Tom Åbonde PSF 84, 2) Anton Asplund SSG 71
D: 1) Mopsi Veromaa SSG 82, 2) Anu Salomaa SSG 61, 3) Lea Kemppainen SSG 46
A50: 1) Sauli Turpeinen ESF 84, 2) Stefan Massalin ESF 81, 3) Mikael Martin PSF 74, 4) Christer Holmlund ESF 73, 5) Tore Ahlbäck PSF 71, 6) Jarmo Rosenqvist SSG 66
A60: 1) Jarl Österman RS 80, 2) Rolf Hellgren RS 79, 3) Matti Mannonen SSG 77, 4) Matti Haimi ESF 77, 5) Börje Brännbacka PSF 75, 6) Magnus Backman RS 75

A70: 1) Matti Teini ESF 77, 2) Raimo Selenius ESF 71, 3) Kaj Henriksson ESF 66, 4) Alvar Rönnecka PSF 45, 5) Tuomo Uusitalo ESF 30
LAG: A: 1) PSF 165, 2) SSG 160 D: 1) SSG 141
A50: 1) ESF 180, 2) RS 174, 3) PSF 152, 4) ESF II 151

A-TRAP

A: 1) Marcus Bäckman RS 77, 2) Tuomas Tähtinen SSG 76, 3) Jonny Martin PSF 76
D: 1) Mopsi Veromaa SSG 83, 2) Anu Salomaa 54, 3) Lea Kemppainen SSG 25
A17: 1) Tom Åbonde PSF 65
A20: 1) Kristoffer Österman RS 49

A50: 1) Sauli Turpeinen ESF 81, 2) Stefan Massalin ESF 67, 3) Tore Ahlbäck PSF 58, 4) Mikael Martin PSF 51, 5) Carl-Olof Åbonde PSF 47, 6) Christer Holmlund ESF 42
A60: 1) Magnus Backman RS 79, 2) Matti Mannonen SSG 75, 3) Rolf Hellgren RS 71, 4) Jarl Österman RS 67, 5) Börje Brännbacka PSF 64, 6) Bengt Fogde PSF 52
A60: 1) Heikki Autio VS-VA
A70: 1) Matti Teini ESF 67, 2) Kaj Henriksson ESF 55, 3) Alvar Rönnecka PSF 44, 4) Raimo Selenius 30
LAG: A: 1) PSF 159, 2) SSG 148
D: 1) SSG 117
A50: 1) ESF I 165, 2) RS 164, 3) PSF 134, 4) ESF II 133

Marcus Bäckman tog dubbelseger i SFSM i Trap.

Segetriön i D-kl i Trap, Mopsi, Anu och Lea.

Laine RS 530, 3) Vidar Fagerström RS 495, 4) Bernt Björkqvist VS-VA 492, 5) Henrik Juslin ESF 476, 6) Bengt Kamis VS-VA 457
A70: 1) Ulf Fagerström RS 483, 2) Tor Prest SkB 464, 3) Rune Karlsson ÅSSF 455,
A75: 1) Bernt Lindholm RS 394 **SFSM rek.**
LAG: A: 1) VS-VA 1568, 2) RS 1558 A50: 1) RS 1590, 2) ÅSSF 1269

KLENPISTOL:

A: 1) Tobias Lindgren RS 551, 2) Arto Lahtinen VS-VA 550, 3) Ari Sundman VS-VA 550, 4) Thomas Ågren VS-VA 544, 5) Anders Boström RS 536.
D: 1) Therese Lindgren RS 559. D50: 1) Päivi Mariani-Cerati ESF 556
A50: 1) Jan Nyberg RS 569, 2) Kenneth Mariani-Cerati RS 560, 3) Jan Malmberg ÅSSF 479, 4) Peter Hellsten

ÅSSF 451
A60: 1) Raimo Laine RS 557, 2) Bengt Kamis VS-VA 554, 3) Vidar Fagerström RS 550, 4) Lawrence Mariani-Cerati RS 548, 5) Bernt Björkqvist VS-VA 535, 6) Henrik Juslin ESF 512
A70: 1) Ulf Fagerström RS 506, 2) Rune Karlsson ÅSSF 470.
LAG: A: 1) VS-VA 1644, 2) RS 1635 A50: 1) RS 1681, 2) ÅSSF 1453

OLYMPIAPISTOL:

A: 1) Tobias Lindgren RS 525, 2) Arto Lahtinen VS-VA 515, 3) Thomas Ågren VS-VA 461, 4) Kasper Förström RS 439.
A50: 1) Kenneth Mariani-Cerati RS 540, 2) Jan Nyberg RS 512, 3) Jan Malmberg ÅSSF 458, Peter Hellsten ÅSSF 277
A60: 1) Raimo Laine RS 533, 2) Runar Lindholm RS 428,

3) Henrik Juslin ESF 398, 4) Petter Eskills ÅSSF 376
A70: 1) Ulf Fagerström RS 473, 2) Rune Karlsson ÅSSF 371.
LAG: A50: 1) RS 1585, 2) ÅSSF 1210

FRIPISTOL:

A: 1) Arto Lahtinen VS-VA 517, 2) Kasper Förström RS 516, 3) Anders Boström RS 496, Thomas Ågren VS-VA 484, 5) Jan Malmberg ÅSSF 438
A50: 1) Jan Nyberg RS 501, 2) Peter Hellsten ÅSSF 432
A60: 1) Lawrence Mariani-Cerati RS 504, 2) Raimo Laine RS 495, 3) Bernt Björkqvist VS-VA 495, 4) Bengt Kamis VS-VA 452, 5) Henrik Juslin ESF 449, 6) Antero Aalto RS 437
A70: 1) Ulf Fagerström RS 467, 2) Rune Karlsson ÅSSF 455.
A75: 1) Berndt Lindholm RS 428 SFSM rek
LAG: A: 1) VS-VA 1453, 2) RS 1411 A50: 1) RS 1500, 2) ÅSSF 1325

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F. (SFS)

Jack Wuorinen
Rabbe Österlund
SFS:s hemsida

Karisvägen 30, 10300 Karis
Östanspavägen 17, 10600 Ekenäs
www.sfs.idrott.fi

0500-872 045
044-3005748

e-post: jack.wuorinen@brev.fi
e-post: rabbe.osterlund@idrott.fi

Onnittelemme Beretta Team ampujia Suomen mestaruudesta!

Miikka Peltonen
Skeet, Suomen mestari 2014

Noora Antikainen
Trap, Suomen mestari 2014

DT 11

One hit, one shot, one victory.

Uusi DT 11. Voittajien valinta. Tasapaino, teho ja tarkkuus käsissäsi.

Beretan uusi päällekkäispiippuinen kilpahaulikko DT11 takaa parhaan tuloksen, nopeimmat laukaukset ja täydellisen tasapainon. Innovatiiviset Steelium Pro -piiput vähentävät rekyä ja pienentävät piipunousua sekä parantavat osumakuviota. Vakautta ja ampu-matarkkuutta lisäävän suuremman lukkokehysten ansiosta Beretta DT11 tarjoaa radalla ampujalle parhaan mahdollisen suorituskyvyn.

 BERETTA

 STEELIUM PRO

W I D E
R E C E I V E R

sako
FINLAND

SAKO OY, PL 149, 11101 RIIHIMÄKI
SAKO FIRST CLASS
KAUPPIAAT LÖYDÄT
OSOITTEESTA
WWW.SAKOSUOMI.FI

